

Fordringstypebilag

Kommuner

Socialret

Opdateret: 11.11.2020

INDHOLD

BILAG 4.1 – TILBAGEBETALING EFTER KAPITEL 12 I AKTIVLOVEN (KTTIBAK).....	4
BILAG 4.2 – TILBAGEBETALING AF BOLIGINDSKUD ELLER LIGNENDE (KTNEBOF)	19
BILAG 4.3 – FLEKSLØNTILSKUD TIL PERSONER (KTBRFLX).....	32
BILAG 4.4 – TILSKUD TIL SELVSTÆNDIGT ERHVERVSDRIVENDE (KTBRSER)	47
BILAG 4.5 – TILBAGEBETALING AF LØN- OG FLEKSLØNTILSKUD HOS ARBEJDSGIVER (KTVILFL).60	
BILAG 4.6 – BILLÅN, ØKONOMISK MISLIGHOLDELSE (KFBILØK).	72
BILAG 4.7 – UBERETTIGEDE MODTAGNE YDELSER, DOM SOM LED I STRAFFESAG (KTSTRAF)	88
BILAG 4.8 – ØVRIGE TILSKUD - FEJLUDBETALING (KTCIVIL)	100
BILAG 4.9 – KONTANTYDELSE (KTBRKYD).....	111
BILAG 4.10 – MIKROLÅN, TILBAGEBETALING (KFMILÅN)	126

Bilag 4.1 – Tilbagebetaling efter kapitel 12 i aktivloven (KTTIBAK).

1. FORDRINGSTYPEN

1.1 Beskrivelse af fordringstypen

Fordringstypen omfatter krav på tilbagebetaling i medfør af reglerne i kapitel 12 (§§ 91-97) om tilbagebetaling mv. i lovbekendtgørelse nr. 981 af 23. september 2019 om aktiv socialpolitik (herefter ”aktivloven”). Fordringerne udgør både obligatoriske tilbagebetalingskrav, hvor kommunerne skal træffe afgørelse om tilbagebetaling og fakultative tilbagebetalingskrav, hvor kommunerne kan træffe afgørelse om tilbagebetaling.

Fordringstypen omfatter både fordringer, der vedrører tilbagebetaling af en ydelse, der alene relaterer sig til en enkelt dato samt fordringer, der relaterer sig til en given periode.

Fordringstypen indeholder alene tilbagebetaling af ydelser, der er underlagt reglerne om statsrefusion.

Reglerne om tilbagebetaling er nærmere beskrevet under det retlige grundlag. Se hertil afsnit 2.

1.2 Afgrænsning af fordringstypen

Fordringstypen omfatter ikke krav på:

- tilbagebetaling af hjælp til boligindskud, eller hvad der ligestilles hermed. Se hertil aktivlovens §§ 81 og 85. Sådanne tilbagebetalingskrav skal oversendes i fordringstypen KTNEBOF.

Såfremt der er afsagt dom i forbindelse med behandling af en straffesag om socialt bedrageri, skal fordringen oversendes i fordringstypen KTSTRAF.

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

2.1 Aktivloven

Af aktivlovens § 91 (obligatorisk bestemmelse) fremgår:

”Kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling,

1) når en person mod bedre vidende har undladt at give kommunen oplysninger som krævet efter § 74 d, stk. 4, og § 92, stk. 4, i denne lov, integrationslovens § 49, stk. 2, eller § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område,

- 2) når en person mod bedre vidende uberettiget har modtaget ydelser efter denne lov,
- 3) når en person har modtaget hjælp efter § 12, stk. 2, og efterfølgende får udbetalt uddannelsesstøtte efter SU-loven, der dækker samme tidsrum,
- 4) når en person er omfattet af en sanktion efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. eller
- 5) når en person er dømt for overtrædelse af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v.

Stk. 2. Kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling efter stk. 1, nr. 5. Det gælder, uanset om kommunen tidligere har truffet afgørelse om tilbagebetaling af en ydelse efter § 91, stk. 1, nr. 1-4, for samme periode.

Stk. 3. Kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalte ydelser efter kapitel 4, 6, 6 a, 6 b og 7, hvis ydelserne overstiger niveauet for selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 3-5 for den periode, der er nævnt i §§ 10 f og 10 h.

Stk. 4.-5. (...).”

Af aktivlovens § 93 (fakultativ bestemmelse) fremgår:

”Kommunen kan træffe beslutning om tilbagebetaling, når der ydes hjælp,

- 1) fordi modtageren har udvist uforsvarlig økonomi,
- 2) fordi modtageren ikke har givet nødvendige oplysninger til andre offentlige myndigheder, private m.fl., der har betydning for modtagelse af anden offentlig forsørgelsesydelse, tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud efter kapitel 5 i lov om compensation til handicappede i erhverv m.v. eller tilbud i medfør af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven m.v.,
- 3) fordi modtageren eller ægtefællen er indblandet i en kollektiv arbejdsstrid, eller
- 4) når der på det tidspunkt, da der søges hjælp på grund af økonomisk trang, foreligger forhold, der viser, at den pågældende i løbet af kortere tid vil være i stand til at tilbagebetale hjælpen.

Stk. 2. Kommunen skal senest ved udbetaling af hjælpen oplyse modtageren om, at hjælpen skal betales tilbage og med hvilken begrundelse.

Stk. 3. Kommunen kan ikke træffe beslutning om tilbagebetaling efter stk. 1 af den hjælp, som en person modtager under tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud efter kapitel 5 i lov om compensation til handicappede i erhverv m.v., tilbud i medfør af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven og engangsbeløb efter § 25 a.”

Af aktivlovens § 94 (fakultativ bestemmelse) fremgår:

”Kommunen kan træffe afgørelse om tilbagebetaling, når en person, der har modtaget hjælp, senere får udbetalt en erstatning, et underholdsbidrag eller lignende, der dækker samme tidsrum og samme formål som den udbetalte hjælp.

Stk. 2. Kommunen kan ikke træffe beslutning om tilbagebetaling efter stk. 1 af den hjælp, som en person modtager under tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., tilbud i medfør af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven og engangsbeløb efter § 25 a.

Stk. 3. (...).

Stk. 4. Kommunen kan endvidere ikke træffe beslutning om tilbagebetaling efter stk. 1, når en erstatning for tab af erhvervsevne udbetales som følge af personskade efter

- 1) lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser,*
- 2) lov om erstatningsansvar,*
- 3) lov om arbejdsskadesikring, bortset fra de tilfælde, der omfattes af den nævnte lovs § 29, eller*
- 4) lov om erstatning og godtgørelse til tidligere udsendte soldater og andre statsansatte med sent diagnosticeret posttraumatisk belastningsreaktion.*

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om, i hvilke andre tilfælde der ikke kan træffes beslutning om tilbagebetaling efter stk. 1 i anledning af erstatning for tab af erhvervsevne, der udbetales som følge af personskade.”

Af aktivlovens § 95 fremgår:

”Tilbagebetalingskravet opkræves af kommunen eller af Udbetaling Danmark efter regler fastsat af beskæftigelsesministeren i samråd med skatteministeren. Det kan herunder fastsættes, at en betalingsaftale bortfalder, hvis skyldneren trods påkrav udebliver med ydelser.

Stk. 2. Tilbagebetalingskravet bortfalder, når der er gået 3 år efter hjælpens ophør, uden at der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet, jf. dog stk. 3. Overdrages tilbagebetalingskravet til restanceinddrivelsesmyndigheden, finder 1. pkt. ikke anvendelse fra restanceinddrivelsesmyndighedens modtagelse af kravet. Fra modtagelsen finder forældelsesloven anvendelse, idet forældelse dog tidligst indtræder 3 år efter tilbagebetalingskravets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 18 a, stk. 7, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Tilbagesendes tilbagebetalingskravet til kommunen eller Udbetaling Danmark, jf. stk. 1, 1. pkt., finder 1. pkt. på ny anvendelse.

Stk. 3. Stk. 2 finder ikke anvendelse for tilbagebetalingskrav vedrørende hjælp til boligindskud, eller hvad der ligestilles hermed, jf. § 92, stk. 1, 2. pkt.”

2.2 Tilbagebetalingsbekendtgørelsen

Bemyndigelsen i aktivlovens § 95, stk. 1 er udnyttet i bekendtgørelse nr. 1617 af 27. december 2019 om kommunernes opkrævning af tilbagebetalingskrav efter lov om aktiv socialpolitik, lov om kontantydelse, § 125 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om en midlertidig jobpræmie til langtidsledige m.v., lov om en skattefri seniorpræmie og lov om et midlertidigt børnetilskud til visse forsørgere (herefter ”tilbagebetalingsbekendtgørelsen”).

Af tilbagebetalingsbekendtgørelsens § 1 fremgår:

”Kommunen og Udbetaling Danmark opkræver tilbagebetalingspligtige ydelser på egne sagsområder i henhold til lov om aktiv socialpolitik, lov om kontantydelse, § 125 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om en midlertidig jobpræmie til langtidsledige m.v., repatrieringsloven, integrationsloven, lov om en skattefri seniorpræmie og lov om et midlertidigt børnetilskud til visse forsørgere efter reglerne i denne bekendtgørelse.”

Af tilbagebetalingsbekendtgørelsens § 2 fremgår:

”Ved skyldneren forstås den person, til hvem den tilbagebetalingspligtige ydelse er udbetalt, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. (...).”

Af tilbagebetalingsbekendtgørelsens § 4 fremgår:

”Fordringshaveren fastsætter en ordning om afdragsvis betaling eller yder henstand med betalingen, jf. §§ 5-7.

Stk. 2. (...).”

Af tilbagebetalingsbekendtgørelsens § 5 fremgår:

”For alle andre skyldnere end dem, der er nævnt i § 6, fastsætter fordringshaveren afdragsordningen med udgangspunkt i den tabel og den beregningsmåde af det månedlige afdrag, der fremgår af § 10, stk. 1, 2. og 7. pkt., og stk. 2, i Skatteministeriets bekendtgørelse om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Stk. 2. Foreligger der ikke aktuelle indkomstoplysninger for de i stk. 1 nævnte skyldnere, fastsættes det månedlige afdrag til 350 kr.”

Af tilbagebetalingsbekendtgørelsens § 6 fremgår:

”Fordringshaveren yder henstand til skyldnere, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp, ressourceforløbsydelse efter lov om aktiv socialpolitik eller kontantydelse efter lov om kontantydelse, som ikke har andre indtægter

end førtidspension eller ikke har en årlig nettoindkomst, der overstiger de minimumsgrænser for fastsættelse af afdragsordninger for henholdsvis personer med forsørgerpligt over for børn og personer uden forsørgerpligt over for børn, der er fastsat i § 10, stk. 1, 2. og 7. pkt., i Skatteministeriets bekendtgørelse om inddrivelse af gæld til det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Hvis en af de i stk. 1 nævnte skyldnere har meget beskedne udgifter til f.eks. bolig eller særligt høje skattefradrag, kan der opkræves et månedligt beløb, der fastsættes under hensyn til disse særlige omstændigheder.”

Af tilbagebetalingsbekendtgørelsens § 7 fremgår:

”Er der fastsat en afdragsordning efter § 5 eller § 6, stk. 2, og kommer skyldneren senere i en situation som nævnt i § 6, stk. 1, stiller kommunen afdragsordningen i bero.”

Af tilbagebetalingsbekendtgørelsens § 9 fremgår:

”Et tilbagebetalingskrav bortfalder, når der er gået 3 år efter hjælpens ophør, uden at der efter reglerne i § 5 eller § 6, stk. 2, har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet.

Stk. 2. Har der i perioder været betalt af på gælden efter reglerne i § 5 eller § 6, stk. 2, men har fordringshaveren på et tidspunkt, hvor der er gået mindst 3 år efter hjælpens ophør, ydet henstand efter reglen i § 7, jf. § 6, stk. 1, bortfalder restkravet.”

Af tilbagebetalingsbekendtgørelsens § 10 fremgår:

”Overholder en skyldner trods påkrav ikke en afdragsordning, anses afdragsordningen for bortfaldet og hele gælden for forfalden. Fordringshaveren træffer afgørelse om, at kravet overdrages til restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, med henblik på inddrivelse. Inden overdragelsen skal fordringshaveren skriftligt underrette skyldneren om overdragelsen.”

2.3 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Lovbekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesloven”) gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Det er restanceinddrivelsesmyndigheden, der forestår inddrivelse af fordringer, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1 og 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesbekendtgørelsen”). Det er i dag Gældsstyrelsen, som er det offentliges restanceinddrivelsesmyndighed, og som har ansvaret for samt varetager inddrivelsen af gæld til det offentlige.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2. Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forstås af Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

For nærværende fordringstype finder bortfaldsreglerne anvendelse i opkrævningen, jf. aktivlovens § 95, stk. 2. Bortfaldsreglerne indebærer, at et krav kun kan oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen, såfremt kravet ikke er bortfaldet. Herudover indebærer bortfaldsreglerne, at krav kun kan oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen, såfremt en af kommunen fastsat afdragsordning er misligholdt. En misligholdelse skyldes manglende betaling, trods mulighed for at betale, jf. Forslag til Lov om inddrivelse af gæld til det offentlige og forskellige andre love og om ophævelse af lov om forsøg med eftergivelse af gæld til det offentlige for socialt udsatte grupper (LSF nr. 226 2017/1).

Det følger hertil af § 10 i tilbagebetalingsbekendtgørelsen, at fordringshaveren træffer afgørelse om, at kravet overdrages til restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, med henblik på inddrivelse. Fordringer overdrages til Gældsstyrelsen, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos Gældsstyrelsen skal Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, skriftligt underrette skyldneren om overdragelsen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 4, 1. pkt. samt tilbagebetalingsbekendtgørelsens § 10, stk. 1, sidste pkt.

3. FORÆLDELSES- OG BORTFALDSREGLER

Forældelse er en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen.

Bortfaldsregler er ligeledes at betragte som en ophørsgrund, idet fordringen ophører (bortfalder) under visse betingelser, jf. nærmere nedenfor, og fordringen kan, såfremt den er bortfaldet, ikke sendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Både forældelsesreglerne og bortfaldsreglerne medfører således, at fordringen ikke længere kan gøres gældende overfor skyldner. Samspillet mellem de to regelsæt er nærmere beskrevet nedenfor.

Lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 om forældelse af fordringer (herefter ”forældelsesloven”) foreskriver, at loven finder anvendelse på fordringer på penge eller andre ydelser, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov, jf. forældelseslovens § 1.

Det følger af aktivlovens § 95, stk. 2, at tilbagebetalingskravet bortfalder, når der er gået 3 år efter hjælpens ophør, uden at der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet. Bestemmelsen indeholder således både en tidsmæssig betingelse og en materiel betingelse. Den tidsmæssige betingelse for, at et krav er bortfaldet, er, at der er gået 3 år efter hjælpens ophør, og den materielle betingelse er, at der ikke må have været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet.

Bortfaldsreglerne finder anvendelse, indtil fordringen modtages til inddrivelse hos Gældsstyrelsen. Fra modtagelsen af fordringen til inddrivelse hos Gældsstyrelsen finder forældelsesloven anvendelse. Tilbageendes tilbagebetalingskravet til kommunen, finder bortfaldsreglerne anvendelse på ny.

Det følger endvidere af forslag til lov nr. 226 af 25. april 2018 om ændring af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige og forskellige andre love og om ophævelse af lov om forsøg med eftergivelse af gæld til det offentlige for socialt udsatte grupper, til § 6, at:

”Ingen af de tilbagebetalingskrav, der modtages til inddrivelse, er før modtagelsen omfattet af forældelsesloven, og den 3-årige bortfaldsfrist i § 95, stk. 2, 1. pkt., i lov om aktiv socialpolitik er derfor ikke en sådan forældelsesfrist, der via forslaget om den foreløbige afbrydelse kan få en allerede påbegyndt forældelsesfrist foreløbigt afbrudt”

3.1 Bortfaldsfristens begyndelsestidspunkt – tidspunktet for ”hjælpens ophør”

Efter aktivlovens § 95, stk. 2, og tilbagebetalingsbekendtgørelsens § 9 anses bortfaldsfristens begyndelsestidspunkt for at være på tidspunktet for ”hjælpens ophør”.

Det følger ikke af aktivloven eller tilbagebetalingsbekendtgørelsen, hvad der regnes for tidspunktet for hjælpens ophør. Af Ankestyrelsens artikel ”Når borgeren skal betale penge tilbage” (Nyt fra Ankestyrelsen 2, 2018) fremgår:

”De tre år begynder, når den hjælp, som kravet handler om, stopper. Det gælder både for engangsydelser og løbende ydelser. Ved løbende ydelser begynder tre-årsperioden, når den sidste af de løbende ydelser er udbetalt. Kommunen skal regne med nøjagtige datoer.”

Ankestyrelsen har derudover ved e-mail af 26. september 2019 anført følgende:

”Når der er tale om løbende ydelser efter lov om aktiv socialpolitik, bortfalder kravet 3 år efter, at borgeren ikke længere modtager hjælp i henhold til bevillingen. Bortfaldet må efter Ankestyrelsens opfattelse for hele ydelsesperioden beregnes fra ydelsesperiodens ophør.”

For tilbagebetaling af enkeltstående ydelser, der kun relaterer sig til en bestemt dato, skal bortfaldsfristen beregnes fra udbetalingsdatoen.

For tilbagebetaling af enkeltstående ydelser, der vedrører en periode, skal bortfaldsfristen beregnes fra datoen for hjælpens ophør, dvs. ”periode slut.”

For løbende ydelser, der udbetales flere gange i en sammenhængende periode, skal bortfaldsfristen beregnes fra den sidste dag, dvs. periode slut, for den sammenhængende hjælpsperiode.

3.2 Bortfaldsreglerne - ”økonomisk mulighed for at gennemføre kravet”

I Ankestyrelsens artikel, ”Når borgeren skal betale penge tilbage til kommunen” (Nyt fra Ankestyrelsen nr. 2, 2018), fremgår blandt andet, at kommunen i forbindelse med afgørelse om tilbagebetaling af en modtaget ydelse har to muligheder - enten at fastsætte en afdragsordning, hvis der er økonomisk mulighed for dette, eller at yde henstand med betalingen.

Hvorvidt der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet er reguleret af § 10 i gældsinddrivelsesbekendtgørelsen. Det følger af bestemmelsen, at fastsættelsen af den obligatoriske afdragsordning skal ske i overensstemmelse med det i bestemmelsen oplistede tabeltræk, således at kommunerne ikke skal foretage en beregning af skyldnerens betalingsevne.

Hertil følger, at skyldner indrømmes henstand med betalingen og er som altovervejende hovedregel ikke at betragte som værende i stand til at afdrage på fordringen, såfremt den pågældende skyldner enten

- modtager selvforsørgelses- og hjemsendelsesydelse, overgangsydelse (tidligere integrationsydelse), uddannelseshjælp, kontanthjælp, ressourceforløbsydelse eller kontantydelse,
- ikke har andre indtægter end førtidspension (boligstøtte, børne- og ungeydelse og fripladstilskud til daginstitution er ikke en sådan ”anden indtægt”),
- har en årlig nettoindkomst, der er mindre end tabellens minimumsgrænser. Beløbsgrænserne varierer afhængigt af, om borgeren har forsørgerpligt over for børn eller ej.

Der skal ligeledes indrømmes henstand i de tilfælde, hvor kommunerne tidligere har fastsat en afdragsordning, som skyldner afdrager på, men hvor skyldner efterfølgende bliver omfattet af en af ovenstående situationer. Når kommunen yder en sådan henstand, anses der derfor ikke for at være ”økonomisk mulighed” for at gennemføre kravet.

Den forældelse, der omfattes af forældelsesloven, kan afbrydes efter reglerne i forældelseslovens §§ 15-18, mens den forældelse, som bortfaldsreglerne indeholder, ikke har tilsvarende afbrydelsesmuligheder. Alene skyldners betalingsevne kan således hindre bortfald.

Såfremt skyldner mister betalingsevnen, jf. ovenfor, er kommunen forpligtet til at yde henstand. Når skyldner mister betalingsevnen, finder bortfaldsreglerne på ny anvendelse, og bortfaldsfristen løber fortsat fra hjælpens ophør. Et eventuelt restkrav bortfalder, såfremt kommunen yder henstand mere end 3 år efter hjælpens ophør, jf. tilbagebetalingsbekendtgørelsens § 9, stk. 2. Dette gælder uanset, at der tidligere har været en betalingsevne og med en deraf følgende fastsat afdragsordning.

3.3 Forældelseslovens anvendelse ved kravets modtagelse til inddrivelse hos Gældsstyrelsen

Når en fordring modtages til inddrivelse hos Gældsstyrelsen, finder forældelsesloven anvendelse, idet forældelse dog tidligst indtræder 3 år efter tilbagebetalingskravets modtagelse hos Gældsstyrelsen, jf. gældsinddrivelseslovens § 18 a, stk. 4, 1. pkt. Starttidspunktet for den forældelsesfrist, der løber efter forældelsesloven, når tilbagebetalingskravet kommer under inddrivelse hos Gældsstyrelsen, vil være det anførte forfaldstidspunkt i § 10 i tilbagebetalingsbekendtgørelsen.

Tilbagesendes tilbagebetalingskravet til kommunen, finder bortfaldsreglerne anvendelse på ny, jf. aktivlovens § 95, stk. 2, sidste pkt. Dette betyder, at hvis der er forløbet 3 år efter hjælpens ophør, uden at der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet, bortfalder kravet. Der henvises til pkt. 2.4 præcisering af bortfaldsregler, Forslag til Lov om inddrivelse af gæld til det offentlige og forskellige andre

love og om ophævelse af lov om forsøg med eftergivelse af gæld til det offentlige for socialt udsatte grupper (LSF nr. 226 2017/1).

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for fordringstypen angives i det følgende Fordringshavers og Gældsstyrelsens fælles forståelse af, hvad Fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

4.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb på tidspunktet, hvor fordringen oversendes til inddrivelse.

Beløbet er ikke nødvendigvis det samme som hovedstolen, idet beløbet kan være lavere end hovedstolen.

Beløbet må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse ved stiftelse er 10.000 kr. Der er afdraget 5.000 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Restbeløbet som skal angives i feltet ”beløb” er 5.000 kr.

4.2 Hovedstol

Fordringshaver skal i feltet hovedstol anføre fordringens oprindelige pålydende. Fordringshaver har oplyst, at en hovedstol på maksimalt 50.000 kr. kan rumme størstedelen af de opkrævede betalinger.

Feltet hovedstol kan maksimalt udfyldes med en hovedstol på 50.000 kr.

Hovedstolen er ikke nødvendigvis det samme som beløbet, idet hovedstolen kan være højere end beløbet.

Hovedstolen må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse ved stiftelse er 10.000 kr. Der er afdraget 5.000 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. I feltet ”hovedstol” skal angives 10.000 kr.

4.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status Fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos Gældsstyrelsen. Dette angives ved oversendelse.

Feltet skal således angive, at fordringen oversendes med henblik på inddrivelse.

4.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For fordringen skal Fordringshaver således angive fordringstypekoden KTTIBAK.

4.5 Beskrivelse

Feltet er et fritekstfelt, som anvendes til at beskrive relevante aspekter af fordringen, som ikke er omfattet af øvrige stamdatafelter.

Af hensyn til kravet om, at skyldner skal kunne identificere fordringen, er det aftalt, at feltet er obligatorisk for denne fordringstype. Indholdet af dette felt vil blive brugt i de breve, Gældsstyrelsen sender til skyldner.

Det er aftalt, at Fordringshaver i fordringens beskrivelsesfelt altid skal angive en entydig identifikation, eksempelvis ved angivelse af fakturanummer, dokumentnummer, afgørelse eller lignende. I den entydige identifikation har Fordringshaver pligt til at angive specifikke oplysninger om ydelsen, der gør skyldner i stand til at kunne identificere, hvilken ydelse der er tale om. For denne fordringstype indebærer dette, at Fordringshaver skal angive, hvilken ydelse der skal tilbagebetales samt den paragraf, som ydelsen er udbetalt efter. Dette skal enten angives direkte i beskrivelsesfeltet eller i det dokument, der henvises til i beskrivelsesfeltet.

Det skal understreges, at beskrivelsesfeltet bør indeholde et minimum af personoplysninger af hensyn til reglerne om databeskyttelse.

4.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter ”periode start” og ”periode slut”), og perioden imellem er den periode, som fordringen dækker over (herefter ”periodens længde”).

Fordringstypen indeholder fordringer, der kan relatere sig til en enkelt dato (”punkt i tid”) og fordringer, der kan strække sig over flere datoer (periode). En fordring, der kun relaterer sig til en bestemt dag, vil ofte være en engangsydelse, eksempelvis et enkeltstående tilskud.

Periode start angives som den første dag i perioden, og periode slut angives som den sidste dag i perioden. Hvis der er tale om en fordring, der kun kan henføres til en bestemt dag eller et bestemt tidspunkt, udfyldes periode start og periode slut med samme dato.

Fordringshaver har oplyst, at perioden maksimalt kan udgøre en måned. Perioden kan ikke krydse et kalenderår.

4.7 Stiftelsesdato

Stamdatafeltet ”stiftelsesdato” anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet, der generelt defineres som tidspunktet for den retsstiftende begivenhed, det vil sige det tidspunkt, hvor fordringen opstår. Gomard, Bernhard: Obligationsret del 1, 5. udg., 2016, Jurist-, og Økonomforbundets Forlag, s. 109, definerer stiftelsestidspunktet således:

”En fordring anses i almindelighed for stiftet, når den eller de retsstiftende kendsgerninger er indtruffet, dvs. når kontrakten er indgået, når skaden er sket eller når berigelsen er indtruffet.”

Ankestyrelsen har ved e-mail af 26. september 2019 oplyst, at det er Ankestyrelsens umiddelbare opfattelse, at tilbagebetalingskrav efter lov om aktiv socialpolitik stiftes, når betingelserne for at kræve tilbagebetaling er opfyldt.

Fordringens stiftelsesdato afhænger af, hvorvidt udbetalingen aldrig har været berettiget eller, hvorvidt fordringen opstår som følge af, at der er tale om dobbeltforsørgelse, jf. nedenfor.

Udbetalingen har aldrig været berettiget

Hvis udbetalingen aldrig har været berettiget, er stiftelsestidspunktet datoen for udbetalingen, jf. U.1992.967H, U2008.1635H og U. 2002.1464/2 H.D.

Feltet stiftelsesdato udfyldes i dette tilfælde med udbetalingsdatoen. Det er aftalt, at udbetalingsdatoen er sammenfaldende med dispositionsdatoen, dvs. datoen hvor pengene er til rådighed for skyldner.

Fordringer i denne fordringstype kan tidligst stiftes 20 dage før periode start, eksempelvis hvis fordringshaver udbetaler et beløb, inden den periode som udbetalingen vedrører, påbegyndes.

Udbetalingen skal tilbagebetales som følge af dobbeltforsørgelse

Dobbeltforsørgelse foreligger, når en ydelse, der er udbetalt af det offentlige, er berettiget på udbetalings-tidspunktet, men senere bliver uberettiget, når borgeren modtager en anden ydelse med tilbagevirkende kraft, som har samme formål og dækker samme periode, som den tidligere udbetalte ydelse.

I dette tilfælde er stiftelsesdatoen den dato, hvor borgeren får udbetalt den anden ydelse med tilbagevirkende kraft, dvs. dispositionsdatoen for denne ydelse.

Såfremt der er tale om flere udbetalinger, der skal tilbagebetales som følge af dobbeltforsørgelse, skal fordringerne oversendes til inddrivelse særskilt. Stiftelsesdatoen vil dog være den samme for alle fordringerne.

4.8 Forfaldsdato

Forfaldsdatoen er det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kan kræve fordringen betalt. Det følger af den almindelige obligationsret, at et krav forfaldstidspunkt er straks, medmindre andet følger af lovgivningen, aftalen eller omstændigheder i øvrigt, jf. Gomard, Bernhard: Obligationsret del 1, 5. udg., 2016, Jurist-, og Økonomforbundets Forlag, s. 113ff.

Tilbagebetalingskravet opkræves af Fordringshaver efter reglerne i tilbagebetalingsbekendtgørelsen. Det følger af bekendtgørelsens § 4, at Fordringshaver fastsætter en ordning om afdragsvis betaling eller yder henstand med betalingen.

Det fremgår af tilbagebetalingsbekendtgørelsen, at såfremt en skyldner trods påkrav ikke overholder en afdragsordning anses afdragsordningen for bortfaldet og hele gælden for forfalden, jf. § 10, 1. pkt.

Det er aftalt, at feltet forfaldsdato skal udfyldes med den dato, der ligger dagen efter betalingsfristen i påkravsskrivelsen.

Forfaldsdatoen skal ligge efter stiftelsesdatoen.

4.9 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet ”sidste rettidige betalingsdato” defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, da skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Feltet skal derfor angive det seneste tidspunkt, som skyldner kan betale fordringen, uden at skyldner anses for at være i misligholdelse. Hvis skyldner er indrømmet løbedage, vil sidste rettidige betalingsdato være en senere dato end forfaldsdagen.

Sidste rettidig betalingsdato kan være fastsat efter lov, men kan også være aftalt individuelt mellem fordringshaver og skyldner eller fastsat ensidigt af fordringshaver. I feltet skal der angives den juridisk korrekte sidste rettidige betalingsdato. Rykkerskrivelser udskyder ikke sidste rettidige betalingsdato. Sidste rettidige betalingsdato i rykkerskrivelsen skal dog være overskredet, før fordringen må sendes til inddrivelse.

Feltet udfyldes dog altid med den dato, der svarer til den sidste dag, hvorpå betaling anses for rettidig. Sidste rettidige betalingsdato kan tidligst være sammenfaldende med forfaldsdatoen.

4.10 Identifikation af skyldner

Feltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved CPR-nr. eller CVR/SE-nr. for den eller de fysiske og/eller juridiske personer, som hæfter for fordringen.

Det følger af tilbagebetalingsbekendtgørelsen § 2, stk. 1, at ved skyldneren forstås den person, til hvem den tilbagebetalingspligtige ydelse er udbetalt, jf. dog tilbagebetalingsbekendtgørelsens § 2, stk. 2.

Fordringshaver har oplyst, at der alene sker udbetaling af ydelser, der danner grundlag for et evt. tilbagebetalingskrav, såfremt modtager af ydelsen er entydigt identificeret ved CPR-nr.

Feltet identifikation af skyldner skal udfyldes med CPR-nr.

4.11 Bortfaldsdato

Fordringshaver skal i dette felt anføre den dato, hvor fordringen bortfalder.

Det er aftalt, at stamdatafeltet for ”bortfaldsdato” skal udfyldes med fordringens objektive bortfaldsfrist.

Fordringen må ikke være bortfaldet ved overdragelse til inddrivelse hos Gældsstyrelsen. Såfremt fordringens objektive bortfaldsfrist er overskredet, sendes fordringen i høringen.

4.12 Domsdato og forligsdato

Felterne ”domsdato” og ”forligsdato” anvendes, såfremt der for fordringen er afsagt dom eller indgået forlig, og i felterne registreres datoen for henholdsvis dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Feltet domsdato og forligsdato skal **ikke** udfyldes for denne fordringstype.

I tvivlstilfælde skal Gældsstyrelsen kontaktes.

5. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

I NyMF er et indgangsfiler med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til efter en fælles proces mellem Fordringshaver og Gældsstyrelsen, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Filterreglerne består af nogle indholdsbaseerede og referencebaseerede regler. De indholdsbaseerede adgangregler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebaseerede adgangregler vedrører relationen mellem stamdatafelter. Indgangsfileret vil give Fordringshaver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbaseeret eller referencebaseeret regel ikke er overholdt.

Som følge af, at forældelsesloven ikke finder anvendelse, vil opsætningen af indgangsfileret i NyMF ikke kunne anvendes i samme omfang som ved fordringstyper, hvor denne finder anvendelse. Hvor der gælder bortfaldsregler for fordringstypen, kan indgangsfileret suppleres af særlige tiltag i Gældsstyrelsen, eksempelvis i form af stikprøvekontrol eller lignende.

Særligt vedrørende fordringstyper omfattet af bortfaldsregler

Det bemærkes, at **bortfaldsfristen** indsættes i samme felt **som normalt** anvendes til udfyldelse af **forældelsesdatoen**. Dette medfører, at såfremt fordringen afvises efter R_2_1 eller sendes i høring efter R_2_2a vil fejlmeddelelsen være angivet som anført nedenfor i filterskemaet.

Regel	Filterregler for KTTIBAK (Tilbagebetaling efter kap. 12 i aktivloven)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_1_1	Fordringsartkoden skal være "INDR"	Fordringen afvises
R_1_2	Fordringen skal altid være en hovedfordring	Fordringen afvises
R_2_1a	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge tidligst 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen afvises
R_2_1b	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge senest 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen sendes i høring
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_2_2a	Forældelsesdato skal tidligst ligge samtidig med Modtagelsesdato	Fordringen sendes i høring
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-fordringer)	Fordringen afvises
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 50.000 kr.	Fordringen sendes i høring
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til inddrivelse	Fordringen afvises
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises

Regel	Filterregler for KTTIBAK (Tilbagebetaling efter kap. 12 i aktivloven)	Konsekvens hvis reg- len ikke overholdes
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge samtidig med Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_6_3	Forfaldsdato skal ligge efter Stiftelsesdato	Fordringen afvises
R_6_15	Stiftelsesdato skal tidligst ligge 20 dage før Periode start	Fordringen afvises
R_6_19	Periode slut skal tidligst ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises
R_6_20	Periode slut skal senest ligge 1 måned minus 1 dag efter Periode start	Fordringen sendes i høring
R_6_21	Periode start og periode slut er indeholdt i samme år	Fordringen sendes i høring
R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_4	Periode start skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_5	Periode slut skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_11	Beskrivelsesfelt skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_12a	Domsdato og forligsdato må ikke være udfyldt samtidigt	Fordringen afvises
R_7_12	Hverken domsdato eller forligsdato må være udfyldt	Fordringen afvises

Bilag 4.2 – Tilbagebetaling af boligindskud eller lignende (KTNEBOF)

6. FORDRINGSTYPEN

6.1 Beskrivelse af fordringstypen

Fordringstypen KTNEBOF omfatter fordringer vedrørende tilbagebetaling af støtte til boligindskud, eller hvad der kan ligestilles hermed samt hjælp til enkeltudgifter i forbindelse med flytning, ydet efter lovbestemt godkendelse nr. 981 af 23. september 2019 om aktiv socialpolitik med senere ændringer (herefter ”aktivloven”) §§ 81 og 85.

Fordringshaver har oplyst, at der ofte indgås afdragsordning for denne fordringstype. Det bemærkes, at Fordringshaver ikke kan oversende enkelte misligholdte afdrag til inddrivelse hos Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal således i tilfælde af misligholdelse af en afdragsordning oversende hele gælden til inddrivelse.

Kravet skal tilbagebetales i medfør af aktivlovens § 92, stk. 1, 2. pkt., og opkræves af kommunen, jf. aktivlovens § 95, stk. 1.

Det bemærkes, at bortfaldsreglen i aktivlovens § 95, stk. 2 ikke gælder for hjælp til boligindskud, eller hvad der kan sidestilles hermed, ydet efter §§ 81 og 85, jf. aktivlovens § 95, stk. 3. En person, der har fået hjælp til boligindskud til en lejlighed, og som fraflytter senere end 3 år efter tildelingen af hjælpen, kan derfor ikke længere få udbetalt et boligindskud og beholde indskuddet med henvisning til, at tilbagebetalingskravet er bortfaldet.

Fordringstypen omfatter alene fordringer stiftet fra den 1. januar 2019. Fordringer stiftet før denne dato oversendes i KTTIBAK.

Regelgrundlaget er nærmere beskrevet under det retlige grundlag i afsnit 7.

6.2 Afgrænsning af fordringstypen

Fordringstypen omfatter ikke:

- Krav på tilbagebetaling af særlig støtte ydet efter aktivlovens § 34.
- Krav på tilbagebetaling af støtte, der er ydet i medfør af aktivlovens §§ 81 og 85, som ikke vedrører tilbagebetaling af boligindskud, eller hvad der kan sidestilles hermed.

Såfremt der er afsagt dom i forbindelse med behandling af en straffesag om socialt bedrageri, skal fordringen oversendes i fordringstypen KTSTRAF.

7. DET RETLIGE GRUNDLAG

7.1 Aktivloven

Af aktivlovens § 81 fremgår:

”Kommunen kan yde hjælp til rimeligt begrundede enkeltudgifter til en person, som har været ude for ændringer i sine forhold, hvis den pågældendes egen afholdelse af udgifterne i afgørende grad vil vanskeliggøre den pågældendes og familiens muligheder for at klare sig selv i fremtiden. Hjælpen kan normalt kun ydes, hvis udgiften er opstået som følge af behov, der ikke har kunnet forudses. Kommunen kan dog efter en konkret vurdering undtagelsesvis yde hjælp til en udgift, der har kunnet forudses, hvis afholdelsen af udgiften er af helt afgørende betydning for den pågældendes eller familiens livsførelse. Hjælp til enkeltudgifter i forbindelse med flytning kan alene ydes efter § 85.”

Af aktivlovens § 85 fremgår:

”Kommunen kan yde hjælp til en flytning, som forbedrer ansøgerens eller familiens bolig- eller erhvervsforhold, herunder en flytning, hvor der flyttes fra en bolig med en boligudgift, der ikke svarer til ansøgerens eller familiens økonomiske formåen, til en bolig med en lavere boligudgift. Det er en betingelse for hjælpen, at hverken ansøgeren eller ægtefællen har økonomisk mulighed for at betale udgifterne.

Stk. 2. En kommune kan derudover yde hjælp til rimeligt begrundede enkeltudgifter i forbindelse med flytning til en person, som har været ude for ændringer i sine forhold, hvis den pågældendes egen afholdelse af udgifterne i afgørende grad vil vanskeliggøre den pågældendes og familiens muligheder for at klare sig i fremtiden. Hjælpen kan normalt kun ydes, hvis udgiften er opstået som følge af behov, der ikke har kunnet forudses. Kommunen kan dog efter en konkret vurdering undtagelsesvis yde hjælp til en udgift, der har kunnet forudses, hvis afholdelsen af udgiften er af helt afgørende betydning for den pågældendes eller familiens livsførelse.

Stk. 3. Hvis flytningen sker til udlandet, er det en forudsætning for, at kommunen kan yde hjælp hertil, at ansøgeren er statsborger i eller har særlig tilknytning til vedkommende land, eller at ansøgeren er sikret varige arbejdsmuligheder i landet.

Stk. 4. Hjælpen efter stk. 1 og 2 ydes af den kommune, hvori boligen, der flyttes til, ligger, jf. § 9, stk. 12, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Hvis boligen, der flyttes til, ligger i udlandet, ydes hjælpen af opholdskommunen, jf. § 9, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.”

Af aktivlovens § 92 fremgår:

”Den, der modtager særlig støtte efter § 34 til dækning af udgifter til renter og afdrag vedrørende ejerboliger og andelsboliger, skal tilbagebetale hjælpen. Det samme gælder for den, der modtager hjælp til boligindskud, eller hvad der kan ligestilles hermed.

Stk. 2. Ægtefæller hæfter solidarisk for krav om tilbagebetaling efter stk. 1, 1. pkt. Dette gælder, uanset om hjælpen er ydet til den ene eller begge ægtefæller, og uanset om boligen er ejet af den ene eller begge ægtefæller.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om tilbagebetaling efter stk. 1, 1. pkt.

Stk. 4. En person, der har modtaget hjælp til boligindskud med tilbagebetalingspligt efter stk. 1, 2. pkt., har pligt til at oplyse kommunen om udbetaling af boligindskud, eller hvad der kan ligestilles hermed, i forbindelse med opsigelse af lejemålet, fraflytning eller lignende.”

Af Karnovs note til bestemmelsen fremgår med reference til vejledning 39, 1998, pkt. 432-437, om aktiv socialpolitik, at det ikke er nødvendigt, at kommunen træffer afgørelse om tilbagebetaling, men kommunen bør senest ved udbetaling af hjælpen orientere modtageren om, at hjælpen skal tilbagebetales. Modtageren har altid pligt til at tilbagebetale hjælpen.

Af aktivlovens § 95 fremgår:

”Tilbagebetalingskravet opkræves af kommunen eller af Udbetaling Danmark efter regler fastsat af beskæftigelsesministeren i samråd med skatteministeren. Det kan herunder fastsættes, at en betalingsaftale bortfalder, hvis skyldneren trods påkrav udebliver med ydelser.

Stk. 2. Tilbagebetalingskravet bortfalder, når der er gået 3 år efter hjælpens ophør, uden at der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet, jf. dog stk. 3. Overdrages tilbagebetalingskravet til restanceinddrivelsesmyndigheden, finder 1. pkt. ikke anvendelse fra restanceinddrivelsesmyndighedens modtagelse af kravet. Fra modtagelsen finder forældelsesloven anvendelse, idet forældelse dog tidligst indtræder 3 år efter tilbagebetalingskravets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 18 a, stk. 7, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Tilbagesendes tilbagebetalingskravet til kommunen eller Udbetaling Danmark, jf. stk. 1, 1. pkt., finder 1. pkt. på ny anvendelse.

Stk. 3. Stk. 2 finder ikke anvendelse for tilbagebetalingskrav vedrørende hjælp til boligindskud, eller hvad der ligestilles hermed, jf. § 92, stk. 1, 2. pkt.”

7.2 Tilbagebetalingsbekendtgørelsens opkrævningsregler.

Bemyndigelsen § 92, stk. 3 og § 95, stk. 1 i aktivloven er udnyttet ved bekendtgørelse nr. 1617 af 27. december 2019 om kommunernes opkrævning af tilbagebetalingskrav efter lov om aktiv socialpolitik, lov om kontantydelse, § 125 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om en midlertidig jobpræmie til langtidsledige m.v., lov om en skattefri seniorpræmie og lov om et midlertidigt børnetilskud til visse forsørgere (herefter ”tilbagebetalingsbekendtgørelsen”).

Af tilbagebetalingsbekendtgørelsens § 1 fremgår:

”Kommunen og Udbetaling Danmark opkræver tilbagebetalingspligtige ydelser på egne sagsområder i henhold til lov om aktiv socialpolitik, lov om kontantydelse, § 125 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om en midlertidig jobpræmie til langtidsledige m.v., repatrieringsloven, integrationsloven, lov om en skattefri seniorpræmie og lov om et midlertidigt børnetilskud til visse forsørgere efter reglerne i denne bekendtgørelse.”

Af tilbagebetalingsbekendtgørelsens § 2 fremgår:

”Ved skyldneren forstås den person, til hvem den tilbagebetalingspligtige ydelse er udbetalt, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Ægtefæller hæfter solidarisk for udbetalt særlig støtte efter § 34 i lov om aktiv socialpolitik til dækning af udgifter til renter og afdrag vedrørende ejerboliger og andelsboliger, uanset om støtten er ydet til den ene eller begge ægtefæller, og uanset om boligen er ejet af den ene eller begge ægtefæller, jf. lovens § 92.”

Af tilbagebetalingsbekendtgørelsens § 4 fremgår:

”Fordringshaveren fastsætter en ordning om afdragsvis betaling eller yder henstand med betalingen, jf. §§ 5-7.

Stk. 2. Når en person, der fraflytter et lejemål, hvortil der er ydet hjælp til boligindskud eller hvad der kan ligestilles hermed, efter § 92, stk. 1, 2. pkt., i lov om aktiv socialpolitik, modtager tilbagebetaling af indskudsbeløb, skal dette beløb dog tilbagebetales straks.”

Af tilbagebetalingsbekendtgørelsens § 10 fremgår:

”Overholder en skyldner trods påkrav ikke en afdragsordning, anses afdragsordningen for bortfaldet og hele gælden for forfalden. Fordringshaveren træffer afgørelse om, at kravet overdrages til restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, med henblik på inddrivelse. Inden overdragelsen skal fordringshaveren skriftligt underrette skyldneren om overdragelsen.”

7.3 Vejledning 10309 af 20. december 2016

Af pkt. 14 i vejledning 10309 af 20. december 2016 om hjælp i særlige tilfælde og hjælp til efterlevende efter kapitel 10 og 10 a i lov om aktiv socialpolitik fremgår det, at hvis kommunen yder hjælp efter § 81 til betaling af boligindskud, eller hvad der kan sidestilles hermed, skal modtageren tilbagebetale hjælpen efter lovens § 92, stk. 1, 2. pkt. Spørgsmålet om tilbagebetaling er nærmere omtalt i afsnit 12.1.2 i vejledning om lov om aktiv socialpolitik af 5. marts 1998.

7.4 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Lovbekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesloven”) gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Det er restanceinddrivelsesmyndigheden, der forestår inddrivelse af fordringer, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1 og 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesbekendtgørelsen”). Det er i dag Gældsstyrelsen, som er det offentliges restanceinddrivelsesmyndighed, og som har ansvaret for samt varetager inddrivelsen af gæld til det offentlige.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2. Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forestås af Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

Fordringer overdrages til Gældsstyrelsen, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos Gældsstyrelsen skal Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, skriftligt underrette skyldneren om overdragelsen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 4, 1. pkt.

8. FORÆLDELSESREGLER

Forældelse er en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen.

Lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 om forældelse af fordringer som ændret ved lov nr. 140 af 28. februar 2018 (herefter ”forældelsesloven”) foreskriver, at loven finder anvendelse på fordringer på penge eller andre ydelser, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov, jf. forældelseslovens § 1.

Der gælder som nævnt ovenfor ikke særskilte forældelsesregler for tilbagebetaling for støtte ydet til boligindskud, eller hvad der kan sidestilles hermed, hvorfor fordringer under denne fordringstype forældes efter forældelseslovens regler.

8.1 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

Forældelseslovens § 2, stk. 1 og 2, har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristerne regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser.

Stk. 2 Er der indrømmet skyldneren løbedage eller i øvrigt en frist, inden for hvilken betaling anses for rettidig, regnes forældelsesfristen først fra betalingsfristens udløb.”

Forældelseslovens § 2, stk. 1, bruger ikke begrebet ”forfaldstid”, men det tidspunkt, som reglen angiver, betegnes normalt som forfaldstiden.

I det tilfælde, hvor der er indrømmet skyldneren løbedage eller anden frist, jf. forældelseslovens § 2, stk. 2, er det en betingelse, for at forældelsesfristen først løber fra betalingsfristens udløb, at skyldneren har haft krav på fristen enten i kraft af den konkrete aftale eller i kraft af lovgivningens regler. Dette er f.eks. tilfældet, hvis der er en lovhjemlet sidste rettidig betalingsdag.

Der gælder ikke lovhjemlede løbedage for fordringer omfattet af denne fordringstype.

Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt for fordringer omfattet af fordringstypen er derfor som udgangspunkt forfaldsdatoen.

8.2 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

Der gælder som udgangspunkt en ordinær forældelsesfrist på 3 år, medmindre andet følger af andre bestemmelser, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1.

Fordringer omfattet af denne fordringstype ses på det foreliggende grundlag ikke at falde ind under de særlige forældelsesfrister i forældelseslovens kapitel 4, hvorfor forældelsesfristen for fordringer under denne fordringstype er den almindelige 3-årige forældelsesfrist.

For fordringer, der hviler på et særligt retsgrundlag, jf. forældelseslovens § 5, gælder der en 10-årig forældelsesfrist. Forældelseslovens § 5 har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristen er 10 år,

- 1) når der er udstedt gældsbev for fordringen,*
- 2) når fordringen er registreret i en værdipapircentral, eller*
- 3) når fordringens eksistens og størrelse er anerkendt skriftligt eller fastslået ved forlig, dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten eller anden bindende afgørelse.*

Stk. 2. Fordring på senere forfaldne renter, gebyrer og lignende forældes dog efter § 3.”

Såfremt en fordring er fastslået ved et særligt retsgrundlag, herunder når fordringens eksistens og størrelse er fastslået ved forlig, dom eller anden bindende afgørelse, gælder således en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3, der beregnes fra dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Er eksistens og størrelse på en fordring omfattet af denne fordringstype således fastslået i en dom eller i et forlig, gælder en 10-årig forældelsesfrist for den pågældende fordring.

8.2.1 Beregning af forældelsesdatoen efter forældelsesloven

Forældelseslovens § 27 har følgende ordlyd:

”Til frister efter denne lov medregnes den månedsdag, der svarer til den dag, hvorfra fristen regnes. I mangel af tilsvarende dag udløber fristen på den sidste dag i måneden.

Stk. 2. Udløber en frist i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, den 24. eller den 31. december, udstrækkes fristen til den førstkommande hverdag.”

I medfør af forældelseslovens § 27, stk. 1, 1. pkt., regnes der kun med hele dage, og begyndelsesdagen medregnes ikke. Hvis eksempelvis forældelsesfristen begynder at løbe inden for døgnet den 12. oktober 2017, indtræder 3-års forældelse ved udløbet af den 12. oktober 2020.

Efter forældelseslovens § 27, stk. 2, udskydes forældelsesfristen til den førstkommande hverdag, hvis fristen udløber i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag eller den 24. eller 31. december. Reglen har kun betydning, hvis fristen udløber på en af de nævnte dage. Det er uden betydning, at begyndelsestidspunktet for fristen er en sådan dag.

9. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for fordringstypen angives i det følgende Fordringshavers og Gældsstyrelsens fælles forståelse af, hvad Fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

9.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb på tidspunktet, hvor fordringen oversendes til inddrivelse.

Beløbet er ikke nødvendigvis det samme som hovedstolen, idet beløbet kan være lavere end hovedstolen.

Beløbet må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse ved stiftelse er 20.000 kr. Der er afdraget 10.000 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Restbeløbet som skal angives i feltet ”beløb” er 10.000 kr.

9.2 Hovedstol

Fordringshaver skal i feltet hovedstol anføre fordringens oprindelige pålydende. Fordringshaver har oplyst, at hovedstolen almindeligvis ikke overstiger 50.000 kr.

Feltet hovedstol udfyldes med maksimalt 50.000 kr.

Hovedstolen er ikke nødvendigvis det samme som beløbet, idet hovedstolen kan være højere end beløbet.

Hovedstolen må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse ved stiftelse er 20.000 kr. Der er afdraget 10.000 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. I feltet ”hovedstol” skal angives 20.000 kr.

9.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status Fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos Gældsstyrelsen. Dette angives ved oversendelse.

Feltet skal således angive, at fordringen oversendes med henblik på inddrivelse.

9.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For fordringen skal Fordringshaver således angive fordringstypekoden KTNEBOF.

9.5 Beskrivelse

Feltet er et fritekstfelt, som anvendes til at beskrive relevante aspekter af fordringen, som ikke er omfattet af øvrige stamdatafelter. Indholdet af dette felt vil blive brugt i de breve, Gældsstyrelsen sender til skyldner.

Feltet er ikke obligatorisk for denne fordringstype, idet fordringstypen er afgrænset til alene at indeholde tilbagebetalingskrav, hvor ydelsen er udbetalt med henblik på støtte til boligindskud, eller hvad der kan ligestilles hermed.

9.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter ”periode start” og ”periode slut”), og perioden imellem er den periode, som fordringen dækker over (herefter ”periodens længde”).

Fordringer omfattet af denne fordringstype udgør støtte til en enkeltstående betaling, dvs. støtte til dækning af et boligindskud, eller hvad der kan ligestilles hermed. Fordringstypen omfatter herudover hjælp til enkeltudgifter i forbindelse med flytning.

Fordringer omfattet af denne fordringstype relaterer sig til en bestemt dag, dvs. der er tale om ”punkt i tid” fordringer. Fordringshavers IT-system kan imidlertid, efter det oplyste, ikke understøtte, at fordringer omfattet af denne fordringstype oversendes til inddrivelse uden en angivelse af perioden. Parterne har derfor aftalt, at periode start og periode slut skal udfyldes med stiftelsesdatoen, se afsnit 4.7.

9.7 Stiftelsesdato

Stamdatafeltet ”stiftelsesdato” anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet, der generelt defineres som tidspunktet for den retsstiftende begivenhed, det vil sige det tidspunkt, hvor fordringen opstår.

Ifølge Bernhard Gomard, Obligationsret, 1. del, 5. udgave, 2016, side 109, defineres stiftelsestidspunktet således:

”En fordring anses i almindelighed for stiftet, når den eller de retsstiftende kendsgerninger er indtruffet, dvs. når kontrakten er indgået, når skaden er sket eller når berigelsen er indtruffet.”

Stiftelsestidspunktet for tilbagebetalingskrav er datoen for udbetalingen, jf. U.1992.967H, U2008.1635H og U. 2002.1464/2 H.D.

Feltet stiftelsesdato udfyldes med udbetalingsdatoen. Det er aftalt, at udbetalingsdatoen er sammenfaldende med dispositionsdatoen, dvs. datoen hvor pengene er til rådighed for skyldner.

9.8 Forfaldsdato

Forfaldsdagen er lig med det tidligste tidspunkt, hvor fordringshaveren kan kræve fordringen betalt. For nærværende fordringstype vil forfaldstidspunktet altid ligge senere end stiftelsestidspunktet.

Forfaldstidspunktet skal fastsættes ud fra et af nedenstående tre tidspunkter.

Forfald ved afdragsordninger:

Forfaldsdatoen skal i dette tilfælde fastsættes ud fra, at Fordringshaver fastsætter en ordning om afdragsvis betaling eller yder henstand med betalingen, jf. tilbagebetalingsbekendtgørelsens § 4, stk. 1.

Det fremgår af tilbagebetalingsbekendtgørelsen, at såfremt en skyldner trods påkrav ikke overholder en afdragsordning anses afdragsordningen for bortfaldet og hele gælden for forfalden, jf. § 10, 1. pkt.

Det er aftalt, at feltet forfaldsdato skal udfyldes med den dato, der ligger dagen efter betalingsfristen i påkravsskrivelsen.

Forfaldsdatoen skal ligge efter stiftelsesdatoen.

Forfald ved fraflytning:

Når en person, der fraflytter et lejemål, hvortil der er ydet hjælp til boligindskud eller hvad der kan ligestilles hermed, efter § 92, stk. 1, 2. pkt., i aktivloven, modtager tilbagebetaling af indskudsbeløb, skal dette beløb tilbagebetales straks. Se hertil § 4, stk. 2 i tilbagebetalingsbekendtgørelsen.

Det tidligste tidspunkt Fordringshaver kan kræve fordringen betalt, er således den dato, hvor personen, der fraflytter, modtager indskudsbeløbet.

Feltet forfaldsdato skal udfyldes med en dato, der tidligst er sammenfaldende med fraflytningsdatoen.

Forfald ved enkeltudgifter i forbindelse med flytning:

Forfaldsdatoen følger ikke af det retlige grundlag, hvorfor enkeltudgifter i forbindelse med flytning forfalder straks, medmindre andet er aftalt eller følger af omstændighederne.

Feltet forfaldsdato skal som udgangspunkt udfyldes med stiftelsesdatoen.

9.9 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet ”sidste rettidige betalingsdato” defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, da skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Feltet skal derfor angive det seneste tidspunkt, som skyldner kan betale fordringen, uden at skyldner anses for at være i misligholdelse. Hvis skyldner er indrømmet løbedage, vil sidste rettidige betalingsdato være en senere dato end forfaldsdagen.

Sidste rettidig betalingsdato kan være fastsat efter lov, men kan også være aftalt individuelt mellem fordringshaver og skyldner eller fastsat ensidigt af fordringshaver. I feltet skal der angives den juridisk korrekte sidste rettidige betalingsdato. Hvis der foreligger en særlig situation, f.eks. hvis der er givet henstand eller aftalt betalingsordning, er det den sidste rettidige betalingsdato, der følger af henstanden eller betalingsordningen, der skal angives i feltet. Det bemærkes, at rykkerskrivelser ikke udskyder sidste rettidige betalingsdato. Sidste rettidige betalingsdato i rykkerskrivelsen skal dog være overskredet, før fordringen må sendes til inddrivelse.

Feltet udfyldes med den dato, der svarer til den sidste dag, hvorpå betaling anses for rettidig. Sidste rettidige betalingsdato kan dog tidligst være sammenfaldende med forfaldsdatoen.

9.10 Identifikation af skyldner

Feltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved CPR-nr. eller CVR/SE-nr. for den eller de fysiske og/eller juridiske personer, som hæfter for fordringen.

Det følger af tilbagebetalingsbekendtgørelsen § 2, stk. 1, at ved skyldneren forstås den person, til hvem den tilbagebetalingspligtige ydelse er udbetalt, jf. dog stk. 2.

Fordringshaver har oplyst, at der alene sker udbetaling af hjælp til boligindskud, såfremt modtager af ydelsen er entydigt identificeret ved CPR-nr.

Feltet identifikation af skyldner skal udfyldes med CPR-nr.

9.11 Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt normalt anføre den dato, hvor fordringen forældes. Forældelsesdatoen er udtryk for den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig. Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som skal anføres, men den forældelsesdato, der gælder på det tidspunkt, hvor fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Forældelsesfristen for fordringer omfattet af denne fordringstype ses ikke at være reguleret i lovgivningen, hvorfor forældelseslovens regler finder anvendelse. Det fremgår af forældelseslovens § 3, stk. 1, at forældelsesfristen er 3 år.

Forældelsesfristen beregnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt. Dette tidspunkt svarer til forfaldstidspunktet. Se hertil afsnit 4.8 om forfaldsdatoen.

Hvis der er indrømmet skyldneren løbedage eller i øvrigt en frist, inden for hvilken betaling anses for rettidig, regnes forældelsesfristen først fra betalingsfristens udløb, jf. forældelseslovens § 2, stk. 2. Dette

forudsætter dog, at skyldner i henhold til det retlige grundlag eller gensidig aftale har haft krav på de pågældende løbedage.

Fordringshaver har oplyst, at der gennemføres forældelsesafbrydende skridt i opkrævningen, eksempelvis ved indgåelse af afdragsordninger. For at tage højde herfor er det aftalt, at indgangsfilteret indstilles således, at fordringer med en registeret forældelsesdato, som ligger senere end 4 år efter forfaldsdato, sendes i høring. Indgangsfilteret ændrer ikke på, at fordringerne forældes efter forældelseslovens regler.

Forældelsesdatoen udfyldes således med den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig.

9.12 Domsdato og forligsdato

Felterne ”domsdato” og ”forligsdato” anvendes, såfremt der for fordringen er afsagt dom eller indgået forlig, og i felterne registreres datoen for henholdsvis dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Stamdatafelternes primære funktion er at videregive oplysninger til Gældsstyrelsen om opkrævningsmæssige skridt i form af dom eller forlig, som har forældelsesafbrydende virkning, og som kan medføre en længere forældelsesfrist for fordringer af denne fordringstype, der er under inddrivelse. Dom og forlig må kun udfyldes i de tilfælde, hvor hele fordringens eksistens og størrelse udtrykkeligt er fastslået ved dom/afgørelse eller skriftligt fastslået og anerkendt ved forliget, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3.

Fordringshaver må kun registrere en domsdato eller en forligsdato, hvis:

- 1) dommen/forliget fastslår fordringens eksistens, og
- 2) dommen/forliget fastslår fordringens beløbsmæssige størrelse.

Hvis ikke der er opnået dom eller forlig, skal felterne være tomme ved oversendelsen af fordringen.

I de tilfælde, hvor forliget er underskrevet, men ikke dateret, skal feltet udfyldes med den dato, som fordringshaver har påført forliget ved udsendelse af forliget til skyldner.

I tvivlstilfælde skal Gældsstyrelsen kontaktes.

10. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

I NyMF er et indgangsfilter med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til efter en fælles proces mellem Fordringshaver og Gældsstyrelsen, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Filterreglerne består af nogle indholdsbaseerede og referencebaseerede regler. De indholdsbaseerede adgangsregler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebaseerede adgangsregler vedrører relationen mellem stamdatafelter. Indgangsfilteret vil give Fordringshaver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbaseeret eller referencebaseeret regel ikke er overholdt.

Regel	Filterregler for KTNEBOF (Hjælp til boligindsud, tilbagebetaling ved fraflytning)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_1_1	Fordringsartkoden skal være "INDR"	Fordringen afvises
R_1_2	Fordringen skal altid være en hovedfordring	Fordringen afvises
R_2_1a	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge tidligst 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen afvises
R_2_1b	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge senest 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen sendes i høring
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_2_3a	Forældelsesdato skal tidligst ligge 3 år efter Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_2_3	Forældelsesdato skal senest ligge 4 år efter Forfaldsdato	Fordringen sendes i høring
R_3_1	Forældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelsesdato hos Gældsstyrelsen	Fordringen afvises
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-fordringer)	Fordringen afvises
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 50.000 kr.	Fordringen sendes i høring
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til inddrivelse	Fordringen afvises
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge samtidig med Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_6_3	Forfaldsdato skal tidligst ligge samtidig med Stiftelsesdato	Fordringen afvises
R_6_15 R_6_16	Stiftelsesdato skal ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises
R_6_19 R_6_20	Periode slut skal ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises
R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_4	Periode start skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_5	Periode slut skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_12a	Domsdato og forligsdato må ikke være udfyldt samtidigt	Fordringen afvises

Bilag 4.3 – Fleksløntilskud til personer (KTBRFLX).

1. FORDRINGSTYPEN

1.1 Beskrivelse af fordringstypen

Fordringstypen KTBRFLX omfatter fordringer på fleksløntilskud ydet i medfør af §§ 123-124. lov nr. 548 af 7. maj 2019 om en aktiv beskæftigelsesindsats (herefter ”beskæftigelsesindsatsloven”), som skal tilbagebetales i medfør af beskæftigelsesindsatslovens § 125.

Fordringer omfattet af nærværende fordringstype opstår ved, at en person bliver ansat i fleksjob, og får løn for den arbejdsindsats personen yder. Hertil udbetaler kommunen et tilskud til lønnen til personen, hvorefter kommunen efterfølgende træffer afgørelse om, at tilskuddet skal betales tilbage.

Det bemærkes, at fordringstypebilaget tager udgangspunkt i beskæftigelsesindsatslovens bestemmelser, som trådte i kraft i 1. januar 2020. Fordringshaver skal ved oversendelse af fordringer sikre, at tilbagebetalingskravet kan omfattes af nugældende regler på området.

Regelgrundlaget er nærmere beskrevet under det retlige grundlag i afsnit 2.

1.2 Afgrænsning af fordringstypen

Fordringstypen omfatter **ikke** følgende tilbagebetalingskrav ydet efter beskæftigelsesindsatsloven (ikke udtømmende):

- Fordringer på tilbagebetaling af støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende tilkendt efter og før den 1. januar 2013 ydet efter henholdsvis beskæftigelsesindsatslovens § 126 og § 136, jf. KTBRSER.
- Fordringer på tilbagebetaling af løntilskud ydet efter beskæftigelsesindsatslovens § 75 og løn og tilskud m.v. for fleksjob påbegyndt før den 1. januar 2013 ydet efter beskæftigelsesindsatslovens § 133, jf. KTVILFL.

Såfremt der er afsagt dom i forbindelse med behandling af en straffesag om socialt bedrageri, skal fordringen oversendes i fordringstypen KTSTRAF.

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

2.1 Beskæftigelsesindsatsloven

Af beskæftigelsesindsatslovens § 123 fremgår:

”Kommunen udbetaler fleksløntilskud til personer i fleksjob som supplement til den løn, der udbetales af arbejdsgiveren efter § 122. Tilskuddet beregnes med udgangspunkt i et beløb, der svarer til 98 pct. af dagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Kommunen udbetaler fleksløntilskuddet efter stk. 2 og 3 og § 124, stk. 1-4, månedsvi bagud.

Stk. 2. Flexløntilskuddet nedsættes med 30 pct. dels af lønindtægten i fleksjobbet, dels af anden lønindtægt, indtil den samlede lønindtægt pr. måned udgør 14.686 kr. (2019-niveau). Herefter nedsættes flexløntilskuddet med 55 pct. af den lønindtægt, der overstiger 14.686 kr. pr. måned før skat. Den ansatte i fleksjobbet har pligt til at oplyse kommunen om eget og arbejdsgiverens pensionsbidrag.

Stk. 3. Flexløntilskud efter stk. 2 og løn udbetalt af arbejdsgiveren efter § 122 kan tilsammen højst udgøre et beløb, der svarer til den løn, der udbetales for ansættelse på fuld tid på ordinære vilkår i den pågældende stilling.

Stk. 4. Personer, der er ansat i fleksjob, bevarer retten til flexløntilskud ved flytning til en anden kommune.”

Af beskæftigelsesindsatslovens § 124 fremgår:

”Personer, der under ferie modtager løn, ferieydelse eller feriegodtgørelse, er berettiget til flexløntilskud under ferien. § 123, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse for beregning af flexløntilskuddet. Flexløntilskuddet kan udbetales under ferieophold i udlandet.

Stk. 2. Personer, der modtager løn under sygdom eller barsel, er berettiget til flexløntilskud i sygdoms- eller barselsperioden. § 123, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse for beregning af flexløntilskuddet. Reglerne om mulighed for ophold uden for Danmark i lov om sygedagpenge og barselsloven finder tilsvarende anvendelse for flexløntilskuddet, når en ansat i fleksjob modtager syge- eller barselsdagpenge.

Stk. 3. Personer, der ikke er berettiget til løn under sygdom eller barsel, modtager syge- eller barselsdagpenge efter de regler, der fastsættes i medfør af § 49 i lov om sygedagpenge og i barselslovens § 34, eller ressourceforløbsydelse efter § 69 j i lov om aktiv socialpolitik. Syge- eller barselsdagpengene eller ressourceforløbsydelsen suppleres med flexløntilskud, således at syge- eller barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse og flexløntilskud tilsammen svarer til 98 pct. af dagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Reglerne om mulighed for ophold uden for Danmark i lov om sygedagpenge og barselsloven finder tilsvarende anvendelse for flexløntilskuddet, når en ansat i fleksjob modtager syge- eller barselsdagpenge.

Stk. 4. Mister en person, der er ansat i et fleksjob, og som ikke modtager løn under sygdom, retten til sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik, kan den

pågældende modtage fleksløntilskud fratrukket det beløb, som personen ville have kunnet modtage i sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse. Det samme gør sig gældende, hvis der er anmodet om sygedagpenge for sent. Kommunen skal ved udbetaling af det beregnede fleksløntilskud mindst hver tredje måned følge op på, om den pågældende fortsat er ansat i fleksjob. Opfølgningen skal ske, indtil kommunen konstaterer, at personen igen får udbetalt løn, sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse.

Stk. 5. Ophører ansættelsen i fleksjob under sygdom, ophører fleksløntilskuddet, og personen overgår til ledighedsydelse, jf. §§ 74 a og 74 d i lov om aktiv socialpolitik, hvis den pågældende i øvrigt opfylder betingelserne herfor.

Stk. 6. Ophører ansættelsen i fleksjob under barsel, ophører fleksløntilskuddet, og personen overgår til barseldagpenge, jf. barselslovens § 34.”

Af beskæftigelsesindsatslovens § 125 fremgår:

”Kommunen træffer afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud, hvis den ansatte mod bedre vidende har undladt at give kommunen oplysninger om forhold beskrevet i § 123, stk. 2, 2. pkt., eller § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og den ansatte har modtaget fleksløntilskud med urette eller i øvrigt mod bedre vidende uberettiget har modtaget fleksløntilskud.

Stk. 2. Kommunen træffer afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud, når en person er dømt for overtrædelse af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet eller straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v. Dette gælder også, hvor kommunen tidligere har truffet afgørelse om tilbagebetaling af en ydelse efter 1. pkt. for samme periode.

Stk. 3. Kommunen træffer afgørelse om tilbagebetaling af for meget udbetalt fleksløntilskud, hvis der i en måned er udbetalt løn m.v., der vedrører arbejde udført over flere måneder, og det ikke har været muligt at efterregulere lønindtægten m.v. i de følgende måneders fleksløntilskud eller ledighedsydelse.

Stk. 4. Tilbagebetalingskravet efter stk. 1-3 bortfalder, når der er gået 3 år efter fleksløntilskuddet eller ledighedsydelsens ophør, uden at der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet. Overdrages tilbagebetalingskravet til restanceinddrivelsesmyndigheden, finder 1. pkt. ikke anvendelse fra restanceinddrivelsesmyndighedens modtagelse af kravet. Fra modtagelsen finder forældelsesloven anvendelse, idet forældelse dog tidligst indtræder 3 år efter tilbagebetalingskravets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 18 a, stk. 7, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Tilbagesendes tilbagebetalingskravet til kommunen, finder 1. pkt. på ny anvendelse.”

2.2 Tilbagebetalingsbekendtgørelsens opkrævningsregler

Bemyndigelsen i beskæftigelsesindsatsloven (§ 111 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016) er udnyttet ved bekendtgørelse nr. 1617 af 27. december 2019 om kommunernes opkrævning af tilbagebetalingskrav efter lov om aktiv socialpolitik, lov om kon- tantydelse, § 125 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om en midlertidig jobpræmie til langtidsle- dige m.v., lov om en skattefri seniorpræmie og lov om et midlertidigt børnetilskud til visse forsørgere (herefter ”tilbagebetalingsbekendtgørelsen”).

Af tilbagebetalingsbekendtgørelsen § 1 fremgår:

”Kommunen og Udbetaling Danmark opkræver tilbagebetalingspligtige ydelser på egne sagsom- råder i henhold til lov om aktiv socialpolitik, lov om kontantydelse, § 125 i lov om en aktiv be- skæftigelsesindsats, lov om en midlertidig jobpræmie til langtidsledige m.v., repatrieringsloven, integrationsloven, lov om en skattefri seniorpræmie og lov om et midlertidigt børnetilskud til visse forsørgere efter reglerne i denne bekendtgørelse.”

Af tilbagebetalingsbekendtgørelsen § 2 fremgår:

”Ved skyldneren forstås den person, til hvem den tilbagebetalingspligtige ydelse er udbetalt, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. (...).”

Af tilbagebetalingsbekendtgørelsen § 4 fremgår:

”Fordringshaveren fastsætter en ordning om afdragsvis betaling eller yder henstand med beta- lingen, jf. §§ 5-7.

Stk. 2. (...).”

Af tilbagebetalingsbekendtgørelsen § 5 fremgår:

”For alle andre skyldnere end dem, der er nævnt i § 6, fastsætter fordringshaveren afdragsord- ningen med udgangspunkt i den tabel og den beregningsmåde af det månedlige afdrag, der frem- går af § 10, stk. 1, 2. og 7. pkt., og stk. 2, i Skatteministeriets bekendtgørelse om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Stk. 2. Foreligger der ikke aktuelle indkomstoplysninger for de i stk. 1 nævnte skyldnere, fastsættes det månedlige afdrag til 350 kr.”

Af tilbagebetalingsbekendtgørelsen § 6 fremgår:

”Fordringshaveren yder henstand til skyldnere, der modtager selyforsørgelses- og hjemrejse- ydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp, ressourceforløbsydelse efter lov om

aktiv socialpolitik eller kontantydelse efter lov om kontantydelse, som ikke har andre indtægter end førtidspension eller ikke har en årlig nettoindkomst, der overstiger de minimumsgrænser for fastsættelse af afdragsordninger for henholdsvis personer med forsørgerpligt over for børn og personer uden forsørgerpligt over for børn, der er fastsat i § 10, stk. 1, 2. og 7. pkt., i Skatteministeriets bekendtgørelse om inddrivelse af gæld til det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Hvis en af de i stk. 1 nævnte skyldnere har meget beskedne udgifter til f.eks. bolig eller særligt høje skattefradrag, kan der opkræves et månedligt beløb, der fastsættes under hensyn til disse særlige omstændigheder.”

Af tilbagebetalingsbekendtgørelsen § 7 fremgår:

”Er der fastsat en afdragsordning efter § 5 eller § 6, stk. 2, og kommer skyldneren senere i en situation som nævnt i § 6, stk. 1, stiller kommunen afdragsordningen i bero.”

Af tilbagebetalingsbekendtgørelsens § 9 fremgår:

”Et tilbagebetalingskrav bortfalder, når der er gået 3 år efter hjælpens ophør, uden at der efter reglerne i § 5 eller § 6, stk. 2, har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet.

Stk. 2. Har der i perioder været betalt af på gælden efter reglerne i § 5 eller § 6, stk. 2, men har fordringshaveren på et tidspunkt, hvor der er gået mindst 3 år efter hjælpens ophør, ydet henstand efter reglen i § 7, jf. § 6, stk. 1, bortfalder restkravet.”

Af tilbagebetalingsbekendtgørelsen § 10 fremgår:

”Overholder en skyldner trods påkrav ikke en afdragsordning, anses afdragsordningen for bortfaldet og hele gælden for forfalden. Fordringshaveren træffer afgørelse om, at kravet overdrages til restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, med henblik på inddrivelse. Inden overdragelsen skal fordringshaveren skriftligt underrette skyldneren om overdragelsen.”

2.3 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Lovbekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesloven”) gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Det er restanceinddrivelsesmyndigheden, der forestår inddrivelse af fordringer, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1 og 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesbekendtgørelsen”). Det er i dag Gældsstyrelsen, som er det offentliges restanceinddrivelsesmyndighed, og som har ansvaret for samt varetager inddrivelsen af gæld til det offentlige.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2. Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forstås af Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

For nærværende fordringstype finder bortfaldsreglerne anvendelse i opkrævningen, jf. beskæftigelsesindsatslovens § 125, stk. 4. Bortfaldsreglerne indebærer, at et krav kun kan oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen, såfremt kravet ikke er bortfaldet. Herudover indebærer bortfaldsreglerne, at krav kun kan oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen, såfremt en af kommunen fastsat tilbagebetalingsordning er misligholdt. En misligholdelse skyldes manglende betaling, trods mulighed for at betale, jf. Forslag til Lov om inddrivelse af gæld til det offentlige og forskellige andre love og om ophævelse af lov om forsøg med eftergivelse af gæld til det offentlige for socialt udsatte grupper (LSF nr. 226 2017/1).

Det følger hertil af § 10 i tilbagebetalingsbekendtgørelsen, at fordringshaveren træffer afgørelse om, at kravet overdrages til restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, med henblik på inddrivelse. Fordringer overdrages til Gældsstyrelsen, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos Gældsstyrelsen skal Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, skriftligt underrette skyldneren om overdragelsen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 4, 1. pkt. samt tilbagebetalingsbekendtgørelsens § 10, stk. 1, sidste pkt.

3. FORÆLDELSES- OG BORTFALDSREGLER

Forældelse er en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen.

Bortfaldsregler er ligeledes at betragte som en ophørsgrund, idet fordringen ophører (bortfalder) under visse betingelser, jf. nærmere nedenfor, og fordringen kan, såfremt den er bortfaldet, ikke sendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Både forældelsesreglerne og bortfaldsreglerne medfører således, at fordringen ikke længere kan gøres gældende overfor skyldner. Samspillet mellem de to regelsæt er ligeledes nærmere beskrevet nedenfor.

Lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 om forældelse af fordringer (herefter ”forældelsesloven”) foreskriver, at loven finder anvendelse på fordringer på penge eller andre ydelser, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov, jf. forældelseslovens § 1.

Det følger af beskæftigelsesindsatslovens § 125, stk. 4, at tilbagebetalingskravet bortfalder, når der er gået 3 år efter fleksløntilskuddet eller ledighedsydelses ophør, uden at der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet. Bestemmelsen indeholder således både en tidsmæssig betingelse og en materiel betingelse. Den tidsmæssige betingelse for, at et krav er bortfaldet, er, at der er gået 3 år efter fleksløntilskuddet eller ledighedsydelses ophør, og den materielle betingelse er, at der ikke må have været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet.

Bortfaldsreglerne finder anvendelse, indtil fordringen modtages til inddrivelse hos Gældsstyrelsen. Fra modtagelsen af fordringen til inddrivelse hos Gældsstyrelsen finder forældelsesloven anvendelse. Tilbageendes tilbagebetalingskravet til kommunen, finder bortfaldsreglerne anvendelse på ny.

Af forslag til lov nr. 226 af 25. april 2018 om ændring af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige og forskellige andre love og om ophævelse af lov om forsøg med eftergivelse af gæld til det offentlige for socialt udsatte grupper, til § 5, fremgår:

”Ingen af de tilbagebetalingskrav, der modtages til inddrivelse, er før modtagelsen omfattet af forældelsesloven, og den 3-årige bortfaldsfrist i § 70 f, stk. 11, 5. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er derfor ikke en sådan forældelsesfrist, der via forslaget om den foreløbige afbrydelse kan få en allerede påbegyndt forældelsesfrist foreløbigt afbrudt.”

3.1 Bortfaldsfristens længde og begyndelsestidspunkt - tidspunktet for ”tilskuddets ophør”

Tilbagebetalingskrav bortfalder 3 år efter tilskuddets ophør, såfremt der ikke har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet.

Det følger ikke af beskæftigelsesindsatsloven eller tilbagebetalingsbekendtgørelsen, hvad der regnes for tidspunktet for tilskuddets ophør. Af Ankestyrelsens artikel ”Når borgeren skal betale penge tilbage” (Nyt fra Ankestyrelsen 2, 2018) fremgår:

”De tre år begynder, når den hjælp, som kravet handler om, stopper. Det gælder både for engangsydelser og løbende ydelser. Ved løbende ydelser begynder tre-årsperioden, når den sidste af de løbende ydelser er udbetalt. Kommunen skal regne med nøjagtige datoer.”

Ankestyrelsen har derudover ved e-mail af 26. september 2019 anført følgende:

”Når der er tale om løbende ydelser efter lov om aktiv socialpolitik, bortfalder kravet 3 år efter, at borgeren ikke længere modtager hjælp i henhold til bevillingen. Bortfaldet må efter Ankestyrelsens opfattelse for hele ydelsesperioden beregnes fra ydelsesperiodens ophør.”

Det bemærkes, at såvel ovenstående artikel og e-mail vedrører de bortfaldsregler, der gælder i henhold til lov om aktiv socialpolitik. Det vurderes, at samme principper finder anvendelse for tilsvarende bortfaldsregler i beskæftigelsesindsatsloven.

Som følge heraf antages nedenstående tidspunkter at udgøre beregningsgrundlaget for den objektive bortfaldsdato:

- For tilbagebetaling af enkeltstående ydelser, der kun relaterer sig til en bestemt dato, skal bortfaldsfristen beregnes fra udbetalingsdatoen.
- For tilbagebetaling af enkeltstående ydelser, der vedrører en periode, skal bortfaldsfristen beregnes fra datoen for tilskuddets ophør, dvs. ”periode slut.”

- For løbende ydelser, der udbetales flere gange i en sammenhængende periode, skal bortfaldsfristen beregnes fra den sidste dag i perioden, dvs. ”periode slut”, for den sammenhængende ydelsesperiode.

3.2 Bortfaldsreglerne - ”økonomisk mulighed for at gennemføre kravet”

I Ankestyrelsens artikel, ”Når borgeren skal betale penge tilbage til kommunen” (Nyt fra Ankestyrelsen nr. 2, 2018), fremgår bl.a., at kommunen i forbindelse med afgørelse om tilbagebetaling af en modtaget ydelse har to muligheder - enten at fastsætte en afdragsordning, hvis der er økonomisk mulighed for dette, eller at yde henstand med betalingen.

Hvorvidt der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet er reguleret af § 10 i gældsinddrivelsesbekendtgørelsen. Det følger af bestemmelsen, at fastsættelsen af den obligatoriske afdragsordning skal ske i overensstemmelse med det i bestemmelsen oplistede tabeltræk, således at kommunerne ikke skal foretage en beregning af skyldnerens betalingsevne.

Dog skal skyldner indrømmes henstand med betalingen og er som altovervejende hovedregel ikke at betragte som værende i stand til at afdrage på fordringen, såfremt den pågældende skyldner enten

- modtager selvforsørgelses- og hjemsendelsesydelse, overgangsydelse (tidligere integrationsydelse), uddannelseshjælp, kontanthjælp, ressourceforløbsydelse eller kontantydelse,
- ikke har andre indtægter end førtidspension (boligstøtte, børne- og ungeydelse og fripladstilskud til daginstitution er ikke en sådan ”anden indtægt”),
- har en årlig nettoindkomst, der er mindre end tabellens minimumsgrænser. Beløbsgrænserne varierer afhængigt af, om borgeren har forsørgerpligt over for børn.

Der skal ligeledes indrømmes henstand i de tilfælde, hvor kommunerne tidligere har fastsat en afdragsordning, som skyldner afdrager på, men hvor skyldner efterfølgende bliver omfattet af en af ovenstående situationer. Når kommunen yder en sådan henstand, anses der derfor ikke for at være ”økonomisk mulighed” for at gennemføre kravet.

Den forældelse, der omfattes af forældelsesloven, kan afbrydes efter reglerne i forældelseslovens §§ 15-18, mens den forældelse, som bortfaldsreglerne indeholder, ikke har tilsvarende afbrydelsesmuligheder. Alene skyldners betalingsevne kan således hindre bortfald.

Såfremt skyldner mister betalingsevnen, jf. ovenfor, er kommunen forpligtet til at yde henstand. Når skyldner mister betalingsevnen, finder bortfaldsreglerne på ny anvendelse, og bortfaldsfristen løber fortsat fra hjælpens ophør. Et eventuelt restkrav bortfalder, såfremt kommunen yder henstand mere end 3 år efter hjælpens ophør, jf. tilbagebetalingsbekendtgørelsens § 9, stk. 2. Dette gælder uanset, at der tidligere har været en betalingsevne og med en deraf følgende fastsat afdragsordning.

3.3 Forældelseslovens anvendelse ved kravet modtagelse til inddrivelse hos Gældsstyrelsen

Når en fordring modtages til inddrivelse hos Gældsstyrelsen, finder forældelsesloven anvendelse, idet forældelse dog tidligst indtræder 3 år efter tilbagebetalingskravets modtagelse hos Gældsstyrelsen, jf. gældsinddrivelseslovens § 18 a, stk. 4, 1. pkt. Starttidspunktet for den forældelsesfrist, der løber efter forældelsesloven, når tilbagebetalingskravet kommer under inddrivelse hos Gældsstyrelsen, vil være det anførte forfaldstidspunkt i § 10 i tilbagebetalingsbekendtgørelsen.

Tilbagesendes tilbagebetalingskravet til kommunen, finder bortfaldsreglerne anvendelse på ny, jf. § 125, stk. 4, sidste pkt. i lov nr. 174 af 24. februar 2015 om kontantydelse (herefter ”kontantydelsesloven”). Dette betyder, at hvis der er forløbet 3 år efter fleksløntilskuddet eller ledighedsydelsens ophør, uden at der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet, bortfalder kravet. Der henvises til pkt. 2.4 præcisering af bortfaldsregler, Forslag til Lov om inddrivelse af gæld til det offentlige og forskellige andre love og om ophævelse af lov om forsøg med eftergivelse af gæld til det offentlige for socialt udsatte grupper (LSF nr. 226 2017/1).

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for fordringstypen angives i det følgende Fordringshavers og Gældsstyrelsens fælles forståelse af, hvad Fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

4.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb på tidspunktet, hvor fordringen oversendes til inddrivelse.

Beløbet er ikke nødvendigvis det samme som hovedstolen, idet beløbet kan være lavere end hovedstolen.

Beløbet må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse ved stiftelse er 10.000 kr. Der er afdraget 5.000 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Restbeløbet som skal angives i feltet ”beløb” er 5.000 kr.

4.2 Hovedstol

Fordringshaver skal feltet hovedstol anføre fordringens oprindelige pålydende. Det følger af afsnit 2 vedrørende det retlige grundlag, at en ansat i fleksjob får et tilskud til lønnen fra kommunen, som kan udgøre op til 18.686 kr. om måneden (2019), hvilket svarer til 98 % af den højeste dagpengesats. Det følger ligeledes af det retlige grundlag, at tilskuddet fra kommunen aftrappes i forhold til lønindtægten.

Det er aftalt, at feltet hovedstol maksimalt kan udfyldes med 20.000 kr.

Hovedstolen er ikke nødvendigvis det samme som beløbet, idet hovedstolen kan være højere end beløbet.

Hovedstolen må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse ved stiftelse er 10.000 kr. Der er afdraget 5.000 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. I feltet ”hovedstol” skal angives 10.000 kr.

4.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status Fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos Gældsstyrelsen. Dette angives ved oversendelse.

Feltet skal således angive, at fordringen oversendes med henblik på inddrivelse.

4.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For fordringen skal Fordringshaver således angive fordringstypekoden KTBRFLX.

4.5 Beskrivelse

Feltet er et fritekstfelt, som anvendes til at beskrive relevante aspekter af fordringen, som ikke er omfattet af øvrige stamdatafelter.

Af hensyn til kravet om, at skyldner skal kunne identificere fordringen, er det aftalt, at feltet er obligatorisk for denne fordringstype. Indholdet af dette felt vil blive brugt i de breve, Gældsstyrelsen sender til skyldner.

Det er aftalt, at Fordringshaver i beskrivelsesfeltet altid skal angive en entydig identifikation af fordringen, eksempelvis ved angivelse af fakturanummer, dokumentnummer, afgørelse eller lignende.

4.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter ”periode start” og ”periode slut”), og perioden imellem er den periode, som fordringen dækker over (herefter ”periodens længde”).

Det følger af beskæftigelsesindsatslovens § 123, stk. 1, sidste pkt., at kommunen udbetaler fleksløntilskud månedsvist bagud. Fordringshaver har hertil oplyst, at periode start vil som udgangspunkt være udtryk for den 1. i måneden, og periode slut vil være udtryk for den sidste dag i måneden. Perioden kan dog være kortere.

Feltet fordringsperiode skal således som udgangspunkt udfyldes med periode start som den 1. i en måned og periode slut som den sidste dag i samme måned. Fordringsperioden kan maksimalt udgøre en måned, og kan ikke krydse et kalenderår.

4.7 Stiftelsesdato

Stamdatafeltet ”stiftelsesdato” anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet, der generelt defineres som tidspunktet for den retsstiftende begivenhed, det vil sige det tidspunkt, hvor fordringen opstår. Gomard, Bernhard: Obligationsret del 1, 5. udg., 2016, Jurist-, og Økonomforbundets Forlag, s. 109, definerer stiftelsestidspunktet således:

”En fordring anses i almindelighed for stiftet, når den eller de retsstiftende kendsgerninger er indtruffet, dvs. når kontrakten er indgået, når skaden er sket eller når berigelsen er indtruffet.”

Fordringens stiftelsesdato afhænger af, hvorvidt udbetalingen aldrig har været berettiget eller, hvorvidt fordringen opstår som følge af, at der er tale om dobbeltforsørgelse, jf. nedenfor.

Udbetalingen har aldrig været berettiget

Hvis udbetalingen aldrig har været berettiget, er stiftelsestidspunktet datoen for udbetalingen, jf. U.1992.967H, U2008.1635H og U. 2002.1464/2 H.D.

Feltet stiftelsesdato udfyldes med udbetalingsdatoen. Det er aftalt, at udbetalingsdatoen er sammenfaldende med dispositionsdatoen, dvs. datoen hvor pengene er til rådighed for skyldner.

Udbetalingen skal tilbagebetales som følge af dobbeltforsørgelse

Dobbeltforsørgelse foreligger, når en ydelse, der er udbetalt af det offentlige, er berettiget på udbetalings-tidspunktet, men senere bliver uberettiget, når borgeren modtager en anden ydelse med tilbagevirkende kraft, som har samme formål og dækker samme periode, som den tidligere udbetalte ydelse.

I dette tilfælde er stiftelsesdatoen den dato, hvor borgeren får udbetalt ydelsen med tilbagevirkende kraft, dvs. dispositionsdatoen for denne ydelse.

Såfremt der er tale om flere udbetalinger, der skal tilbagebetales som følge af dobbeltforsørgelse, skal fordringerne oversendes til inddrivelse særskilt. Stiftelsesdatoen vil dog være den samme for alle fordringerne.

4.8 Forfaldsdato

Forfaldsdatoen er det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kan kræve fordringen betalt. Det følger af den almindelige obligationsret, at et krav forfaldstidspunkt er straks, medmindre andet følger af lovgivningen, aftalen eller omstændigheder i øvrigt, jf. Gomard, Bernhard: Obligationsret del 1, 5. udg., 2016, Jurist-, og Økonomforbundets Forlag, s. 113ff.

Tilbagebetalingskravet opkræves af Fordringshaver efter reglerne i tilbagebetalingsbekendtgørelsen. Det følger af bekendtgørelsens § 4, at Fordringshaver fastsætter en ordning om afdragsvis betaling eller yder henstand med betalingen.

Det fremgår af tilbagebetalingsbekendtgørelsen, at såfremt en skyldner trods påkrav ikke overholder en afdragsordning anses afdragsordningen for bortfaldet og hele gælden for forfalden, jf. § 10, 1. pkt.

Det er aftalt, at feltet forfaldsdato skal udfyldes med den dato, der ligger dagen efter betalingsfristen i påkravsskrivelsen.

Forfaldsdatoen skal ligge efter stiftelsesdatoen.

4.9 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet ”sidste rettidige betalingsdato” defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, da skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Feltet skal derfor angive det seneste tidspunkt, som skyldner kan betale fordringen, uden at skyldner anses for at være i misligholdelse. Hvis skyldner er indrømmet løbedage, vil sidste rettidige betalingsdato være en senere dato end forfaldsdagen.

Sidste rettidig betalingsdato kan være fastsat efter lov, men kan også være aftalt individuelt mellem fordringshaver og skyldner eller fastsat ensidigt af fordringshaver. I feltet skal der angives den juridisk korrekte sidste rettidige betalingsdato. Rykkerskrivelser udskyder ikke sidste rettidige betalingsdato. Sidste rettidige betalingsdato i rykkerskrivelsen skal dog være overskredet, før fordringen må sendes til inddrivelse.

Feltet udfyldes dog altid med den dato, der svarer til den sidste dag, hvorpå betaling anses for rettidig. Sidste rettidige betalingsdato kan tidligst være sammenfaldende med forfaldsdatoen.

4.10 Identifikation af skyldner

Feltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved CPR-nr. eller CVR/SE-nr. for den eller de fysiske og/eller juridiske personer, som hæfter for fordringen.

Det følger af tilbagebetalingsbekendtgørelsen § 2, stk. 1, at ved skyldneren forstås den person, til hvem den tilbagebetalingspligtige ydelse er udbetalt, jf. dog stk. 2.

Feltet identifikation af skyldner skal udfyldes med CPR-nr.

4.11 Bortfaldsdato

Forringshaver skal i dette felt anføre den dato, hvor fordringen bortfalder.

Det er aftalt, at stamdatafeltet for ”bortfaldsdato” skal udfyldes med fordringens objektive bortfaldsfrist.

Forringshaver må ikke være bortfaldet ved overdragelse til inddrivelse hos Gældsstyrelsen. Såfremt fordringens objektive bortfaldsfrist er overskredet, sendes fordringen i høringsen.

4.12 Domsdato og forligsdato

Felterne ”domsdato” og ”forligsdato” anvendes, såfremt der for fordringen er afsagt dom eller indgået forlig, og i felterne registreres datoen for henholdsvis dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Feltet domsdato og forligsdato skal **ikke** udfyldes for denne fordringstype.

I tvivlstilfælde skal Gældsstyrelsen kontaktes.

5. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

I NyMF er et indgangsfiltet med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til

efter en fælles proces mellem Fordringshaver og Gældsstyrelsen, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Filterreglerne består af nogle indholdsbaseerede og referencebaseerede regler. De indholdsbaseerede adgangsregler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebaseerede adgangsregler vedrører relationen mellem stamdatafelter. Indgangsfilteret vil give Fordringshaver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbaseeret eller referencebaseeret regel ikke er overholdt.

Som følge af, at forældelsesloven ikke finder anvendelse, vil opsætningen af indgangsfilteret i NyMF ikke kunne anvendes i samme omfang som ved fordringstyper, hvor denne finder anvendelse. Hvor der gælder bortfaldsregler for fordringstypen, vil indgangsfilteret derfor blive suppleret af særlige tiltag i Gældsstyrelsen, eksempelvis i form af stikprøvekontrol eller lignende.

Særligt vedrørende fordringstyper omfattet af bortfaldsregler

Det bemærkes, at **bortfaldsfristen** indsættes i samme felt **som normalt** anvendes til udfyldelse af **forældelsesdatoen**. Dette medfører, at såfremt fordringen afvises efter R_2_1 eller sendes i høring efter R_2_2a vil fejlmeddelelsen være angivet som anført nedenfor i filterskemaet.

Regel	Filterregler for KTBFLX (Fleksløntilskud)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_1_1	Fordringsartkoden skal være "INDR"	Fordringen afvises
R_1_2	Fordringen skal altid være en hovedfordring	Fordringen afvises
R_2_1a	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge tidligst 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen afvises
R_2_1b	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge senest 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen sendes i høring
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_2_2a	Forældelsesdato skal tidligst ligge samtidig med Modtagelsesdato	Fordringen sendes i høring
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-fordringer)	Fordringen afvises
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 20.000 kr.	Fordringen afvises
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til inddrivelse	Fordringen afvises
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge samtidig med Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_6_3	Forfaldsdato skal ligge efter Stiftelsesdato	Fordringen afvises
R_6_17	Stiftelsesdato skal tidligst ligge 20 dage før Periode slut	Fordringen sendes i høring

Regel	Filterregler for KTBRFLX (Fleksløntilskud)	Konsekvens hvis reg- len ikke overholdes
R_6_19	Periode slut skal tidligst ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises
R_6_20	Periode slut skal senest ligge 1 måned minus 1 dag efter Periode start	Fordringen afvises
R_6_21	Periode start og periode slut er indeholdt i samme år	Fordringen afvises
R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_4	Periode start skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_5	Periode slut skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_11	Beskrivelsesfelt skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_12a	Domsdato og forligsdato må ikke være udfyldt samtidigt	Fordringen afvises
R_7_12	Hverken domsdato eller forligsdato må være udfyldt	Fordringen afvises

Bilag 4.4 – Tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende (KTBRSER).

1. FORDRINGSTYPEN

1.1 Beskrivelse af fordringstypen

Fordringstypen KTBRSER omfatter fordringer på tilbagebetaling af:

- tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende ydet efter lov nr. 548 af 7. maj 2019 om en aktiv beskæftigelsesindsats (herefter ”beskæftigelsesindsatsloven”) § 126 (§ 70 g i bekendtgørelse af lov nr. 1342 af 21. november 2016 om en aktiv beskæftigelsesindsats)
- tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende, som er bevilget senest den 31. december 2012 efter beskæftigelsesindsatslovens § 136 (§ 75 i bekendtgørelse af lov nr. 1342 af 21. november 2016 om en aktiv beskæftigelsesindsats)

Fordringstypen omfatter tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende, der skal tilbagebetales i medfør af § 14, stk. 2 og 3 i bekendtgørelse nr. 1603 af 27. december 2019 om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne, samt tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende, der skal tilbagebetales i medfør af § 12, stk. 2 i bekendtgørelse nr. 1176 af 25. november 2019 om fleksjob m.v. (herefter ”bekendtgørelse om fleksjob”).

Det bemærkes, at fordringstypebilaget tager udgangspunkt i beskæftigelsesindsatslovens bestemmelser, som trådte i kraft i 1. januar 2020. Fordringshaver skal ved oversendelse af fordringer sikre, at tilbagebetalingskravet kan omfattes af gældende regler på området.

Regelgrundlaget er nærmere beskrevet under det retlige grundlag, i afsnit 2.

1.2 Afgrænsning af fordringstypen

Fordringstypen omfatter **ikke** følgende tilbagebetalingskrav ydet efter beskæftigelsesindsatsloven (ikke udtømmende):

- Fordringer på tilbagebetaling af fleksløntilskud ydet efter beskæftigelsesindsatslovens § 123-125, jf. KTBRFLX.
- Fordringer på tilbagebetaling af løntilskud ydet efter beskæftigelsesindsatslovens § 75 og løn og tilskud m.v. for fleksjob påbegyndt før den 1. januar 2013 ydet efter beskæftigelsesindsatslovens § 133, jf. KTVILFL.

Såfremt der er afsagt dom i forbindelse med behandling af en straffesag om socialt bedrageri, skal fordringen oversendes i fordringstypen KTSTRAF.

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

2.1 Beskæftigelsesindsatsloven

Af beskæftigelsesindsatslovens § 126 fremgår:

”Jobcenteret kan give tilbud om støtte i form af tilskud i 5 år til personer, som driver selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse her i landet, og som

- 1) har en varigt og væsentligt nedsat arbejdsevne i forhold til arbejdet i den selvstændige virksomhed,*
- 2) udnytter sin arbejdsevne fuldt ud i virksomheden,*
- 3) er under folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension,*
- 4) ikke modtager førtidspension efter lov om social pension eller lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. og*
- 5) forud for tilkendelse af tilskuddet første gang har drevet den selvstændige virksomhed i væsentligt omfang i mindst 12 måneder inden for de seneste 24 måneder.*

Stk. 2. Jobcenteret træffer afgørelse om at give tilbud om støtte i form af tilskud til en selvstændigt erhvervsdrivende efter forelæggelse for rehabiliteringsteamet, jf. §§ 9-12 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. Jobcenteret skal på baggrund af rehabiliteringsplanens forberedende del umiddelbart kunne vurdere, om personen opfylder betingelserne for at modtage tilbud efter stk. 1.

Stk. 3. Jobcenteret skal følge op på, om der er sket ændringer i personens forhold efter 2½ år i tilbuddet, herunder vurdere, om personen fortsat opfylder betingelserne for at modtage tilskud. Dette skal ske ved en personlig samtale med modtageren af tilskuddet.

Stk. 4. Jobcenteret skal udarbejde en status, når der er ydet tilskud efter stk. 1 i 4½ år, hvor det skal vurderes, om den pågældende opfylder betingelserne for at kunne tilkendes tilskud i en ny periode efter stk. 1. Personen forbliver i ordningen, indtil jobcenteret har truffet afgørelse om, at den pågældende ikke længere opfylder betingelserne for at kunne tilkendes tilskud efter stk. 1.

Stk. 5. Tilskuddet efter stk. 1 fastsættes til 141.206 kr. (2019-niveau) om året. Tilskuddet nedsættes med 30 pct. dels af en beregnet årsindtægt i virksomheden, dels af anden arbejdsindkomst. Kommunen udbetaler tilskuddet med 1/12 af det beregnede tilskud pr. måned. Nedsættelsen af tilskuddet beregnes en gang årligt på baggrund af de 2 bedste regnskabsår inden for de seneste 3 år. Har virksomheden været drevet i mindre end 2 år, beregnes årsindtægten med baggrund i seneste hele regnskabsår.”

Af beskæftigelsesindsatslovens § 136 fremgår:

”Jobcenteret giver støtte i form af tilskud til personer, der driver selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse, og som på grund af varige begrænsninger i arbejdsevnen har vanskeligt ved at opretholde beskæftigelsen i den selvstændige virksomhed. Tilskud efter 1. pkt. skal være bevilget senest den 31. december 2012. § 121, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Tilskuddet ydes afhængigt af graden af den nedsatte arbejdsevne med halvdelen eller to tredjedele af mindste overenskomstmæssige løn på det pågældende ansættelsesområde for nyanstatte uden faglige kvalifikationer. På ikkeoverenskomstdækkede områder ydes tilskuddet på grundlag af den overenskomstmæssige løn på sammenlignelige ansættelsesområder. Tilskuddet kan dog højst beregnes ud fra et beløb på 527.091 kr. (2019-niveau) på årsbasis eller 273,93 kr. (2019-niveau) på timebasis.”

2.1.1 Bekendtgørelse om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne

I medfør af § 139, stk. 2, i lov nr. 548 af 7. maj 2019 om en aktiv beskæftigelsesindsats, som ændret ved lov nr. 1583 af 27. december 2019, fastsættes efter bemyndigelse bekendtgørelse om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne.

Af § 3 i bekendtgørelse om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne fremgår:

”Kommunen tilkender tilskud efter § 126 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats i fem år til personer, der driver selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse her i landet, og som har en varig og væsentlig nedsat arbejdsevne i forhold til arbejdet i virksomheden, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Kommunen skal inden udløbet af den femårige tilskudsperiode efter stk. 1 træffe afgørelse, om den selvstændigt erhvervsdrivende tilkendes en ny tilskudsperiode på fem år eller om tilskuddet ophører.

Stk. 3. Konstaterer kommunen, at en selvstændigt erhvervsdrivende, som modtager tilskud efter stk. 1, ikke længere opfylder betingelserne for at modtage tilskuddet, skal kommunen træffe afgørelse herom.”

Af § 14 i bekendtgørelse om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne fremgår:

”En selvstændig der modtager tilskud efter § 3 har pligt til at underrette kommunen om forhold, der har betydning for retten til tilskuddet, herunder om enhver ændring af den skattepligtige indkomst, der har dannet grundlag for tilskudsberegningen.

Stk. 2. Kommunen kan bestemme, at tilskud enten ikke kan udbetales, eller at tilskud skal tilbagebetales, hvis

- 1) den selvstændige har afgivet urigtig erklæring om forhold, der har betydning for at opnå ret til at få tilskud som selvstændig eller for at bevare retten hertil,*
- 2) den selvstændige forsætligt har fortiet forhold, der har samme betydning som nævnt under nr. 1, eller*

3) den selvstændige indså eller burde have indset, at modtagelsen af tilskuddet var uberettiget.

Stk. 3. Kommunen skal træffe afgørelse om, at tilskuddet skal tilbagebetales for en periode, hvor personen har opholdt sig i udlandet, hvis personen er omfattet af § 128 lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det gælder også, selv om kommunen tidligere har truffet afgørelse om tilbagebetaling af tilskuddet efter stk. 2 for hele eller dele af perioden omfattet af § 128 lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.”

2.1.2 Bekendtgørelse om fleksjob

I medfør af § § 51, § 140, § 177 og § 190 i lov nr. 548 af 7. maj 2019 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, fastsættes efter bemyndigelse bekendtgørelse om fleksjob.

Af § 12 i bekendtgørelse om fleksjob fremgår:

”En arbejdsgiver, der modtager løntilskud efter § 133, stk. 2-4, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og en selvstændigt erhvervsdrivende, der modtager tilskud efter § 136 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, har pligt til at underrette kommunen om forhold, der har betydning for retten til tilskuddet.

Stk. 2. Kommunen kan bestemme, at tilskuddet enten ikke kan udbetales eller skal tilbagebetales, hvis

- 1) arbejdsgiveren eller den selvstændige har afgivet urigtige oplysninger om forhold, der har betydning for at opnå eller bevare retten til løntilskud til at ansætte personer i fleksjob eller tilskud som selvstændig, eller*
- 2) arbejdsgiveren eller den selvstændige forsætligt har fortiet forhold, der har samme betydning som nævnt under nr. 1”*

2.2 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Lovbekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesloven”) gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Det er restanceinddrivelsesmyndigheden, der forestår inddrivelse af fordringer, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1 og 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesbekendtgørelsen”). Det er i dag Gældsstyrelsen, som er det offentliges restanceinddrivelsesmyndighed, og som har ansvaret for samt varetager inddrivelsen af gæld til det offentlige.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2. Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forestås af Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

Fordringer overdrages til Gældsstyrelsen, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos Gældsstyrelsen skal Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, skriftligt underrette skyldneren om overdragelsen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 4, 1. pkt.

3. FORÆLDELSESREGLER

Forældelse er en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen.

Lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 om forældelse af fordringer som ændret ved lov nr. 140 af 28. februar 2018 (herefter ”forældelsesloven”) foreskriver, at loven finder anvendelse på fordringer på penge eller andre ydelser, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov, jf. forældelseslovens § 1.

Der gælder ikke særskilte forældelsesregler for Fordringshavers krav omfattet af denne fordringstype, hvorfor fordringer under denne fordringstype forældes efter forældelseslovens regler.

3.1 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

Forældelseslovens § 2, stk. 1 og 2, har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristerne regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser.

Stk. 2 Er der indrømmet skyldneren løbedage eller i øvrigt en frist, inden for hvilken betaling anses for rettidig, regnes forældelsesfristen først fra betalingsfristens udløb.”

Forældelseslovens § 2, stk. 1, bruger ikke begrebet ”forfaldstid”, men det tidspunkt, som reglen angiver, betegnes normalt som forfaldstiden.

Tilbagebetalingskrav kan som udgangspunkt rejses straks, når udbetaling har fundet sted. Dette indebærer, at udbetalingstidspunktet som udgangspunkt er tidspunktet, hvor tilbagebetalingskravet kan kræves opfyldt. Forældelsesfristen begynder derfor som udgangspunkt også at løbe fra dette tidspunkt, jf. Betænkning 1460/2005 s. 438, FT 2006-07 og side 309 i Forældelse efter forældelsesloven af 2007 af Bo Von Eyben, 1. udgave 2012 samt U 2000.2444 H. For denne fordringstype løber forældelsesfristen fra forfaldsdatoen. Se uddybning af forfaldsdatoen i afsnit 4.8.

I det tilfælde, hvor der er indrømmet skyldneren løbedage eller anden frist, jf. forældelseslovens § 2, stk. 2, er det en betingelse, for at forældelsesfristen først løber fra betalingsfristens udløb, at skyldneren har haft krav på fristen enten i kraft af den konkrete aftale eller i kraft af lovgivningens regler. Dette er f.eks. tilfældet, hvis der er en lovhjemlet sidste rettidig betalingsdag.

Der gælder ikke lovhjemlede løbedage for fordringer omfattet af denne fordringstype.

Såfremt der ligger en dom eller et forlig til grund for fordringen, dvs. hvori fordringens eksistens og størrelse er fastslået, udgør dommen eller forliget et særligt retsgrundlag med en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3. Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt er den dag, hvor dommen er afsagt, eller forliget er indgået, hvilket gælder uanset en eventuel betalingsfrist fastsat i dommen eller forliget. Hvis en dom har været anket, og Fordringshaver har fået medhold, er det datoen for dommen i ankeinstansen, der er afgørende.

3.2 Forældelsesfristens længde

Der gælder som udgangspunkt en ordinær forældelsesfrist på 3 år, medmindre andet følger af andre bestemmelser, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1.

Fordringer omfattet af denne fordringstype ses på det foreliggende grundlag ikke at falde ind under de særlige forældelsesfrister i forældelseslovens kapitel 4, hvorfor forældelsesfristen for fordringer under denne fordringstype er den almindelige 3-årige forældelsesfrist, jf. s. 309 i Forældelse efter forældelsesloven af 2007 af Bo Von Eyben, 1. udgave 2012.

For fordringer, der hviler på et særligt retsgrundlag, jf. forældelseslovens § 5, gælder der en 10-årig forældelsesfrist. Forældelseslovens § 5 har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristen er 10 år,

- 1) når der er udstedt gældsbevægelse for fordringen,*
- 2) når fordringen er registreret i en værdipapircentral, eller*
- 3) når fordringens eksistens og størrelse er anerkendt skriftligt eller fastslået ved forlig, dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten eller anden bindende afgørelse.*

Stk. 2. Fordring på senere forfaldne renter, gebyrer og lignende forældes dog efter § 3.”

Såfremt en fordring er fastslået ved et særligt retsgrundlag, herunder når fordringens eksistens og størrelse er fastslået ved forlig, dom eller anden bindende afgørelse, gælder således en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3, der beregnes fra dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Er eksistens og størrelse på en fordring omfattet af denne fordringstype således fastslået i en dom eller i et forlig, gælder en 10-årig forældelsesfrist for den pågældende fordring.

3.3 Beregning af forældelsesdato

Forældelseslovens § 27 har følgende ordlyd:

”Til frister efter denne lov medregnes den månedsdag, der svarer til den dag, hvorfra fristen regnes. I mangel af tilsvarende dag udløber fristen på den sidste dag i måneden.

Stk. 2. Udløber en frist i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, den 24. eller den 31. december, udstrækkes fristen til den førstkommende hverdag.”

I medfør af forældelseslovens § 27, stk. 1, 1. pkt., regnes der kun med hele dage, og begyndelsesdagen medregnes ikke. Hvis eksempelvis forældelsesfristen begynder at løbe inden for døgnet den 12. oktober 2017, indtræder 3-års forældelse ved udløbet af den 12. oktober 2020.

Efter forældelseslovens § 27, stk. 2, udskydes forældelsesfristen til den førstkomende hverdag, hvis fristen udløber i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag eller den 24. eller 31. december. Reglen har kun betydning, hvis fristen udløber på en af de nævnte dage. Det er uden betydning, at begyndelsestidspunktet for fristen er en sådan dag.

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for fordringstypen angives i det følgende Fordringshavers og Gældsstyrelsens fælles forståelse af, hvad Fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

4.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb på tidspunktet, hvor fordringen oversendes til inddrivelse.

Beløbet er ikke nødvendigvis det samme som hovedstolen, idet beløbet kan være lavere end hovedstolen.

Beløbet må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse ved stiftelse er 10.000 kr. Der er afdraget 5.000 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Restbeløbet som skal angives i feltet ”beløb” er 5.000 kr.

4.2 Hovedstol

Fordringshaver skal i feltet hovedstol anføre fordringens oprindelige pålydende. Tilskuddets størrelse samt beregningsgrundlaget herfor fremgår af det retlige grundlag. Fordringshaver har dog oplyst, at hovedstolen almindeligvis ikke overstiger 13.000 kr. ved en fordringsperiode på én måned.

Det er aftalt, at feltet hovedstol maksimalt udfyldes med 13.000 kr.

Hovedstolen er ikke nødvendigvis det samme som beløbet, idet hovedstolen kan være højere end beløbet.

Hovedstolen må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse ved stiftelse er 10.000 kr. Der er afdraget 5.000 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. I feltet ”hovedstol” skal angives 10.000 kr.

4.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status Fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos Gældsstyrelsen. Dette angives ved oversendelse.

Feltet skal således angive, at fordringen oversendes med henblik på inddrivelse.

4.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For fordringen skal Fordringshaver således angive fordringstypekoden KTBRSER.

4.5 Beskrivelse

Feltet er et fritekstfelt, som anvendes til at beskrive relevante aspekter af fordringen, som ikke er omfattet af øvrige stamdatafelter.

Af hensyn til kravet om, at skyldner skal kunne identificere fordringen, er det aftalt, at feltet er obligatorisk for denne fordringstype. Indholdet af dette felt vil blive brugt i de breve, Gældsstyrelsen sender til skyldner.

Det er aftalt, at Fordringshaver i beskrivelsesfeltet altid skal angive en entydig identifikation af fordringen, eksempelvis ved angivelse af fakturanummer, dokumentnummer, afgørelse eller lignende.

4.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter ”periode start” og ”periode slut”), og perioden imellem er den periode, som fordringen dækker over (herefter ”periodens længde”).

For krav omfattet af denne fordringstype vil periodens længde maksimalt være én måned. I disse tilfælde vil periode start være udtryk for den 1. i måneden, og periode slut vil være udtryk for den sidste dag i måneden. Perioden kan dog være kortere end en måned. Perioden kan ikke krydse et kalenderår.

4.7 Stiftelsesdato

Stamdatafeltet ”stiftelsesdato” anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet, der generelt defineres som tidspunktet for den retsstiftende begivenhed, det vil sige det tidspunkt, hvor fordringen opstår. Gomard, Bernhard: Obligationsret del 1, 5. udg., 2016, Jurist-, og Økonomforbundets Forlag, s. 109, definerer stiftelsestidspunktet således:

”En fordring anses i almindelighed for stiftet, når den eller de retsstiftende kendsgerninger er indtruffet, dvs. når kontrakten er indgået, når skaden er sket eller når berigelsen er indtruffet.”

Fordringens stiftelsesdato afhænger af, hvorvidt udbetalingen aldrig har været berettiget eller, hvorvidt fordringen opstår som følge af, at der er tale om dobbeltforsørgelse, jf. nedenfor.

Udbetalingen har aldrig været berettiget

Hvis udbetalingen aldrig har været berettiget, er stiftelsestidspunktet datoen for udbetalingen, jf. U.1992.967H, U2008.1635H og U. 2002.1464/2 H.D.

Feltet stiftelsesdato udfyldes med udbetalingsdatoen. Det er aftalt, at udbetalingsdatoen er sammenfaldende med dispositionsdatoen, dvs. datoen hvor pengene er til rådighed for skyldner.

Udbetalingen skal tilbagebetales som følge af dobbeltforsørgelse

Dobbeltforsørgelse foreligger, når en ydelse, der er udbetalt af det offentlige, er berettiget på udbetalings-tidspunktet, men senere bliver uberettiget, når borgeren modtager en anden ydelse med tilbagevirkende kraft, som har samme formål og dækker samme periode, som den tidligere udbetalte ydelse.

I dette tilfælde er stiftelsesdatoen den dato, hvor borgeren får udbetalt ydelsen med tilbagevirkende kraft, dvs. dispositionsdatoen for denne ydelse.

Såfremt der er tale om flere udbetalinger, der skal tilbagebetales som følge af dobbeltforsørgelse, skal fordringerne oversendes til inddrivelse særskilt. Stiftelsesdatoen vil dog være den samme for alle fordringerne.

4.8 Forfaldsdato

Forfaldsdatoen er det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kan kræve fordringen betalt. Det følger af den almindelige obligationsret, at et krav forfaldstidspunkt er straks, medmindre andet følger af lovgivningen, aftalen eller omstændigheder i øvrigt, jf. Gomard, Bernhard: Obligationsret del 1, 5. udg., 2016, Jurist-, og Økonomforbundets Forlag, s. 113f.

Fordringens forfaldsdato ses ikke at være nærmere reguleret i lovgivningen. Feltet forfaldsdato skal udfyldes med stiftelsesdatoen.

4.9 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet ”sidste rettidige betalingsdato” defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, da skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Feltet skal derfor angive det seneste tidspunkt, som skyldner kan betale fordringen, uden at skyldner anses for at være i misligholdelse. Hvis skyldner er indrømmet løbedage, vil sidste rettidige betalingsdato være en senere dato end forfaldsdagen.

Sidste rettidig betalingsdato kan være fastsat efter lov, men kan også være aftalt individuelt mellem fordringshaver og skyldner eller fastsat ensidigt af fordringshaver. I feltet skal der angives den juridisk korrekte sidste rettidige betalingsdato. Hvis der foreligger en særlig situation, fx hvis der er givet henstand eller aftalt betalingsordning, er det den sidste rettidige betalingsdato, der følger af henstanden eller betalingsordningen, der skal angives i feltet. Det bemærkes, at rykkerskrivelser ikke udskyder sidste rettidige betalingsdato. Sidste rettidige betalingsdato i rykkerskrivelsen skal dog være overskredet, før fordringen må sendes til inddrivelse.

Feltet udfyldes med den dato, der svarer til den sidste dag, hvorpå betaling anses for rettidig. Sidste rettidige betalingsdato kan tidligst være sammenfaldende med forfaldsdatoen.

4.10 Identifikation af skyldner

Feltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved CPR-nr. eller CVR/SE-nr. for den eller de fysiske og/eller juridiske personer, som hæfter for fordringen.

Feltet identifikation af skyldner udfyldes med CPR-nr. eller CVR/SE-nr.

4.11 Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt anføre den dato, hvor fordringen forældes, hvilket er den dato, hvor forældelsesfristen udløber, det vil sige den sidste dato, hvor fordringen er retskraftig. Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som skal være indeholdt i feltet, men den forældelsesdato, der gælder, når fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Dette har relevans i tilfælde, hvor forældelsen har været suspenderet eller afbrudt.

Forældelsesfristen for fordringer omfattet af denne fordringstype ses ikke at være reguleret i lovgivningen, hvorfor forældelseslovens regler finder anvendelse. Det fremgår af forældelseslovens § 3, stk. 1, at forældelsesfristen er 3 år. Se hertil afsnit 3 om forældelsesregler.

Forældelsesfristen beregnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket kommunen kunne kræve at få fordringen opfyldt, jf. forældelseslovens § 2, stk. 1. Dette tidspunkt svarer til forfaldstidspunktet. Der henvises til afsnit 4.8 om forfaldsdatoen.

Kommunen skal selv beregne og indsætte en anden forældelsesdato, hvis kommunen i sin opkrævning har foretaget forældelsesafbrydende skridt m.v., eller hvis fristen i en periode har været suspenderet. Fordringshaver har oplyst, at der gennemføres forældelsesafbrydende skridt i opkrævningen, eksempelvis ved indgåelse af afdragsordninger. For at tage højde herfor er det aftalt, at indgangsfilteret indstilles således, at fordringer med en registeret forældelsesdato, som ligger senere end 4 år efter forfaldsdato, sendes i høring. Indgangsfilteret ændrer ikke på, at fordringerne forældes efter forældelseslovens regler.

Feltet skal således udfyldes med den sidste dato, hvor fordringen er retskraftig.

4.12 Domsdato og forligsdato

Felterne ”domsdato” og ”forligsdato” anvendes, såfremt der for fordringen er afsagt dom eller indgået forlig, og i felterne registreres datoen for henholdsvis dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Stamdatafelternes primære funktion er at videregive oplysninger til Gældsstyrelsen om opkrævningsmæssige skridt i form af dom eller forlig, som har forældelsesafbrydende virkning. Dom og forlig må kun udfyldes i de tilfælde, hvor hele fordringens eksistens og størrelse udtrykkeligt er fastslået ved dom/afgørelse eller skriftligt fastslået og anerkendt ved forliget, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3.

Fordringshaver må kun registrere en domsdato eller en forligsdato, hvis:

- 1) dommen/forliget fastslår fordringens eksistens, og
- 2) dommen/forliget fastslår fordringens beløbsmæssige størrelse.

Hvis ikke der er opnået dom eller forlig, skal felterne være tomme ved oversendelsen af fordringen.

I de tilfælde, hvor forliget er underskrevet, men ikke dateret, skal feltet udfyldes med den dato, som fordringshaver har påført forliget ved udsendelse af forliget til skyldner.

I tvivlstilfælde skal Gældsstyrelsen kontaktes.

5. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

I NyMF er et indgangsfiler med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til efter en fælles proces mellem Fordringshaver og Gældsstyrelsen, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Filterreglerne består af nogle indholdsbaseerede og referencebaseerede regler. De indholdsbaseerede adgangregler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebaseerede adgangregler vedrører relationen mellem stamdatafelter. Indgangsfileret vil give Fordringshaver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbaseeret eller referencebaseeret regel ikke er overholdt.

Regel	Filterregler for KTBRSER (Tilskud til selvstændige erhvervsdrivende)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_1_1	Fordringsartkoden skal være "INDR"	Fordringen afvises
R_1_2	Fordringen skal altid være en hovedfordring	Fordringen afvises
R_2_1a	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge tidligst 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen afvises
R_2_1b	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge senest 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen sendes i høring
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_2_3a	Forældelsesdato skal tidligst ligge 3 år efter Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_2_3	Forældelsesdato skal senest ligge 4 år efter Forfaldsdato	Fordringen sendes i høring
R_3_1	Forældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelsesdato hos Gældsstyrelsen	Fordringen afvises
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-fordringer)	Fordringen afvises
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 13.000 kr.	Fordringen afvises
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til inddrivelse	Fordringen afvises
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge samtidig med Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_6_3 R_6_4	Forfaldsdato skal ligge samtidig med Stiftelsesdato	Fordringen afvises

Regel	Filterregler for KTBRSER (Tilskud til selvstændige erhvervsdrivende)	Konsekvens hvis reg- len ikke overholdes
R_6_15	Stiftelsesdato skal tidligst ligge 20 dage før Periode start	Fordringen sendes i høring
R_6_19	Periode slut skal tidligst ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises
R_6_20	Periode slut skal senest ligge 1 måned minus 1 dag efter Periode start	Fordringen sendes i høring
R_6_21	Periode start og periode slut er indeholdt i samme år	Fordringen afvises
R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_4	Periode start skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_5	Periode slut skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_11	Beskrivelsesfelt skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_12a	Domsdato og forligsdato må ikke være udfyldt samtidigt	Fordringen afvises

Bilag 4.5 – Tilbagebetaling af løn- og fleksløntilskud hos arbejdsgiver (KTVILFL).

1. FORDRINGSTYPEN

1.1 Beskrivelse af fordringstypen

Fordringstypen KTVILFL omfatter fordringer på tilbagebetaling af:

- løntilskud udbetalt til arbejdsgiveren ydet efter lov nr. 548 af 7. maj 2019 om en aktiv beskæftigelsesindsats (herefter ”beskæftigelsesindsatsloven”) § 75 (§ 63 i bekendtgørelse af lov nr. 1342 af 21. november 2016 om en aktiv beskæftigelsesindsats).
- tilskud til løn til den ansatte i fleksjob for personer begyndt i fleksjob før den 1. januar 2013, der udbetales til arbejdsgiveren, ydet efter beskæftigelsesindsatslovens § 133 (§ 71 i bekendtgørelse af lov nr. 1342 af 21. november 2016 om en aktiv beskæftigelsesindsats).

Løntilskud skal tilbagebetales i medfør af § 94, stk. 2 i bekendtgørelse nr. 1180 af 25. november 2019 om en aktiv beskæftigelsesindsats (herefter ”beskæftigelsesindsatsbekendtgørelsen”). Jobcenteret bestemmer om løntilskuddet kan tilbagebetales.

Tilskud til løn til ansatte i fleksjob skal tilbagebetales af arbejdsgiver i medfør af § 12, stk. 2 i bekendtgørelse nr. 1176 af 25. november 2019 om fleksjob (herefter ”bekendtgørelse om fleksjob”). Kommunen bestemmer om tilskuddet skal tilbagebetales.

Det bemærkes, at fordringstypebilaget tager udgangspunkt i beskæftigelsesindsatslovens bestemmelser, som trådte i kraft i 1. januar 2020. Fordringshaver skal ved oversendelse af fordringer sikre, at tilbagebetalingskravet kan omfattes af gældende regler på området.

Regelgrundlaget er nærmere beskrevet under det retlige grundlag, i afsnit 2.

1.2 Afgrænsning af fordringstypen

Fordringstypen omfatter **ikke** følgende tilbagebetalingskrav ydet efter beskæftigelsesindsatsloven (ikke udtømmende):

- Fordringer på tilbagebetaling af fleksløntilskud ydet efter beskæftigelsesindsatslovens § 123-125, jf. KTBRFLX.

- Fordringer på tilbagebetaling af støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende tilkendt efter og før den 1. januar 2013 ydet efter henholdsvis beskæftigelsesindsatslovens § 126 og § 136, jf. KTBRSER.

Såfremt der er afsagt dom i forbindelse med behandling af en straffesag om socialt bedrageri, skal fordringen oversendes i fordringstypen KTSTRAF.

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

2.1 Beskæftigelsesindsatsloven

Af beskæftigelsesindsatslovens § 75 fremgår:

”Ved ansættelse efter dette kapitel udbetales der et løntilskud til arbejdsgiveren.

Stk. 2. Løntilskuddet pr. time (2019-niveau) skal udgøre en af følgende satser:

- 1) 28,56 kr.*
- 2) 50,01 kr.*
- 3) 79,68 kr.*
- 4) 115,73 kr.*
- 5) 154,02 kr.”*

Af beskæftigelsesindsatslovens § 133 fremgår:

”Arbejdsgiveren betaler lønnen til den ansatte i fleksjob for personer begyndt i fleksjob før den 1. januar 2013.

Stk. 2. Tilskud til lønnen udbetales til arbejdsgiveren. Tilskuddet er halvdelen eller to tredjedele af lønnen afhængigt af graden af den nedsatte arbejdsevne.

Stk. 3. Tilskuddet beregnes af lønnen med tillæg af udgifter til arbejdsgiverbidrag til ATP og eventuelle udgifter til andre arbejdsgiverbidrag. Tilskuddet kan ikke overstige halvdelen eller to tredjedele af den mindste overenskomstmæssige timeløn på det aktuelle ansættelsesområde eller af den løn, som sædvanligvis gælder for tilsvarende arbejde, med tillæg af udgifter til arbejdsgiverbidrag til ATP og eventuelle udgifter til andre arbejdsgiverbidrag. Tilskuddet til lønnen kan dog højst beregnes ud fra et beløb på 527.091 kr. (2019-niveau) på årsbasis eller 273,93 kr. (2019-niveau) på timebasis.

Stk. 4. Tilskuddet efter stk. 3 nedsættes med det beløb, som arbejdsgiveren har ret til efter lov om sygedagpenge, barselsloven og lov om aktiv socialpolitik i forbindelse med fravær på grund af sygdom eller barsel. Nedsættelsen opgøres pr. dag, som der modtages refusion for.

Stk. 5. En arbejdsgiver, der betaler løn under sygdom eller barsel til personer i fleksjob, skal orientere kommunen herom fra første fraværsdag eller snarest herefter.

Stk. 6. Tilbud om fleksjob kan gives frem til folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension.”

2.1.1 Beskæftigelsesindsatsbekendtgørelsen

Af § 91 i beskæftigelsesindsatsbekendtgørelsen fremgår:

”Ved ansættelse med løntilskud udbetaler jobcenteret løntilskuddet bagud for én måned ad gangen på baggrund af arbejdsgiverens anmodning om udbetaling af tilskuddet. Jobcenteret kan efter aftale med arbejdsgiveren udbetale løntilskuddet bagud for 3 måneder ad gangen.

Stk. 2. Arbejdsgivere anmoder om udbetaling af løntilskud via NemRefusion.”

Af beskæftigelsesindsatsbekendtgørelsens § 94 fremgår:

”En arbejdsgiver, som modtager løntilskud har pligt til at underrette jobcenteret om forhold, der har betydning for retten til løntilskuddet.

Stk. 2. Jobcenteret kan bestemme, at løntilskud enten ikke skal udbetales eller tilbagebetales, hvis

- 1) arbejdsgiveren har afgivet urigtig erklæring om forhold, der har betydning for at opnå ret til at ansætte ledige med løntilskud eller for at bevare retten hertil,*
- 2) arbejdsgiveren forsætligt har fortiet forhold, der har samme betydning som nævnt under nr. 1, eller*
- 3) arbejdsgiveren har modtaget for meget i støtte i henhold til reglerne om bruttostøtteintensitet i EU-Kommissionens forordning nr. 651 af 17. juni 2014 om bruttostøtteintensitet og § 86”*

2.1.2 Bekendtgørelse om fleksjob

Af bekendtgørelse om fleksjob fremgår af § 12:

”En arbejdsgiver, der modtager løntilskud efter § 133, stk. 2-4, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og en selvstændigt erhvervsdrivende, der modtager tilskud efter § 136 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, har pligt til at underrette kommunen om forhold, der har betydning for retten til tilskuddet.

Stk. 2. Kommunen kan bestemme, at tilskuddet enten ikke kan udbetales eller skal tilbagebetales, hvis

- 3) arbejdsgiveren eller den selvstændige har afgivet urigtige oplysninger om forhold, der har betydning for at opnå eller bevare retten til løntilskud til at ansætte personer i fleksjob eller tilskud som selvstændig, eller*
- 4) arbejdsgiveren eller den selvstændige forsætligt har fortiet forhold, der har samme betydning som nævnt under nr. 1”*

2.2 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Lovbekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesloven”) gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Det er restanceinddrivelsesmyndigheden, der forestår inddrivelse af fordringer, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1 og 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesbekendtgørelsen”). Det er i dag Gældsstyrelsen, som er det offentliges restanceinddrivelsesmyndighed, og som har ansvaret for samt varetager inddrivelsen af gæld til det offentlige.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2. Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forestås af Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

Fordringer overdrages til Gældsstyrelsen, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos Gældsstyrelsen skal Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, skriftligt underrette skyldneren om overdragelsen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 4, 1. pkt.

3. FORÆLDELSESREGLER

Forældelse er en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen.

Lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 om forældelse af fordringer som ændret ved lov nr. 140 af 28. februar 2018 (herefter ”forældelsesloven”) foreskriver, at loven finder anvendelse på fordringer på penge eller andre ydelser, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov, jf. forældelseslovens § 1.

Der gælder ikke særskilte forældelsesregler for Fordringshavers krav omfattet af denne fordringstype, hvorfor fordringer under denne fordringstype forældes efter forældelseslovens regler.

3.1 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

Forældelseslovens § 2, stk. 1 og 2, har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristerne regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser.

Stk. 2 Er der indrømmet skyldneren løbedage eller i øvrigt en frist, inden for hvilken betaling anses for rettidig, regnes forældelsesfristen først fra betalingsfristens udløb.”

Forældelseslovens § 2, stk. 1, bruger ikke begrebet ”forfaldstid”, men det tidspunkt, som reglen angiver, betegnes normalt som forfaldstiden.

Tilbagebetalingskrav kan som udgangspunkt rejses straks, når udbetaling har fundet sted. Dette indebærer, at udbetalingstidspunktet som udgangspunkt er tidspunktet, hvor tilbagebetalingskravet kan kræves opfyldt. Forældelsesfristen begynder derfor som udgangspunkt også at løbe fra dette tidspunkt, jf. Betænkning 1460/2005 s. 438, FT 2006-07 og side 309 i Forældelse efter forældelsesloven af 2007 af Bo Von Eyben, 1. udgave 2012 samt U 2000.2444 H. For denne fordringstype løber forældelsesfristen fra forfaldsdatoen. Se uddybning af forfaldsdatoen i afsnit 4.8.

I det tilfælde, hvor der er indrømmet skyldneren løbedage eller anden frist, jf. forældelseslovens § 2, stk. 2, er det en betingelse, for at forældelsesfristen først løber fra betalingsfristens udløb, at skyldneren har haft krav på fristen enten i kraft af den konkrete aftale eller i kraft af lovgivningens regler. Dette er f.eks. tilfældet, hvis der er en lovhjemlet sidste rettidig betalingsdag.

Der gælder ikke lovhjemlede løbedage for fordringer omfattet af denne fordringstype.

Såfremt der ligger en dom eller et forlig til grund for fordringen, dvs. hvori fordringens eksistens og størrelse er fastslået, udgør dommen eller forliget et særligt retsgrundlag med en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3. Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt er den dag, hvor dommen er afsagt, eller forliget er indgået, hvilket gælder uanset en eventuel betalingsfrist fastsat i dommen eller forliget. Hvis en dom har været anket, og Fordringshaver har fået medhold, er det datoen for dommen i ankeinstansen, der er afgørende.

3.2 Forældelsesfristens længde

Der gælder som udgangspunkt en ordinær forældelsesfrist på 3 år, medmindre andet følger af andre bestemmelser, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1.

Fordringer omfattet af denne fordringstype ses på det foreliggende grundlag ikke at falde ind under de særlige forældelsesfrister i forældelseslovens kapitel 4, hvorfor forældelsesfristen for fordringer under denne fordringstype er den almindelige 3-årige forældelsesfrist, jf. s. 309 i Forældelse efter forældelsesloven af 2007 af Bo Von Eyben, 1. udgave 2012.

For fordringer, der hviler på et særligt retsgrundlag, jf. forældelseslovens § 5, gælder der en 10-årig forældelsesfrist. Forældelseslovens § 5 har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristen er 10 år,

- 4) når der er udstedt gældsbevilling for fordringen,*
- 5) når fordringen er registreret i en værdipapircentral, eller*
- 6) når fordringens eksistens og størrelse er anerkendt skriftligt eller fastslået ved forlig, dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten eller anden bindende afgørelse.*

Stk. 2. Fordring på senere forfaldne renter, gebyrer og lignende forældes dog efter § 3.”

Såfremt en fordring er fastslået ved et særligt retsgrundlag, herunder når fordringens eksistens og størrelse er fastslået ved forlig, dom eller anden bindende afgørelse, gælder således en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3, der beregnes fra dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Er eksistens og størrelse på en fordring omfattet af denne fordringstype således fastslået i en dom eller i et forlig, gælder en 10-årig forældelsesfrist for den pågældende fordring.

3.3 Beregning af forældelsesdato

Forældelseslovens § 27 har følgende ordlyd:

”Til frister efter denne lov medregnes den månedsdag, der svarer til den dag, hvorfra fristen regnes. I mangel af tilsvarende dag udløber fristen på den sidste dag i måneden.

Stk. 2. Udløber en frist i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, den 24. eller den 31. december, udstrækkes fristen til den førstkommende hverdag.”

I medfør af forældelseslovens § 27, stk. 1, 1. pkt., regnes der kun med hele dage, og begyndelsesdagen medregnes ikke. Hvis eksempelvis forældelsesfristen begynder at løbe inden for døgnet den 12. oktober 2017, indtræder 3-års forældelse ved udløbet af den 12. oktober 2020.

Efter forældelseslovens § 27, stk. 2, udskydes forældelsesfristen til den førstkommende hverdag, hvis fristen udløber i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag eller den 24. eller 31. december. Reglen har kun betydning, hvis fristen udløber på en af de nævnte dage. Det er uden betydning, at begyndelsestidspunktet for fristen er en sådan dag.

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for fordringstypen angives i det følgende Fordringshavers og Gældsstyrelsens fælles forståelse af, hvad Fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

4.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb på tidspunktet, hvor fordringen oversendes til inddrivelse.

Beløbet er ikke nødvendigvis det samme som hovedstolen, idet beløbet kan være lavere end hovedstolen.

Beløbet må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel: En fordrings oprindelige størrelse ved stiftelse er 10.000 kr. Der er afdraget 5.000 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Restbeløbet som skal angives i feltet ”beløb” er 5.000 kr.

4.2 Hovedstol

Fordringshaver skal i feltet hovedstol anføre fordringens oprindelige pålydende. Det følger af det retlige grundlag, at løntilskud højst kan udgøre 154,02 kr. pr. time (2019-niveau), og at fleksløntilskud højst kan udgøre 29.282 kr. pr. måned (2019-niveau).

Perioden kan maksimalt udgøre 3 måneder, hvorfor den maksimale hovedstol er fastsat med en øvre grænse på 100.000 kr. Feltet hovedstol kan maksimalt udfyldes med 100.000 kr.

Hovedstolen er ikke nødvendigvis det samme som beløbet, idet hovedstolen kan være højere end beløbet.

Hovedstolen må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel: En fordrings oprindelige størrelse ved stiftelse er 10.000 kr. Der er afdraget 5.000 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. I feltet ”hovedstol” skal angives 10.000 kr.

4.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status Fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos Gældsstyrelsen. Dette angives ved oversendelse.

Feltet skal således angive, at fordringen oversendes med henblik på inddrivelse.

4.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For fordringen skal Fordringshaver således angive fordringstypekoden KTVILFL.

4.5 Beskrivelse

Feltet er et fritekstfelt, som anvendes til at beskrive relevante aspekter af fordringen, som ikke er omfattet af øvrige stamdatafelter.

Af hensyn til kravet om, at skyldner skal kunne identificere fordringen, er det aftalt, at feltet er obligatorisk for denne fordringstype. Indholdet af dette felt vil blive brugt i de breve, Gældsstyrelsen sender til skyldner.

Det er aftalt, at Fordringshaver i beskrivelsesfeltet altid skal angive en entydig identifikation af fordringen, eksempelvis ved reference til fakturanummer, dokumentnummer, afgørelse eller lignende.

4.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter ”periode start” og ”periode slut”), og perioden imellem er den periode, som fordringen dækker over (herefter ”periodens længde”).

For tilbagebetaling af løntilskud ydet til arbejdsgiveren efter beskæftigelsesindsatslovens § 75, vil periodens længde som hovedregel være én måned, medmindre det er aftalt, at løntilskud er ydet for en periode på 3 måneder ad gangen, jf. beskæftigelsesindsatsbekendtgørelsens § 91, stk. 1.

For tilbagebetaling af tilskud til løn til ansatte i fleksjob ydet efter beskæftigelsesindsatslovens § 133, har fordringshaver oplyst, at periodens længde vil være én måned. Periode start vil typisk være udtryk for den 1. i måneden og periode slut være udtryk for den sidste dag i måneden. Perioden kan dog være kortere end en måned.

Fordringshaver skal i feltet fordringsperiode angive en periode på maksimalt 3 måneder. Perioden kan ikke krydse et kalenderår.

4.7 Stiftelsesdato

Stamdatafeltet ”stiftelsesdato” anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet, der generelt defineres som tidspunktet for den retsstiftende begivenhed, det vil sige det tidspunkt, hvor fordringen opstår. Gomard, Bernhard: Obligationsret del 1, 5. udg., 2016, Jurist-, og Økonomforbundets Forlag, s. 109, definerer stiftelsestidspunktet således:

”En fordring anses i almindelighed for stiftet, når den eller de retsstiftende kendsgerninger er indtruffet, dvs. når kontrakten er indgået, når skaden er sket eller når berigelsen er indtruffet.”

Fordringens stiftelsesdato afhænger af, hvorvidt udbetalingen aldrig har været berettiget eller, hvorvidt fordringen opstår som følge af, at der er tale om dobbeltforsørgelse, jf. nedenfor.

Udbetalingen har aldrig været berettiget

Hvis udbetalingen aldrig har været berettiget, er stiftelsestidspunktet datoen for udbetalingen, jf. U.1992.967H, U2008.1635H og U. 2002.1464/2 H.D.

Feltet stiftelsesdato udfyldes med udbetalingsdatoen. Det er aftalt, at udbetalingsdatoen er sammenfaldende med dispositionsdatoen, dvs. datoen hvor pengene er til rådighed for skyldner.

Udbetalingen skal tilbagebetales som følge af dobbeltforsørgelse

Dobbeltforsørgelse foreligger, når en ydelse, der er udbetalt af det offentlige, er berettiget på udbetalings-tidspunktet, men senere bliver uberettiget, når borgeren modtager en anden ydelse med tilbagevirkende kraft, som har samme formål og dækker samme periode, som den tidligere udbetalte ydelse.

I dette tilfælde er stiftelsesdatoen den dato, hvor borgeren får udbetalt ydelsen med tilbagevirkende kraft, dvs. dispositionsdatoen for denne ydelse.

Såfremt der er tale om flere udbetalinger, der skal tilbagebetales som følge af dobbeltforsørgelse, skal fordringerne oversendes til inddrivelse særskilt. Stiftelsesdatoen vil dog være den samme for alle fordringerne.

4.8 Forfaldsdato

Forfaldsdatoen er det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kan kræve fordringen betalt. Det følger af den almindelige obligationsret, at et krav forfaldstidspunkt er straks, medmindre andet følger

af lovgivningen, aftalen eller omstændigheder i øvrigt, jf. Gomard, Bernhard: Obligationsret del 1, 5. udg., 2016, Jurist-, og Økonomforbundets Forlag, s. 113f.

Fordringens forfaldsdato ses ikke at være nærmere reguleret i lovgivningen.

Feltet forfaldsdato skal udfyldes med stiftelsesdatoen.

4.9 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet "sidste rettidige betalingsdato" defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, da skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Feltet skal derfor angive det seneste tidspunkt, som skyldner kan betale fordringen, uden at skyldner anses for at være i misligholdelse. Hvis skyldner er indrømmet løbedage, vil sidste rettidige betalingsdato være en senere dato end forfaldsdagen.

Sidste rettidig betalingsdato kan være fastsat efter lov, men kan også være aftalt individuelt mellem fordringshaver og skyldner eller fastsat ensidigt af fordringshaver. I feltet skal der angives den juridisk korrekte sidste rettidige betalingsdato. Hvis der foreligger en særlig situation, fx hvis der er givet henstand eller aftalt betalingsordning, er det den sidste rettidige betalingsdato, der følger af henstanden eller betalingsordningen, der skal angives i feltet. Det bemærkes, at rykkerskrivelser ikke udskyder sidste rettidige betalingsdato. Sidste rettidige betalingsdato i rykkerskrivelsen skal dog være overskredet, før fordringen må sendes til inddrivelse.

Feltet udfyldes med den dato, der svarer til den sidste dag, hvorpå betaling anses for rettidig. Sidste rettidige betalingsdato kan tidligst være sammenfaldende med forfaldsdatoen.

4.10 Identifikation af skyldner

Feltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved CPR-nr. eller CVR/SE-nr. for den eller de fysiske og/eller juridiske personer, som hæfter for fordringen.

Skyldner er den virksomhed (arbejdsgiver), der uberettiget har modtaget tilskud efter beskæftigelsesindsatslovens §§ 75 og 133, stk. 2, som skal tilbagebetales.

Fordringshaver skal i feltet identifikation af skyldner angive CVR-nummer.

4.11 Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt anføre den dato, hvor fordringen forældes, hvilket er den dato, hvor forældelsesfristen udløber, det vil sige den sidste dato, hvor fordringen er retskraftig. Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som skal være indeholdt i feltet, men den forældelsesdato, der gælder, når fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Dette har relevans i tilfælde, hvor forældelsen har været suspenderet eller afbrudt.

Forældelsesfristen for fordringer omfattet af denne fordringstype ses ikke at være reguleret i lovgivningen, hvorfor forældelseslovens regler finder anvendelse. Det fremgår af forældelseslovens § 3, stk. 1, at forældelsesfristen er 3 år. Se hertil afsnit 3 om forældelsesregler.

Forældelsesfristen beregnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket kommunen kunne kræve at få fordringen opfyldt, jf. forældelseslovens § 2, stk. 1. Dette tidspunkt svarer til forfaldstidspunktet. Der henvises til afsnit 4.8 om forfaldsdatoen.

Fordringshaver har oplyst, at der gennemføres forældelsesafbrydende skridt i opkrævningen, eksempelvis ved indgåelse af afdragsordninger. For at tage højde herfor er det aftalt, at indgangsfilteret indstilles således, at fordringer med en registeret forældelsesdato, som ligger senere end 4 år efter forfaldsdato, sendes i høring. Indgangsfilteret ændrer ikke på, at fordringerne forældes efter forældelseslovens regler.

Feltet skal således udfyldes med den sidste dato, hvor fordringen er retskraftig.

4.12 Domsdato og forligsdato

Felterne ”domsdato” og ”forligsdato” anvendes, såfremt der for fordringen er afsagt dom eller indgået forlig, og i felterne registreres datoen for henholdsvis dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Stamdatafelternes primære funktion er at videregive oplysninger til Gældsstyrelsen om opkrævningsmæssige skridt i form af dom eller forlig, som har forældelsesafbrydende virkning. Dom og forlig må kun udfyldes i de tilfælde, hvor hele fordringens eksistens og størrelse udtrykkeligt er fastslået ved dom/afgørelse eller skriftligt fastslået og anerkendt ved forliget, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3.

Fordringshaver må kun registrere en domsdato eller en forligsdato, hvis:

- 3) dommen/forliget fastslår fordringens eksistens, og
- 4) dommen/forliget fastslår fordringens beløbsmæssige størrelse.

Hvis ikke der er opnået dom eller forlig, skal felterne være tomme ved oversendelsen af fordringen.

I de tilfælde, hvor forliget er underskrevet, men ikke dateret, skal feltet udfyldes med den dato, som fordringshaver har påført forliget ved udsendelse af forliget til skyldner.

I tvivlstilfælde skal Gældsstyrelsen kontaktes.

5. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

I NyMF er et indgangsfilter med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til efter en fælles proces mellem Fordringshaver og Gældsstyrelsen, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Filterreglerne består af nogle indholdsbaseerede og referencebaseerede regler. De indholdsbaseerede adgangsregler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebaseerede adgangregler vedrører relationen mellem stamdatafelter. Indgangsfilteret vil give Fordringshaver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbaseeret eller referencebaseeret regel ikke er overholdt.

Regel	Filterregler for KTVILFL (Løn- og fleksløntilskud virksomheder)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_1_1	Fordringsartkoden skal være "INDR"	Fordringen afvises
R_1_2	Fordringen skal altid være en hovedfordring	Fordringen afvises
R_2_1a	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge tidligst 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen afvises
R_2_1b	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge senest 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen sendes i høring
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_2_3a	Forældelsesdato skal tidligst ligge 3 år efter Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_2_3	Forældelsesdato skal senest ligge 4 år efter Forfaldsdato	Fordringen sendes i høring
R_3_1	Forældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelsesdato hos Gældsstyrelsen	Fordringen afvises
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-fordringer)	Fordringen afvises
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 100.000 kr.	Fordringen afvises
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til inddrivelse	Fordringen afvises
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge samtidig med Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_6_3 R_6_4	Forfaldsdato skal ligge samtidig med Stiftelsesdato	Fordringen afvises
R_6_15	Stiftelsesdato skal tidligst ligge 20 dage før Periode start	Fordringen sendes i høring
R_6_19	Periode slut skal tidligst ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises
R_6_20	Periode slut skal senest ligge 3 måneder minus 1 dag efter Periode start	Fordringen afvises
R_6_21	Periode start og periode slut er indeholdt i samme år	Fordringen sendes i høring
R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_4	Periode start skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_5	Periode slut skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_11	Beskrivelsesfelt skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_12a	Domsdato og forligsdato må ikke være udfyldt samtidigt	Fordringen afvises

Bilag 4.6 – Billån, økonomisk misligholdelse (KFBILØK).

1. FORDRINGSTYPEN

1.1 Beskrivelse af fordringstypen

Det følger af § 114, stk. 1 i lovbekendtgørelse nr. 798 af 7. august 2019 om social service (herefter ”serviceloven”), at kommunalbestyrelsen skal yde støtte til køb af bil til personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der i væsentlig grad vanskeliggør muligheden for at færdes uden brug af bil.

Støtte til køb af bil ydes som et rentefrit lån inden for en fast låneramme, jf. servicelovens § 114, stk. 2 og § 7, stk. 1 i bekendtgørelse nr. 1252 af 20. november 2017 om støtte til køb af bil efter serviceloven (herefter ”bilbekendtgørelsen”). Lånet ydes til den billigst egnede bil. Hertil følger det af servicelovens § 114, stk. 3 og bilbekendtgørelsens § 7, stk. 2, at såfremt prisen på den billigst egnede bil, overstiger lånerammen i bilbekendtgørelsens § 7, stk. 1, ydes et rente- og afdragsfrit lån til betaling af forskellen mellem lånerammen i § 7, stk. 1 og prisen på den billigst egnede bil.

Lånet afdrages over 8 år. Halvdelen af lånet skal tilbagebetales i månedlige afdrag over en 8-årig periode. Den anden halvdel af lånet nedskrives hver måned med 1/96, jf. bilbekendtgørelsens § 8 og vejledning nr. 10326 af 18. december 2017 om støtte til køb af bil og individuel befordring.

Nærværende fordringstype omfatter fordringer, der opstår ved, at skyldner ikke betaler afdrag på lån og supplerende lån, jf. bilbekendtgørelsens § 7, stk. 1 og 2. Fordringstypen omfatter både tilfælde, hvor billånet bliver opsagt som følge af misligholdelse af låneaftalens aftalevilkår samt misligholdelse af enkelte afdrag.

Fordringshaver kan således i fordringstypen KFBILØK overdrage fordringer på:

1. Restgæld, der sendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen som følge af, at fordringshaver opsiges billånet, og
2. enkelte afdrag, som sendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

1.2 Afgrænsning af fordringstypen

Fordringstypen KFBILØK omfatter ikke:

- tilfælde, hvor misligholdelsen skyldes, at lånets udbetaling oprindeligt har været uberettiget, dvs. at låntager (skyldner) aldrig har opfyldt betingelserne for at modtage lånet og mod bedre vidende fået lånet bevilliget. Disse fordringer oversendes i fordringstypen KFTILSE.

- lån til revalidender ydet i medfør af § 65 i lovebekendtgørelse nr. 981 af 23. september 2019 om aktiv socialpolitik med senere ændringer (herefter "aktivloven"), uanset at lån til revalidender i forbindelse med etablering af selvstændig virksomhed også kan ydes til anskaffelse af en bil, hvis bilen indgår som et sædvanligt led i den pågældende virksomhed.

I tvivlstilfælde skal Gældsstyrelsen kontaktes med henblik på at afklare, i hvilken fordringstype, fordringer skal oversendes.

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

2.1 Serviceloven

Af servicelovens § 114 fremgår:

"Kommunalbestyrelsen skal yde støtte til køb af bil til personer med en varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der i væsentlig grad

- 1) vanskeliggør muligheden for at opnå eller fastholde et arbejde uden brug af bil,*
- 2) vanskeliggør muligheden for at gennemføre en uddannelse uden brug af bil eller*
- 3) forringer evnen til at færdes, i tilfælde hvor personen har aktiviteter uden for hjemmet, som medfører et betydeligt behov for kørsel med bil.*

Stk. 2. Støtten efter stk. 1 ydes som et rentefrit lån inden for en ramme på 187.000 kr.

Stk. 3. Overstiger prisen på den billigst egnede bil lånerammen i stk. 2, ydes et rente- og afdragsfrit lån til betaling af forskellen mellem lånerammen og prisen på den billigst egnede bil.

Stk. 4. Social- og indenrigsministeren fastsætter i en bekendtgørelse regler om

- 1) betingelserne for at opnå støtte efter stk. 1 og 3 og om vilkårene for støtte, herunder regler om personkredsen, som er berettiget til at opnå støtte,*
- 2) fremgangsmåden i forbindelse med afprøvning og valg af bil, herunder om private aktørers deltagelse heri,*
- 3) tilbagebetaling af lån og indkomstgrundlaget for tilbagebetalingen og om henstand med tilbagebetaling og eftergivelse af lån til bil som følge af manglende betalingsevne og som følge af frakendelse i forbindelse med ændringer i den fysiske eller psykiske funktionsevne eller forhold, der knytter sig dertil,*
- 4) adgangen til at modtage støtte til udskiftning af en bil, hvortil der er ydet støtte, jf. stk. 1-3, herunder regler om fremgangsmåden i forbindelse med genbevilling af støtte til køb af bil og om anvendelse af provenu ved afhændelse af en bil, der tidligere er ydet støtte til, herunder i forbindelse med genbevilling af støtte til køb af en bil,*
- 5) støtte til nødvendig indretning m.v., herunder i hvilket omfang ansøgeren selv skal betale en del af udgiften til indretningen,*
- 6) i hvilket omfang der kan ydes tilskud til betaling af køreundervisning m.v.,*
- 7) støtte til personer, der ved indrejse her i landet medbringer en bil, og*

8) i hvilket omfang et barn eller en ung under 18 år, som er omfattet af personkredsen, jf. stk. 1, og som anbringes uden for hjemmet efter § 52, stk. 3, nr. 7, kan bevare støtte til køb af bil eller få bevilget støtte til køb af bil.”

Af servicelovens § 115 fremgår:

”Det er en forudsætning for støtte efter §§ 112, 113, 113 b og 114, at hjælpemidlet, forbrugsgodet eller bilen ikke kan bevilges efter anden lovgivning.”

2.2 Bilbekendtgørelsen

Af bilbekendtgørelsens § 7 fremgår:

”Hvis betingelserne for støtte til køb af bil efter §§ 1-5 er opfyldt, ydes støtten til den billigste bil, som er egnet, set i forhold til ansøgerens behov. Støtten ydes som et rentefrit lån på indtil 187.000 kr. inkl. moms, dog højst bilens købesum.

Stk. 2. Hvis prisen på den billigst egnede bil overstiger den fastsatte låneramme på 187.000 kr., ydes et rente- og afdragsfrit lån til betaling af forskellen mellem den fastsatte låneramme på 187.000 kr. og prisen på den billigst egnede bil.

Stk. 3. Egnethedsvurderingen efter stk. 1 og 2 er en helhedsvurdering. I vurderingen indgår ansøgerens samlede behov, herunder behovet for særlige indretninger i bilen.

Stk. 4. Særlige indretninger, som bilen efterfølgende forsynes med på grund af ansøgerens helbredstilstand, og automatisk transmission, som bilen er forsynet med fra fabrikken, ydes som tilskud, jf. § 13. Tilskud til automatisk transmission fratrækkes i bilens pris, før lånet udmåles.”

Af bilbekendtgørelsens § 8 fremgår:

”Ansøgere, hvis indkomstgrundlag ikke overstiger 222.000 kr., skal tilbagebetale halvdelen af lånet efter § 7, stk. 1, med 1/96 af beløbet i månedlige afdrag. Den anden halvdel af lånet nedskrives med 1/96 månedligt fra tidspunktet for bilens registrering.

Stk. 2. Lånet efter § 7, stk. 2, nedskrives med 1/96 månedligt fra tidspunktet for bilens registrering.

Stk. 3. For ansøgere, hvis indkomstgrundlag overstiger 222.000 kr., forhøjes den del af lånet, der skal tilbagebetales, med 20 pct. af den del af indkomstgrundlaget, der overstiger 222.000 kr. Den del af lånet, der skal nedskrives, nedsættes tilsvarende.

Stk. 4-10. (...).”

Af bilbekendtgørelsens § 16 fremgår:

”Som vilkår for lån efter § 7, stk. 1 og 2, gælder:

- 1) Lånet skal anvendes til køb af fabriksny bil, jf. dog stk. 2 og 3.
- 2) Bilen skal registreres i navnet på den person, der har modtaget støtte.
- 3) Centralregistret for motorkøretøjer skal registrere bilen med en klausul om, at ejer/brugerskifte inden 8 år efter registreringen kun kan finde sted efter forudgående tilladelse fra kommunalbestyrelsen.
- 4) Bilen skal holdes kaskoforsikret for bilens fulde værdi inklusive nødvendig indretning, som bilen efterfølgende er blevet forsynet med efter § 13.
- 5) De helbredsmæssige og eventuelle erhvervs- eller uddannelsesmæssige forudsætninger for støtte skal fortsat være til stede, jf. §§ 1-5.
- 6) Bilen skal i videst mulig omfang anvendes til at dække det totale kørselsbehov for den person, der har modtaget støtte.
- 7) Bilen må ikke overdrages, udlejes eller udlånes i længere tid.
- 8) Bilen må ikke medtages til udlandet i strid med bestemmelserne om at medtage ydelser under midlertidige ophold i udlandet.
- 9) Bilen må ikke stilles som pant eller anden form for sikkerhed for gæld, som ikke vedrører den.
- 10) Det fastsatte afdragsvilkår skal overholdes.

Stk. 2. Uanset bestemmelsen i stk. 1, nr. 1, kan der ydes støtte til bil, som ansøgeren eller en anden person i husstanden har købt fabriksny inden for det sidste år. Støtten ydes med virkning fra bilens første registrering.

Stk. 3. Der kan uanset bestemmelsen i stk. 1, nr. 1, ydes støtte til bil, hvis bilen tidligere er bevilget efter servicelovens § 114 og samtidig er under 2 år gammel regnet fra bilens første registrering. Det er en betingelse, at bilen sikkerheds-, drifts- og kvalitetsmæssigt er i forsvarlig stand og samtidig kan forventes at holde i 8 år. Ansøgeren kan ikke pålægges at tage imod en brugt bil.”

Af bilbekendtgørelsens § 18 fremgår:

”Hvis vilkårene i § 16 ikke overholdes, kan kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om, at lånet, jf. § 7, stk. 1 og 2, skal opsiges.

Stk. 2. Hvis vilkårene i § 17 ikke overholdes, kan kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om, at afgiftsfritagelsen, jf. § 10, skal bortfalde.

Stk. 3. Hvis kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om lånets opsigelse, skal restgælden efter § 7, stk. 1 og 2, indfries, herunder også en forholdsmæssig del af eventuelle afdragsfri lån. Hvis kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om bortfald af afgiftsfritagelsen, bortfalder fritagelsen efter § 10 med udgangen af den måned, der følger efter den måned, hvor ansøgeren har fået meddelelse om afgørelsen.”

Af bilbekendtgørelsens § 20 fremgår:

”Kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om henstand med tilbagebetaling og eftergivelse af lån ved manglende betalingsevne på grund af sygdom, arbejdsløshed m.v.

Stk. 2. Er der i medfør af § 18, stk. 3, 1. pkt., truffet afgørelse om indfrielse af restgæld, kan kommunalbestyrelsen dog fastsætte en afdragsordning. Bestemmelsen i stk. 1 finder i øvrigt tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om eftergivelse af lån i en bil, som et barn eller en voksen har fået frakendt som følge af ændringer i funktionsnedsættelsen eller andre ændringer, som skyldes den nedsatte funktionsevne, f.eks. flytning til et botilbud eller lignende.”

2.3 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Lovbekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesloven”) gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Det er restanceinddrivelsesmyndigheden, der forestår inddrivelse af fordringer, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1 og 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesbekendtgørelsen”). Det er i dag Gældsstyrelsen, som er det offentliges restanceinddrivelsesmyndighed, og som har ansvaret for samt varetager inddrivelsen af gæld til det offentlige.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2. Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forestås af Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

Fordringer overdrages til Gældsstyrelsen, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos Gældsstyrelsen skal Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, skriftligt underrette skyldneren om overdragelsen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 4, 1. pkt.

3. FORÆLDELSESREGLER

Forældelse er en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen.

Lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 om forældelse af fordringer som ændret ved lov nr. 140 af 28. februar 2018 (herefter ”forældelsesloven”) foreskriver, at loven finder anvendelse på fordringer på penge eller andre ydelser, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov, jf. lovens § 1.

Der gælder ikke særskilte forældelsesregler i serviceloven for krav omfattet af denne fordringstype, hvorfor fordringer under denne fordringstype forældes efter forældelseslovens regler.

3.1 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

Forældelseslovens § 2, stk. 1 og 2, har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristerne regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser.

Stk. 2 Er der indrømmet skyldneren løbedage eller i øvrigt en frist, inden for hvilken betaling anses for rettidig, regnes forældelsesfristen først fra betalingsfristens udløb.”

Forældelseslovens § 2, stk. 1, bruger ikke begrebet ”forfaldstid”, men det tidspunkt, som reglen angiver, betegnes normalt som forfaldstiden.

I det tilfælde, hvor der er indrømmet skyldneren løbedage eller anden frist, jf. forældelseslovens § 2, stk. 2, er det en betingelse, for at forældelsesfristen først løber fra betalingsfristens udløb, at skyldneren har haft krav på fristen enten i kraft af den konkrete aftale eller i kraft af lovgivningens regler. Dette er f.eks. tilfældet, hvis der er en lovhjemlet sidste rettidig betalingsdag.

Hvis der er indrømmet skyldneren løbedage eller i øvrigt en frist, inden for hvilken betaling anses for rettidig, regnes forældelsesfristen først fra betalingsfristens udløb, jf. forældelsesloven § 2, stk. 2.

Der gælder ikke lovhjemlede løbedage for fordringer omfattet af denne fordringstype.

Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt for fordringer omfattet af denne fordringstype er derfor som udgangspunkt forfaldsdatoen. Det retlige grundlag tager ikke eksplicit stilling til forfaldsdatoen for fordringer omfattet af denne fordringstype, hvorfor forfaldsdagen anses for at være den dag, hvor Fordringshaver tidligst kunne kræve fordringen betalt.

3.2 Forældelsesfristens længde

Der gælder som udgangspunkt en ordinær forældelsesfrist på 3 år, medmindre andet følger af andre bestemmelser, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1.

For fordringer, der hviler på et særligt retsgrundlag, jf. forældelseslovens §§ 5 og 6, gælder der dog en 10-årig forældelsesfrist. Fordringer omfattet af denne fordringstype hviler på et særligt retsgrundlag.

Af forældelseslovens § 5 fremgår:

”Forældelsesfristen er 10 år,

- 1) når der er udstedt gældsbrief for fordringen,*
- 2) når fordringen er registreret i en værdipapircentral, eller*
- 3) når fordringens eksistens og størrelse er anerkendt skriftligt eller fastslået ved forlig, dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten eller anden bindende afgørelse.*

Stk. 2. Fordring på senere forfaldne renter, gebyrer og lignende forældes dog efter § 3.”

Af forældelseslovens § 6 fremgår:

”Forældelsesfristen er 10 år for fordringer i henhold til pengelån eller ubevilgede overtræk på konti i pengeinstitutter, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Er der ikke fastsat noget tidspunkt for indfrielse af gælden i henhold til en kassekredit eller et andet lån med variabelt lånebeløb, regnes forældelsesfristen fra den seneste indsættelse eller hævning på kontoen, der er foretaget af andre end fordringshaveren, dog senest fra det tidspunkt, til hvilket gælden måtte være opsagt til indfrielse.

Stk. 3. Fordring på renter, gebyrer og lignende forældes efter § 3. Dog er sådanne fordringer omfattet af stk. 1 og 2, i det omfang de tilskrives inden for maksimum på en kredit.”

Fordringshaver har oplyst, at der altid vil foreligge enten et lånedokument i form af et gælds-brev, der kan tjene som grundlag for tvangsfuldbyrdelse, jf. retsplejelovens § 478, eller et pengelån. Fordringer omfattet af denne fordringstype hviler således på et særligt retsgrundlag. Forældelsesfristen er således 10 år.

3.3 Beregning af forældelsesdato

Forældelseslovens § 27 har følgende ordlyd:

”Til frister efter denne lov medregnes den månedsdag, der svarer til den dag, hvorfra fristen regnes. I mangel af tilsvarende dag udløber fristen på den sidste dag i måneden.

Stk. 2. Udløber en frist i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, den 24. eller den 31. december, udstrækkes fristen til den førstkommende hverdag.”

I medfør af forældelseslovens § 27, stk. 1, 1. pkt., regnes der kun med hele dage, og begyndelsesdagen medregnes ikke. Hvis eksempelvis fordringen forfalder til betaling den 11. oktober 2017, beregnes forældelsesfristen først fra den 12. oktober 2027. Den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig er den 11. oktober 2027. Fordringen vil således være forældet den 12. oktober 2027.

Efter forældelseslovens § 27, stk. 2, udskydes forældelsesfristen til den førstkommende hverdag, hvis fristen udløber i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag eller den 24. eller 31. december. Reglen har kun betydning, hvis fristen udløber på en af de nævnte dage. Det er uden betydning, at begyndelsestidspunktet for fristen er en sådan dag.

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for fordringstypen angives i det følgende Fordringshavers og Gældsstyrelsens fælles forståelse af, hvad Fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

4.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb (restgæld) på tidspunktet, hvor fordringen overdrages til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

For fordringer omfattet af denne fordringstype kan fordringens beløb både være udtryk for et misligholdt afdrag og for hele restgælden på lånet.

Hvis fordringshaver har valgt at opsiges lånet til fuld indfrielse som følge af misligholdelsen, og derfor oversender hele restgælden til inddrivelse hos Gældsstyrelsen, skal Fordringshaver angive restgælden på hele lånet i feltet beløb. Derudover må beløbet ved opgørelse og oversendelse af restgæld til inddrivelse hos Gældsstyrelsen, ikke indeholde eventuelle afdrag, der allerede er sendt til inddrivelse.

Hvis fordringshaver har valgt at oversende et enkelt afdrag til inddrivelse, skal fordringshaver angive restgælden på det enkelte afdrag.

Beløbet er ikke nødvendigvis det samme som hovedstolen, idet beløbet kan være lavere end hovedstolen.

Beløbet må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel (beløb for restgæld):

En fordrings oprindelige størrelse ved stiftelse er 150.000 kr. Der er afdraget 25.000 kr. og nedskrevet 25.000 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet "beløb" angive 100.000 kr.

Eksempel (beløb for misligholdt afdrag):

En fordrings (et afdrags) oprindelige størrelse ved stiftelse er 957 kr. Der er betalt 500 kr. af afdraget inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet "beløb" angive 457 kr.

4.2 Hovedstol

Fordringshaver skal i feltet hovedstol anføre fordringens oprindelige pålydende. Det følger af servicelovens § 114, stk. 2, at støtten til køb af bil til personer med en varigt nedsat fysisk eller psykisk funktions-ejne, ydes som et rentefrit lån inden for en ramme på 187.000 kr. Af servicelovens § 114, stk. 3 fremgår det, at såfremt prisen på den billigst egnede bil overstiger lånerammen på 187.000 kr., ydes et rente- og afdragsfrit lån til betaling af forskellen mellem lånerammen og prisen på den billigst egnede bil. Der fremgår ikke en øvre låneramme på det supplerende lån efter § 114, stk. 3. Fordringshaver har hertil oplyst, at det ofte forekommer, at der ydes et lån, der er højere end lånerammen på 187.000 kr., men at langt de fleste lån kan rummes inden for en øvre grænse på 600.000 kr.

Feltet hovedstol kan maksimalt udfyldes med 600.000 kr.

Hovedstolen er ikke nødvendigvis det samme som beløbet, idet hovedstolen kan være højere end beløbet.

Hovedstolen må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel (hovedstol for hele lånet):

En fordrings (låneaftales) oprindelige størrelse ved stiftelse er 150.000 kr. Der er afdraget 25.000 kr. og nedskrevet 25.000 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet ”hovedstol” angive 150.000 kr.

Eksempel (hovedstol for misligholdt afdrag):

En fordrings (et afdrags) oprindelige størrelse ved stiftelse er 957 kr. Der er betalt 500 kr. af afdraget inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet ”hovedstol” angive 957 kr.

4.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status Fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos Gældsstyrelsen. Dette angives ved oversendelse.

Feltet skal således angive, at fordringen oversendes med henblik på inddrivelse.

4.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For fordringen skal Fordringshaver således angive fordringstypekoden KFBILØK.

4.5 Beskrivelse

Feltet er et fritekstfelt, som anvendes til at beskrive relevante aspekter af fordringen, som ikke er omfattet af øvrige stamdatafelter.

Af hensyn til kravet om, at skyldner skal kunne identificere fordringen, er det aftalt, at feltet er obligatorisk for denne fordringstype. Indholdet af dette felt vil blive brugt i de breve, Gældsstyrelsen sender til skyldner.

Fordringshaver skal i fordringens beskrivelsesfelt altid angive en entydig identifikation. Det er aftalt, at fordringshaver i feltet beskrivelse som minimum skal angive 1) en reference til lånedokumentet, og 2) om fordringshaver oversender restgælden eller et enkelt misligholdt afdrag til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

4.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter ”periode start” og ”periode slut”), og perioden imellem er den periode, som fordringen dækker over (herefter ”periodens længde”).

Fordringstypen indeholder både fordringer på restgæld og på enkelte afdrag, hvorfor nedenstående er inddelt herefter.

Feltet fordringsperiode kan maksimalt udfyldes med en periode på én kalendermåned.

4.6.1 Enkelte afdrag

Det følger af § 8, stk. 1 i bilbekendtgørelsen, at lånet skal tilbagebetales i månedlige afdrag. Fordringens periode vil derfor udgøre én måned.

Fordringshaver har hertil oplyst, at periode start vil være udtryk for den 1. i en måned, og periode slut vil være udtryk for den sidste dag i en måned. Fordringens periode kan som følge heraf ikke krydse en kalendermåned.

Eksempel: Fordringshaver oversender et enkelt afdrag til inddrivelse for juni måned. Fordringshaver skal angive en periode på maksimalt én kalendermåned som vil udgøre juni måned. Periode start angives som 1. juni og periode slut angives som 30. juni.

4.6.2 Restgæld (lånet)

Hvis fordringshaver opsjer låneaftalen til fuld indfrielse, skal fordringshaver oversende fordringens restgæld på tidspunktet for overdragelsen af fordringen til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Restgælden udspringer af aftalen om et billån. Låneaftalen relaterer sig kun til én bestemt dag, som vil være sammenfaldende med stiftelsesdatoen. Fordringshaver skal således i feltet periode start og periode slut angive fordringens stiftelsesdato.

4.7 Stiftelsesdato

Stamdatafeltet ”stiftelsesdato” anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet, der generelt defineres som tidspunktet for den retsstiftende begivenhed, det vil sige det tidspunkt, hvor fordringen opstår. Gomard, Bernhard: Obligationsret del 1, 5. udg., 2016, Jurist-, og Økonomforbundets Forlag, s. 109, definerer stiftelsestidspunktet således:

”En fordring anses i almindelighed for stiftet, når den eller de retsstiftende kendsgerninger er indtruffet, dvs. når kontrakten er indgået, når skaden er sket eller når berigelsen er indtruffet.”

Det følger endvidere af betænkning nr. 1460 af 2005 – om revision af forældelseslovgivningen, kapitel VII, pkt. 3.1., at pengelån stiftes på tidspunktet for låneaftalens indgåelse.

Fordringshaver kan ved nærværende fordringstype oversende fordringer på (rest)gælden og enkelte afdrag, hvorfor stiftelsesdatoen skal udfyldes med én af de to tidspunkter nedenfor.

4.7.1 Enkelte afdrag:

Feltet stiftelse udfyldes med datoen for periode start for det enkelte afdrag.

4.7.2 Restgæld (lånet)

Feltet stiftelse udfyldes med datoen for aftaleindgåelse. Dette vil ofte være datoen for, hvornår skyldner har underskrevet lånedokumentet.

4.8 Forfaldsdato

Forfaldsdagen er lig med det tidligste tidspunkt, hvor fordringshaveren kan kræve fordringen betalt.

Forfaldsdagen afhænger af, hvorvidt der er tale om en fordring, der udgør et misligholdt afdrag, eller en fordring, der udgør lånets restgæld på oversendelsestidspunktet som følge af, at lånet er opsagt til fuld indfrielse grundet misligholdelse. Nedenstående er derfor inddelt i misligholdte afdrag og restgæld.

4.8.1 Enkelte afdrag

Da der er tale om afdragsvis betaling, gælder der en særskilt forfaldsdato for hvert enkelt afdrag, hvilket på baggrund af oplysninger fra Fordringshaver vil være den 1. i måneden.

Feltet forfaldsdato skal således udfyldes med forfaldsdatoen for det enkelte afdrag.

4.8.2 Restgæld for lån opsagt som følge af misligholdelse

Af bilbekendtgørelsens § 18, stk. 3, 1. pkt., fremgår, at hvis kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om lånets opsigelse, skal restgælden efter § 7, stk. 1 og 2, indfries, herunder også en forholdsmæssig del af eventuelle afdragsfri lån.

Såfremt Fordringshaver har opsagt lånet til fuld indfrielse som følge af misligholdelse, anses restgælden for at forfalde på tidspunktet for lånets opsigelse. Forfaldsdatoerne for de misligholdte afdrag, der skulle være betalt, ændres ikke som følge af lånets opsigelse.

Forfaldsdatoen kan tidligst være sammenfaldende med stiftelsesdatoen og senest 8 år og 4 måneder (100 måneder) efter stiftelsesdatoen.

Feltet forfaldsdato skal således udfyldes med datoen for lånets opsigelse.

4.9 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet "sidste rettidige betalingsdato" defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, da skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Feltet skal derfor angive det seneste tidspunkt, som skyldner kan betale fordringen, uden at skyldner anses for at være i misligholdelse. Hvis skyldner er indrømmet løbedage, vil sidste rettidige betalingsdato være en senere dato end forfaldsdagen.

Sidste rettidig betalingsdato kan være fastsat efter lov, men kan også være aftalt individuelt mellem fordringshaver og skyldner eller fastsat ensidigt af fordringshaver. I feltet skal der angives den juridisk korrekte sidste rettidige betalingsdato. Hvis der foreligger en særlig situation, f.eks. hvis der er givet henstand eller aftalt betalingsordning, er det den sidste rettidige betalingsdato, der følger af henstanden eller betalingsordningen, der skal angives i feltet. Det bemærkes, at rykkerskrivelser ikke udskyder sidste rettidige betalingsdato. Sidste rettidige betalingsdato i rykkerskrivelsen skal dog være overskredet, før fordringen må sendes til inddrivelse. I nedenstående sondres mellem misligholdte afdrag og restgæld, idet sidste rettidig betalingsdato, i disse to situationer, kan variere.

4.9.1 Enkelte afdrag

Der ses ikke i lovgivningen at være fastsat en sidste rettidige betalingsdato for afdrag på billån. Sidste rettidige betalingsdato afhænger således af opkrævningspraksis, herunder om der fastsættes løbedage, foretages opkrævning i rater eller anden form for opkrævning.

Feltet udfyldes med den dato, der svarer til den sidste dag, hvorpå betaling anses for rettidig for det enkelte afdrag.

4.9.2 Restgæld (lånet)

Ved opsigelse af hele lånet, følger det af vejledningen til bilbekendtgørelsen (vejledning nr. 10326 af 18. december 2017 om støtte til køb af bil og individuel befordring), pkt. 116, at restgælden kan kræves indbetalt senest inden udgangen af den efterfølgende måned. Sidste rettidige betalingsdato vil derfor som udgangspunkt være den sidste dag i den måned, der ligger efter måneden, hvor lånet er opsagt.

Feltet udfyldes med den sidste dato i den måned, der kommer efter den måned, som lånet er blevet opsagt i.

4.10 Identifikation af skyldner

Feltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved CPR- nr. eller CVR/SE nr. for den eller de fysiske og/eller juridiske personer, som hæfter for fordringen.

Skyldner er den person, til hvem lånet er ydet, jf. servicelovens § 114, stk. 1, hvorefter ”kommunen skal yde støtte til personer med en varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne (...)”.

Fordringshaver har oplyst, at der ofte ydes støtte i form af lån til umyndige, der opfylder betingelserne i serviceloven. Er modtageren umyndig, skal Statsforvaltningen give samtykke til gældsstiftelsen. Endvidere skal værgen normalt også underskrive en friholdelseserklæring, der går ud på, at værgen friholder den umyndige for gældsforpligtelser, indtil vedkommende bliver myndig, og samtidig fraskriver sig retten til at gøre eventuelt krav gældende mod den umyndige, når vedkommende bliver myndig, jf. vejledningen til bilbekendtgørelsens pkt. 115.

Hvis låntager er en mindreårig, er det aftalt, den mindreårige angives som skyldner i stamdatafeltet både i de tilfælde, hvor værgen/værgerne har underskrevet en friholdelseserklæring og i de tilfælde, hvor værgen/værgerne ikke har. I de tilfælde, hvor værgen/værgerne har underskrevet en friholdelseserklæring, kan disse oversendes som medhæftere, efter sædvanlig rykkerprocedure er gennemført.

Fordringshaver har oplyst, at der alene sker bevilling af lån til fysiske personer, der entydigt identificeret ved CPR-nr.

Feltet identifikation af skyldner skal udfyldes med CPR-nr.

4.11 Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt anføre den dato, hvor fordringen forældes, hvilket er den dato, hvor forældelsesfristen udløber, det vil sige den sidste dato, hvor fordringen er retskraftig. Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som skal være indeholdt i feltet, men den forældelsesdato, der gælder, når fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Dette har relevans i tilfælde, hvor forældelsen har været suspenderet eller afbrudt.

Forældelsesfristen for fordringer omfattet af denne fordringstype ses ikke at være reguleret i lovgivningen, hvorfor forældelseslovens regler finder anvendelse. Fordringshaver har oplyst, at der enten altid foreligger et lånedokument i form af et gældsbrief, der kan tjene som grundlag for tvangsfuldbyrdelse, jf. retsplejelovens § 478, eller et pengelån. Det fremgår af forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 1 og § 6, at forældelsesfristen er 10 år. Forældelsesfristens længde for denne fordringstype vil derfor være 10 år.

Forældelsesfristen beregnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, jf. forældelseslovens § 2, stk. 1. Af forældelseslovens § 2, stk. 3 er det præciseret, at ved fordringer, som opstår ved misligholdelse af kontrakt, regnes forældelsesfristen fra tidspunktet for misligholdelsen. Dette tidspunkt svarer til forfaldstidspunktet. Der henvises til afsnit 4.8 om forfaldsdatoen.

Forældelsesfristen for restgælden af lånet, skal således regnes fra misligholdelsen af kontrakten. Ved afdragsvise betalinger forældes afdragsydelsen 10 år efter hvert af de tidspunkter, hvor ydelsen (afdraget) skulle være betalt, jf. Von Eyben, Bo: Forældelse efter Forældelsesloven af 2007, 1. udg., 2012, Karnov Group, s. 702 ff.

Hvis der er indrømmet skyldneren løbedage eller i øvrigt en frist, inden for hvilken betaling anses for rettidig, regnes forældelsesfristen først fra betalingsfristens udløb, jf. forældelsesloven § 2, stk. 2. En ikke-lovhjemlet sidste rettidige betalingsdato som den, der følger af vejledningen til bilbekendtgørelsen, vil ikke medføre en udskydelse af forældelsesfristens begyndelsestidspunkt.

Feltet skal således udfyldes med den sidste dato, hvor fordringen er retskraftig.

4.12 Domsdato og forligsdato

Felterne ”domsdato” og ”forligsdato” anvendes, såfremt der for fordringen er afsagt dom eller indgået forlig, og i felterne registreres datoen for henholdsvis dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Stamdatafelternes primære funktion er at videregive oplysninger til Gældsstyrelsen om opkrævningsmæssige skridt i form af dom eller forlig, som har forældelsesafbrydende virkning. Dom og forlig må kun udfyldes i de tilfælde, hvor hele fordringens eksistens og størrelse udtrykkeligt er fastslået ved dom/afgørelse eller skriftligt fastslået og anerkendt ved forliget, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3.

Fordringshaver må kun registrere en domsdato eller en forligsdato, hvis:

- 5) dommen/forliget fastslår fordringens eksistens, og
- 6) dommen/forliget fastslår fordringens beløbsmæssige størrelse.

Hvis ikke der er opnået dom eller forlig, skal felterne være tomme ved oversendelsen af fordringen.

I de tilfælde, hvor forliget er underskrevet, men ikke dateret, skal feltet udfyldes med den dato, som fordringshaver har påført forliget ved udsendelse af forliget til skyldner.

I tvivlstilfælde skal Gældsstyrelsen kontaktes.

5. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

I NyMF er et indgangsfilter med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til

efter en fælles proces mellem Fordringshaver og Gældsstyrelsen, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Filterreglerne består af nogle indholdsbaseerede og referencebaseerede regler. De indholdsbaseerede adgangregler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebaseerede adgangregler vedrører relationen mellem stamdatafelter. Indgangsfilteret vil give Fordringshaver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbaseeret eller referencebaseeret regel ikke er overholdt.

Regel	Filterregler for KFBILØK (Billån, økonomisk misligholdelse)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_1_1	Fordringsart-koden skal være "INDR"	Fordringen afvises
R_1_2	Fordringen skal altid være en hovedfordring	Fordringen afvises
R_2_1a	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge tidligst 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen afvises
R_2_1b	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge senest 10 år efter doms- eller forligsdato	Fordringen sendes i høring
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_2_3a	Forældelsesdato skal tidligst ligge 10 år efter Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_2_3	Forældelsesdato skal senest ligge 10 år efter Forfaldsdato	Fordringen sendes i høring
R_3_1	Forældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelsesdato hos Gældsstyrelsen	Fordringen afvises
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-fordringer)	Fordringen afvises
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 600.000 kr.	Fordringen sendes i høring
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til inddrivelse	Fordringen afvises
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge samtidig med Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_6_3	Forfaldsdato skal tidligst ligge samtidig med Stiftelsesdato	Fordringen afvises
R_6_4	Forfaldsdato skal senest ligge 8 år og 4 måneder efter Stiftelsesdato	Fordringen sendes i høring
R_6_19	Periode slut skal tidligst ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises
R_6_20	Periode slut skal senest ligge 1 kalendermåned efter Periode start	Fordringen afvises
R_6_21	Periode start og periode slut er indeholdt i samme måned	Fordringen afvises
R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_4	Periode start skal være udfyldt	Fordringen afvises

Regel	Filterregler for KFBILØK (Billån, økonomisk misligholdelse)	Konsekvens hvis reg- len ikke overholdes
R_7_5	Periode slut skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_11	Beskrivelsesfelt skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_12a	Domsdato og forligsdato må ikke være udfyldt samtidigt	Fordringen afvises

Bilag 4.7 – Uberettigede modtagne ydelser, dom som led i straffesag (KTSTRAF)

1. FORDRINGSTYPEN

1.1 Beskrivelse af fordringstypen

Fordringstypen KTSTRAF omfatter fordringer på erstatning for socialt bedrageri, der er fremsat som led i en straffesag eller er påtalt i et civilretligt søgsmål som følge af, at kravet ikke er påkendt under straffesagen. Fordringshaver skal have opnået dom for erstatningskravet, for at kunne sende fordringen til inddrivelse hos Gældsstyrelsen i fordringstypen KTSTRAF.

For at fordringer kan oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen i fordringstypen KTSTRAF skal der således være tale om et 1) erstatningskrav for 2) socialt bedrageri, som er 3) fastslået ved dom som led i straffesag eller er påtalt i et civilretligt søgsmål som følge af, at retten ikke har påkendt kravet under straffesagen. Se hertil §§ 991 og 992 i lovbekendtgørelse nr. 938 10. september 2019 Retsplejeloven (herafter ”retsplejeloven”).

Regelgrundlaget er nærmere beskrevet under det retlige grundlag i afsnit 2.

1.2 Afgrænsning af fordringstypen

Fordringstypen KTSTRAF omfatter **ikke**:

- Renter og fordringer vedrørende betaling af øvrige accessoriske ydelser, herunder gebyrer. Såfremt disse er medtaget i dommen, skal disse udskilles og oversendes i de relevante fordringstyper herfor.
- Krav, der er fastslået ved retsforlig eller udenretlige forlig.

Såfremt Fordringshaver skal oversende et erstatningskrav som led i en straffeprocess, der er afsluttet ved forlig, til inddrivelse, kontaktes Gældsstyrelsen.

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

2.1 Erstatningskrav

Reglerne for kommunernes krav på erstatning for socialt bedrageri følger som udgangspunkt af de for erstatningskravet underliggende fordringers retsgrundlag samt de almindelige regler for erstatning.

Det følger dog af vejledning nr. 39 af 5. marts 1998 om aktiv socialpolitik pkt. 431, at:

”Den obligatoriske tilbagebetalingspligt efter § 91 omfatter alle former for ydelser efter aktivloven. Det betyder, at de personer, som aktiveres efter reglerne i kapitel 4, også er omfattet.

Hvis modtageren uberettiget har fået ydelser efter aktivloven og har fået en dom for socialt bedrageri, hvor retten har fastsat det beløb, som den pågældende skal betale til kommunen, så falder forholdet uden for tilbagebetalingsreglerne i aktivloven.”

2.2 Begrebet ”socialt bedrageri”

Socialt bedrageri er som begreb ikke direkte defineret i lovgivningen. Det følger af ”Når retssikkerheden svinger – behandling af sager om socialt bedrageri” af Rikke Gottrup i Juridiske emner ved Syddansk Universitet 2013, side 87, at begrebet socialt bedrageri bl.a. anvendes i situationer, hvor der er tale om uberettiget udbetalte ydelser, hvor en borger bevidst giver urigtige oplysninger, fortier eller undlader at opfylde sin oplysningspligt for at opnå en ydelse. I sidstnævnte tilfælde kan forholdet være omfattet af § 289 a i lovbekendtgørelse nr. 976 af 17. september 2019 Straffeloven (herefter ”straffeloven”) og begrunde strafansvar og erstatningspligt. Af straffelovens § 289 a fremgår det:

”Med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder straffes den, der til brug for afgørelser om betaling eller tilbagebetaling af told eller afgifter til eller udbetaling eller tilbagebetaling af tilskud eller støtte fra danske myndigheder eller De Europæiske Fællesskabers institutioner eller andre fællesskabsorganer giver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger, herunder undlader at opfylde en oplysningspligt af betydning for sagens afgørelse med forsæt til at unddrage sig eller andre betaling eller med forsæt til at opnå uberettiget udbetaling til sig eller andre.

Stk. 2. På samme måde straffes den, der uretmæssigt udnytter en lovligt opnået fordel med hensyn til betalinger som nævnt i stk. 1, og den, der uretmæssigt anvender udbetalinger som nævnt i stk. 1 til andre formål end dem, de oprindeligt var bevilget til. Dette gælder dog ikke ydelser, der bevilges til privat brug.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 finder kun anvendelse, hvor anden lovgivning ikke indeholder en tilsvarende regulering.

Stk. 4. Overtrædelser af stk. 1 eller stk. 2 af særligt grov karakter straffes efter § 289.”

Flere kommuner anfører på deres hjemmesider, at der er tale om socialt bedrageri, hvis en borger – mod bedre vidende – uberettiget får udbetalt fx boligstøtte, børnetilskud, kontanthjælp, pensioner, sygedagpenge eller andre former for sociale ydelser. Det kan være tilfældet, hvor borgeren har givet urigtige oplysninger, fortier eller undlader at fortælle om væsentlige ændringer i borgerens liv, eksempelvis hvis borgeren har oplyst urigtig bopælsadresse for at kunne modtage boligstøtte.

I de fleste love om offentlige ydelser findes der særlige bestemmelser om tilbagebetaling, hvor borgeren ”mod bedre vidende” uberettiget får udbetalt den sociale ydelse. Borgeren skal således være bevidst om,

at der er tale om en uberettiget modtagelse af en ydelse. Kommunen skal derfor have vejledt om betingelserne for at få ydelsen og om borgerens oplysningspligt før, at der kan være tale om en uberettiget modtagelse, som kan straffes.

Hvis der ikke findes en bestemmelse i den enkelte lov, som regulerer socialt bedrageri, så kan bestemmelsen i straffelovens § 289 a bruges. Bestemmelsen kan bruges i tilfælde, hvor der er sket udbetaling af tilskud fra danske myndigheder eller De Europæiske Fællesskabers institutioner eller andre fællesorganer på baggrund af urigtige eller vildledende oplysninger, eller hvor borgeren fortier eller undlader at opfylde sin oplysningspligt for sagens afgørelse med forsæt til at unddrage sig eller andre betaling eller med forsæt at opnå uberettiget udbetaling til sig selv eller andre. Det fremgår af den kommenterede udgave af bestemmelsen, at alle former for tilskuds- og støtteordninger er omfattet, herunder ydelser inden for den sociale lovgivning.

2.3 Dom som led i straffesag eller civilretlig sag

Retsplejelovens kapitel 89 indeholder regler om påtale af borgerlige krav under straffesager (den såkaldte adhæsiionsproces).

Af § 991 i retsplejelovens kapitel 89 fremgår, at:

”I sager, som behandles efter kapitel 80 uden medvirken af domsmænd, kan der tilkendes den forurettede erstatning hos tiltalte for den ved forbrydelsen forvoldte skade, når den pågældende har fremsat begæring herom for retten. Der skal gives den forurettede lejlighed til at fremsætte erstatningskrav, for så vidt sagen efter sin beskaffenhed giver anledning hertil.

Stk. 2. I andre offentlige straffesager påhviler det anklagemyndigheden efter den forurettedes begæring at forfølge borgerlige krav, såfremt dette kan ske uden væsentlig ulempe.

Stk. 3. Særlige beviser vedrørende borgerlige krav i en nævningesag skal angives i bevisfortegnelsen, jf. §§ 837 og 839.

Stk. 4. Retten kan på ethvert trin nægte et borgerligt kravs forfølgning under straffesagen, når den finder, at dets behandling under denne ikke kan ske uden væsentlig ulempe.

Stk. 5. Den forurettede kan på ethvert trin indtil sagens optagelse til dom tage sin begæring efter nærværende paragrafs første og andet stykke tilbage med forbehold af adgang til at påtale kravet i den borgerlige retsplejes former.”

Af § 992 i kapitel 89 i retsplejeloven fremgår:

”Finder retten, at de oplysninger, der foreligger til støtte for en påstand, som er fremsat i henhold til de foregående paragraffer, er ufuldstændige, eller at den domfældelse eller frifindelse, som finder sted for straffespørgsmålets vedkommende, ikke vil medføre en afgørelse i samme retning af den heromhandlede påstand, bliver denne ikke at tage under påkendelse.

Stk. 2. I ethvert tilfælde, hvor retten ikke har påkendt et under sagen påtalt borgerligt krav, står det den forurettede frit for at påtale dette i den borgerlige retsplejes former.”

Af § 993 i kapitel 89 i retsplejeloven fremgår:

”Størrelsen af den erstatning, som tilkendes den forurettede, fastsættes af retten. Ved stemmegivningen om erstatningens størrelse bliver den sum gældende, som har over halvdelen af stemmerne for sig, når dertil medregnes de stemmer, som er afgivne for et højere beløb”

Retsplejelovens § 991 giver adgang til, at enten kommunen eller anklagemyndigheden i en straffesag kan påtale et krav om erstatning hos tiltalte, hvilke for nærværende fordringstype vil være den borger, der har begået socialt bedrageri.

Retsplejelovens § 992 giver kommunen mulighed for at påtale et erstatningskrav i et civilretligt søgsmål, såfremt retten i en straffesag ikke har påkendt et påtalt borgerligt krav.

Bestemmelserne giver således fordringshaver adgang til at fremsætte erstatningskrav vedrørende socialt bedrageri i straffesager samt i civilretlige søgsmål, såfremt retten i en straffesag ikke har påkendt et ellers påtalt borgerligt krav.

Af retsplejelovens § 993 fremgår det, at størrelsen af den erstatning, der tilkendes den forurettede, fastsættes af retten.

2.4 Fordringstypens klassificering som civilretligt krav

Såfremt en fordring klassificeres som værende civilretlig, er det som udgangspunkt omfattet af bilag 1 i lovbekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter (”gældsinddrivelsesloven”). Dette indebærer, at der, som hovedregel, ikke vil kunne foretages lønindeholdelse eller udpantning for kravet efter henholdsvis §§ 10 og 11 i gældsinddrivelsesloven, jf. bilag 1 i gældsinddrivelsesloven. Dog findes der nogle undtagelser til denne hovedregel, der medfører, at der for visse fordringer, uanset deres klassificering som en civilretlige fordring, kan foretages lønindeholdelse eller udpantning.

En civilretlig fordring er ifølge forarbejderne til gældsinddrivelsesloven karakteriseret ved, at en uenighed mellem den relevante myndighed og skyldner om fordringens berettigelse typisk vil være et domstolsanliggende, da der ikke i det administrative klagesystem er mulighed for at få afklaring.

Gældsinddrivelsesloven indeholder i dag en negativ afgrænsning af de fordringer, der kan klassificeres som værende civilretlige, og som derfor ikke er underlagt de sædvanlige inddrivelsesskridt i form af udpantning og lønindeholdelse. Dette indebærer, at der for den enkelte fordring må foretages en konkret vurdering af, om den pågældende fordring kan anses som værende civilretligt eller ej, og - i bekræftende fald - om den kan anses for at være omfattet af en af undtagelserne i bilag 1.

Fordringer omfattet af fordringstypen KTSTRAF er civilretlige krav, som er omfattet af gældsinddrivelseslovens bilag 1, I og II, nr. 1, litra a, undtagelse v. Der kan derfor foretages lønindeholdelse og udpantning efter henholdsvis § 10 og § 11 i gældsinddrivelsesloven for fordringer omfattet af KTSTRAF.

2.5 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Gældsinddrivelsesloven gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Det er restanceinddrivelsesmyndigheden, der forestår inddrivelse af fordringer, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1 og 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesbekendtgørelsen”). Det er i dag Gældsstyrelsen, som er det offentliges restanceinddrivelsesmyndighed, og som har ansvaret for samt varetager inddrivelsen af gæld til det offentlige.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2. Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forestås af Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

Fordringer overdrages til Gældsstyrelsen, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos Gældsstyrelsen skal Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, skriftligt underrette skyldneren om overdragelsen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 4, 1. pkt.

3. FORÆLDELSESREGLER

Forældelse er en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen.

Lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 om forældelse af fordringer (herefter ”forældelsesloven”) foreskriver, at loven finder anvendelse på fordringer på penge eller andre ydelser, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov, jf. lovens § 1.

Der gælder ikke særskilte forældelsesregler for Fordringshavers krav omfattet af denne fordringstype, hvorfor fordringer under denne fordringstype forældes efter forældelseslovens regler.

3.1 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

Forældelseslovens § 2, stk. 1 og 2, har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristerne regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser.

Stk. 2 Er der indrømmet skyldneren løbedage eller i øvrigt en frist, inden for hvilken betaling anses for rettidig, regnes forældelsesfristen først fra betalingsfristens udløb.”

Forældelseslovens § 2, stk. 1, bruger ikke begrebet ”forfaldstid”, men det tidspunkt, som reglen angiver, betegnes normalt som forfaldstiden.

I det tilfælde, hvor der er indrømmet skyldneren løbedage eller anden frist, jf. forældelseslovens § 2, stk. 2, er det en betingelse, for at forældelsesfristen først løber fra betalingsfristens udløb, at skyldneren har haft krav på fristen enten i kraft af den konkrete aftale eller i kraft af lovgivningens regler. Dette er f.eks. tilfældet, hvis der er en lovhjemlet sidste rettidig betalingsdag.

Fordringshaver har oplyst, at fordringstypen KTSTRAF udelukkende omfatter fordringer, som hviler på en dom. For fordringer omfattet af KTSTRAF er forældelsesfristens begyndelsestidspunkt datoen for dommens afsigelse.

3.2 Forældelsesfristens længde

Der gælder som udgangspunkt en ordinær forældelsesfrist på 3 år, medmindre andet følger af andre bestemmelser, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1.

For fordringer, der hviler på et særligt retsgrundlag, jf. forældelseslovens § 5, gælder der en 10-årig forældelsesfrist. Forældelseslovens § 5 har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristen er 10 år,

- 7) når der er udstedt gældsbeholdning for fordringen,*
- 8) når fordringen er registreret i en værdipapircentral, eller*
- 9) når fordringens eksistens og størrelse er anerkendt skriftligt eller fastslået ved forlig, dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten eller anden bindende afgørelse.*

Stk. 2. Fordring på senere forfaldne renter, gebyrer og lignende forældes dog efter § 3.”

Såfremt en fordring er fastslået ved et særligt retsgrundlag, herunder når fordringens eksistens og størrelse er fastslået ved forlig, dom eller anden bindende afgørelse, gælder således en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3, der beregnes fra dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Der vil altid foreligge en dom for nærværende fordringstype, hvorfor forældelsesfristen for disse fordringer er 10 år, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3.

3.3 Beregning af forældelsesdato

Forældelseslovens § 27 har følgende ordlyd:

”Til frister efter denne lov medregnes den månedsdag, der svarer til den dag, hvorfra fristen regnes. I mangel af tilsvarende dag udløber fristen på den sidste dag i måneden.

Stk. 2. Udløber en frist i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, den 24. eller den 31. december, udstrækkes fristen til den førstkommende hverdag.”

I medfør af forældelseslovens § 27, stk. 1, 1. pkt., regnes der kun med hele dage, og begyndelsesdagen medregnes ikke.

Efter forældelseslovens § 27, stk. 2, udskydes forældelsesfristen til den førstkommende hverdag, hvis fristen udløber i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag eller den 24. eller 31. december. Reglen har kun betydning, hvis fristen udløber på en af de nævnte dage. Det er uden betydning, at begyndelsestidspunktet for fristen er en sådan dag.

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for fordringstypen angives i det følgende Fordringshavers og Gældsstyrelsens fælles forståelse af, hvad Fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

4.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb på tidspunktet, hvor fordringen oversendes til inddrivelse.

Beløbet er ikke nødvendigvis det samme som hovedstolen, idet beløbet kan være lavere end hovedstolen.

Beløbet må **ikke** indeholde renter og gebyrer. Såfremt krav på renter eller gebyrer er medtaget i dommen, skal disse således udskilles og oversendes i de relevante fordringstyper herfor.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse ved stiftelse er 50.000 kr. Der er afdraget 25.000 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Restbeløbet som skal angives i feltet ”beløb” er 25.000 kr.

4.2 Hovedstol

Fordringshaver skal i feltet hovedstol anføre fordringens oprindelige pålydende.

Det følger af retsplejelovens § 993, at størrelsen af den erstatning, som tilkendes den forurettede, fastsættes af retten.

Hovedstolen er ikke nødvendigvis det samme som beløbet, idet hovedstolen kan være højere end beløbet.

Hovedstolen må **ikke** indeholde renter og gebyrer. Såfremt krav på renter eller gebyrer er medtaget i dommen, skal disse således udskilles og oversendes i de relevante fordringstyper herfor.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse ved stiftelse er 50.000 kr. Der er afdraget 25.000 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. I feltet ”hovedstol” skal angives 50.000 kr.

4.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status Fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos Gældsstyrelsen. Dette angives ved oversendelse.

Feltet skal således angive, at fordringen oversendes med henblik på inddrivelse.

4.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For fordringen skal Fordringshaver således angive fordringstypekoden KTSTRAF.

4.5 Beskrivelse

Feltet er et fritekstfelt, som anvendes til at beskrive relevante aspekter af fordringen, som ikke er omfattet af øvrige stamdatafelter. Det er aftalt, at feltet er obligatorisk for denne fordringstype. Indholdet af dette felt vil blive brugt i de breve, Gældsstyrelsen sender til skyldner.

Det er aftalt, at beskrivelsesfeltet altid skal være udfyldt for fordringer omfattet af KTSTRAF, og at det er en forudsætning, at selve dommen indeholder en henvisning til det retsgrundlag, som kravet hviler på. Det er endvidere aftalt, at Fordringshaver skal angive dato for dommen. Som eksempel kan gives følgende:

"Dom af [DATO]" vedrørende krav om af erstatning for "[YDELSE(R)]".

4.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter "periode start" og "periode slut"), og perioden imellem er den periode, som fordringen dækker over (herefter "periodens længde").

Fordringstypen omfatter dom for en samlet række underliggende fordringer.

Fordringer omfattet af denne fordringstype relaterer sig til en bestemt dag, dvs. der er tale om "punkt i tid" fordringer. Fordringshavers IT-system kan imidlertid, efter det oplyste, ikke understøtte, at fordringer omfattet af denne fordringstype oversendes til inddrivelse uden en angivelse af perioden. Parterne har derfor aftalt, at periode start og periode slut skal udfyldes med stiftelsesdatoen, se afsnit 4.7.

4.7 Stiftelsesdato

Stamdatafeltet "stiftelsesdato" anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet, der generelt defineres som tidspunktet for den retsstiftende begivenhed, det vil sige det tidspunkt, hvor fordringen opstår.

Det er aftalt, at fordringshaver skal udfylde feltet stiftelsesdato som datoen for dommens afsigelse.

4.8 Forfaldsdato

Forfaldsdagen er lig med det tidligste tidspunkt, hvor fordringshaveren kan kræve fordringen betalt.

Domme kan fuldbyrdes, når fuldbyrdelsesfristen er udløbet, medmindre dommen forinden er anket. Fristen er 14 dage efter dagen for dommens afsigelse, medmindre andet er bestemt i dommen, jf. retsplejelovens § 480, stk. 1. Kendelser kan fuldbyrdes straks, medmindre andet er bestemt i kendelsen, jf. retsplejelovens § 481, stk. 1.

Det er aftalt, at fordringshaver skal udfylde feltet forfaldsdato med datoen for dommens afsigelse.

4.9 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet ”sidste rettidige betalingsdato” defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, da skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Feltet skal derfor angive det seneste tidspunkt, som skyldner kan betale fordringen, uden at skyldner anses for at være i misligholdelse.

Sidste rettidig betalingsdato kan være fastsat efter lov, men kan også være aftalt individuelt mellem fordringshaver og skyldner eller fastsat ensidigt af fordringshaver. I feltet skal der angives den juridisk korrekte sidste rettidige betalingsdato. Hvis der foreligger en særlig situation, fx hvis der er givet henstand eller aftalt betalingsordning, er det den sidste rettidige betalingsdato, der følger af henstanden eller betalingsordningen, der skal angives i feltet. Det bemærkes, at rykkerskrivelser ikke udskyder sidste rettidige betalingsdato. Sidste rettidige betalingsdato i rykkerskrivelsen skal dog være overskredet, før fordringen må sendes til inddrivelse.

Såfremt der i dommen er angivet en betalingsfrist, skal denne frist som udgangspunkt angives i feltet sidste rettidig betalingsdato.

Feltet udfyldes dog altid med den dato, der svarer til den sidste dag, hvorpå betaling anses for rettidig. Sidste rettidige betalingsdato kan tidligst være sammenfaldende med forfaldsdatoen.

4.10 Identifikation af skyldner

Feltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved CPR-nr. eller CVR/SE-nr. for den eller de fysiske og/eller juridiske personer, som hæfter for fordringen.

Skyldner er identificeret med en entydig identifikation ved CPR-nr. eller CVR/SE-nr.

4.11 Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt anføre den dato, hvor fordringen forældes, hvilket er den dato, hvor forældelsesfristen udløber, det vil sige den sidste dato, hvor fordringen er retskraftig. Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som skal være indeholdt i feltet, men den forældelsesdato, der gælder, når fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Dette har relevans i tilfælde, hvor forældelsen har været suspenderet eller afbrudt.

Da alle fordringer omfattet af KTSTRAF hviler på et særligt retsgrundlag, gælder der altid en 10-årig forældelsesfrist for disse fordringer, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3.

I medfør af forældelseslovens § 2, stk. 1, er forældelsesfristens begyndelsestidspunkt det tidligste tidspunkt, hvor fordringshaver kunne kræve fordringen betalt. Dette betragtes normalvis som fordringens

”forfaldstid”. Det følger hertil af forældelseslovens § 19, stk. 3, at forældelsesfristen skal regnes fra den dag, hvor dommen afsiges.

Fordringshaver skal i feltet forældelsesdato angive datoen for dommens afsigelse plus 10 år.

Fordringshaver skal selv beregne og indsætte en anden forældelsesdato, hvis fordringshaver i sin opkrævning har foretaget forældelsesafbrydende skridt m.v., eller hvis fristen i en periode har været suspenderet. Såfremt fordringshaver var ubekendt med fordringen eller skyldneren, regnes forældelsesfristen først fra den dato, hvor fordringshaver fik eller burde have fået kendskab hertil.

4.12 Domsdato og forligsdato

Felterne ”domsdato” og ”forligsdato” anvendes, såfremt der for fordringen er afsagt dom eller indgået forlig, og i felterne registreres datoen for henholdsvis dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Det er en forudsætning for, at fordringen kan oversendes i denne fordringstype, at kravets grundlag hviler på en afsagt dom i forbindelse med behandling af en straffesag.

For fordringer omfattet af KTSTRAF, skal domsdato derfor altid udfyldes med datoen for domsafsigelsen.

Feltet ”Forlig” må ikke udfyldes for denne fordringstype.

I tvivlstilfælde skal Gældsstyrelsen kontaktes.

5. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

I NyMF er et indgangsfiler med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til efter en fælles proces mellem Fordringshaver og Gældsstyrelsen, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Filterreglerne består af nogle indholdsbaseerede og referencebaseerede regler. De indholdsbaseerede adgangsregler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebaseerede adgangsregler vedrører relationen mellem stamdatafelter. Indgangsfileret vil give Fordringshaver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbaseeret eller referencebaseeret regel ikke er overholdt.

Regel	Filterregler for KTSTRAF (Uberettigede modtaget ydelser, dom som led i straffesag)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_1_1	Fordringsartkoden skal være "INDR"	Fordringen afvises
R_1_2	Fordringen skal altid være en hovedfordring	Fordringen afvises
R_2_1a	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge tidligst 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen afvises
R_2_1b	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge senest 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen sendes i høring
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises

Regel	Filterregler for KTSTRAF (Uberettigede modtaget ydelser, dom som led i straffesag)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_3_1	Forældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelsesdato hos Gældsstyrelsen	Fordringen afvises
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-forordringer)	Fordringen afvises
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til indrivelse	Fordringen afvises
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge samtidig med Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_6_3	Forfaldsdato skal tidligst ligge samtidig med Stiftelsesdato	Fordringen afvises
R_6_15 R_6_16	Stiftelsesdato skal ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises
R_6_19 R_6_20	Periode slut skal ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises
R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_4	Periode start skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_5	Periode slut skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_11	Beskrivelsesfelt skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_12a	Domsdato og forligsdato må ikke være udfyldt samtidigt	Fordringen afvises
R_7_12	Domsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises

Bilag 4.8 – Øvrige tilskud - Fejludbetaling (KTCIVIL)

1. FORDRINGSTYPEN

1.1 Beskrivelse af fordringstypen

Fordringstypen KTCIVIL omfatter kommunens fordringer på tilbagesøgning af øvrige tilskud, der kan ydes til virksomheder eller borgere efter lov nr. 548 af 7. maj 2019 om en aktiv beskæftigelsesindsats (herefter ”beskæftigelsesindsatsloven”). For fordringer omfattet af nærværende fordringstype foreligger der ikke en tilbagebetalingsbestemmelse. Kravet skal derimod søges tilbagebetalt ved hjælp af de almindelige obligationsretlige principper, herunder princippet *condictio indebiti*.

Fordringstypen omfatter kun tilbagesøgning af ydelser, der er sket som følge af fejludbetalinger, eksempelvis hvor kommunen ved en fejl har udbetalt den samme ydelse to gange, eller hvor kommunen ved en fejl har fortsat med at udbetale en ydelse, uanset udbetalingen ikke længere skulle gennemføres.

Fordringshaver skal selv undersøge, om der i den konkrete situation kan rejses et tilbagesøgningskrav.

Regelgrundlaget er nærmere beskrevet under det retlige grundlag i afsnit 2.

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

2.1 Fordringstypens klassificering som civilretligt krav

Såfremt en fordring klassificeres som værende civilretlig, er det som udgangspunkt omfattet af bilag 1 i lovbekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter (”gældsinddrivelsesloven”). Dette indebærer, at der, som hovedregel, ikke vil kunne foretages lønindeholdelse eller udpantning for kravet efter henholdsvis §§ 10 og 11 i gældsinddrivelsesloven, jf. bilag 1 i gældsinddrivelsesloven. Dog findes der nogle undtagelser til denne hovedregel, der medfører, at der for visse fordringer, uanset deres klassificering som en civilretlige fordring, kan foretages lønindeholdelse eller udpantning.

En civilretlig fordring er ifølge forarbejderne til gældsinddrivelsesloven karakteriseret ved, at en uenighed mellem den relevante myndighed og skyldner om fordringens berettigelse typisk vil være et domstolsansliggende, da der ikke i det administrative klagesystem er mulighed for at få afklaring.

Gældsinddrivelsesloven indeholder i dag en negativ afgrænsning af de fordringer, der kan klassificeres som værende civilretlige, og som derfor ikke er underlagt de sædvanlige inddrivelsesskridt i form af udpantning og lønindeholdelse. Dette indebærer, at der for den enkelte fordring må foretages en konkret

vurdering af, om den pågældende fordring kan anses som værende civilretligt eller ej, og - i bekræftende fald - om den kan anses for at være omfattet af en af undtagelserne i bilag 1.

Fordringer omfattet af fordringstypen KTCIVIL er civilretlige krav, som ikke er omfattet af en af undtagelserne oplyst i I., a., i.-vi. eller II., a., i.-vi., i bilag 1 i gældsinddrivelsesloven. Derfor kan der ikke foretages lønindeholdelse eller udpantning efter henholdsvis § 10 og § 11 i gældsinddrivelsesloven for fordringer omfattet af KTCIVIL.

2.2 Tilbagesøgningskrav efter reglerne om *condictio indebiti*

De ulovbestemte regler om tilbagesøgning (*condictio indebiti*) dækker den situation, hvor der kræves tilbagebetaling, fordi udbetaleren fejlagtigt troede, han var forpligtet til at betale, jf. s. 52 i Socialret: Tilbagebetaling. Forældelse. Modregning. Inddrivelse. af Mikael Kielberg og Sarah Toron Sørensen, 2018, 2. udgave samt Juridisk ordbog af Bo Von Eyben, 2016, 14. udgave.

Et eksempel på et tilbagesøgningskrav som følge af *condictio indebiti* kan være en offentlig myndighed, der ved en fejl har udbetalt en ydelse til en borger, uden at borgeren har været berettiget til at modtage beløbet eller dele heraf.

Reglerne, der gælder for, hvornår man kan kræve et fejlagtigt udbetalt beløb tilbage, er ikke generelt reguleret i lov. Vurderingen af om man kan opkræve et tilbagesøgningskrav, afhænger derfor til dels af tidligere retspraksis og omstændighederne i øvrigt.

Det skal understreges, at der ved vurderingen af, om et tilbagesøgningskrav kan rejses, er tale om en konkret vurdering, hvor de omstændigheder, der gør sig gældende i den konkrete situation er meget afgørende for, om tilbagesøgningskravet kan imødekommes. Nedenfor oplystes de faktorer, som man i praksis¹ har lagt vægt på ved vurdering af retten til at tilbagesøge et krav.

Vurderingen af om et tilbagesøgningskrav kan indrømmes vil bl.a. afhænge af:

- Karakteren af den fejl, der har medført den fejlagtige betaling
- Om hvorvidt modtageren vidste, at denne ville modtage beløbet (godtroende eller ej)
- Forholdet mellem udbetaleren og modtageren
- Størrelsen af det udbetalte beløb
- Om modtageren har indstillet sig på, at denne kan beholde beløbet (indretningssynspunkt)
- Hensynet til at udbetaleren får tilbageført beløbet (genoprettelsessynspunkt)
- Hvornår udbetaleren blev bekendt med, at beløbet var fejlagtigt udbetalt
- Om udbetaleren har forholdt sig passiv i forbindelse med den fejlagtige udbetaling
- Om modtageren har mulighed for at betale beløbet tilbage

Ved vurderingen af, om Fordringshaver kan kræve kravet tilbagebetalt, skal der således inddrages et hensyn til den borger, der har modtaget udbetalingen, herunder om modtageren af udbetalingen var i god tro, og har indrettet sig efter udbetalingen.

¹ Se hertil U.1973.607Ø, U.1905.246, U.1992.615H, U.1987.707V, U. 1962.758 U 1970.711 Ø, U 1905. 246, U 1988. 157 H, U 1977.366 V, U 1962.758, U 1973. 607 Ø.

2.3 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Gældsinddrivelsesloven gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Det er restanceinddrivelsesmyndigheden, der forestår inddrivelse af fordringer, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1 og 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesbekendtgørelsen”). Det er i dag Gældsstyrelsen, som er det offentliges restanceinddrivelsesmyndighed, og som har ansvaret for samt varetager inddrivelsen af gæld til det offentlige.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2. Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forestås af Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

Fordringer overdrages til Gældsstyrelsen, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos Gældsstyrelsen skal Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, skriftligt underrette skyldneren om overdragelsen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 4, 1. pkt.

3. FORÆLDELSESREGLER

Forældelse er en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen.

Lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 om forældelse af fordringer som ændret ved lov nr. 140 af 28. februar 2018 (herefter ”forældelsesloven”) foreskriver, at loven finder anvendelse på fordringer på penge eller andre ydelser, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov, jf. forældelseslovens § 1.

Der gælder ikke særskilte forældelsesregler for krav omfattet af denne fordringstype, hvorfor fordringer under denne fordringstype forældes efter forældelseslovens regler.

3.1 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

Forældelseslovens § 2, stk. 1 og 2, har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristerne regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser.

Stk. 2 Er der indrømmet skyldneren løbedage eller i øvrigt en frist, inden for hvilken betaling anses for rettidig, regnes forældelsesfristen først fra betalingsfristens udløb.”

Forældelseslovens § 2, stk. 1, bruger ikke begrebet ”forfaldstid”, men det tidspunkt, som reglen angiver, betegnes normalt som forfaldstiden.

Tilbagebetalingskrav kan som udgangspunkt rejses straks, når udbetaling har fundet sted. Dette indebærer, at udbetalingstidspunktet som udgangspunkt er tidspunktet, hvor tilbagebetalingskravet kan kræves opfyldt. Forældelsesfristen begynder derfor som udgangspunkt også at løbe fra dette tidspunkt, jf. Betænkning 1460/2005 s. 438, FT 2006-07 og side 309 i Forældelse efter forældelsesloven af 2007 af Bo Von Eyben, 1. udgave 2012 samt U 2000.2444 H. For denne fordringstype løber forældelsesfristen fra forfaldsdatoen. Se uddybning af forfaldsdatoen i afsnit 4.8.

I det tilfælde, hvor der er indrømmet skyldneren løbedage eller anden frist, jf. forældelseslovens § 2, stk. 2, er det en betingelse, for at forældelsesfristen først løber fra betalingsfristens udløb, at skyldneren har haft krav på fristen enten i kraft af den konkrete aftale eller i kraft af lovgivningens regler. Dette er f.eks. tilfældet, hvis der er en lovhjemlet sidste rettidig betalingsdag.

Der gælder ikke lovhjemlede løbedage for fordringer omfattet af denne fordringstype.

Såfremt der ligger en dom eller et forlig til grund for fordringen, dvs. hvori fordringens eksistens og størrelse er fastslået, udgør dommen eller forliget et særligt retsgrundlag med en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3. Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt er den dag, hvor fordringen forfalder.

3.2 Forældelsesfristens længde

Der gælder som udgangspunkt en ordinær forældelsesfrist på 3 år, medmindre andet følger af andre bestemmelser, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1.

Fordringer omfattet af denne fordringstype ses på det foreliggende grundlag ikke at falde ind under de særlige forældelsesfrister i forældelseslovens kapitel 4, hvorfor forældelsesfristen for fordringer under denne fordringstype er den almindelige 3-årige forældelsesfrist, jf. s. 309 i Forældelse efter forældelsesloven af 2007 af Bo Von Eyben, 1. udgave 2012.

For fordringer, der hviler på et særligt retsgrundlag, jf. forældelseslovens § 5, gælder der en 10-årig forældelsesfrist. Forældelseslovens § 5 har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristen er 10 år,

10) når der er udstedt gældsbrev for fordringen,

11) når fordringen er registreret i en værdipapircentral, eller

12) når fordringens eksistens og størrelse er anerkendt skriftligt eller fastslået ved forlig, dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten eller anden bindende afgørelse.

Stk. 2. Fordring på senere forfaldne renter, gebyrer og lignende forældes dog efter § 3.”

Såfremt en fordring er fastslået ved et særligt retsgrundlag, herunder når fordringens eksistens og størrelse er fastslået ved forlig, dom eller anden bindende afgørelse, gælder således en 10-årig forældelsesfrist, jf.

forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3, der beregnes fra dagen for udløbet af betalingsfristen i dommen eller forliget, dvs. den sidste dato, hvor betaling regnes for rettidig (forfaldsdatoen), jf. forældelseslovens § 2, stk. 1.

Er eksistens og størrelse på en fordring omfattet af denne fordringstype således fastslået i en dom eller i et forlig, gælder en 10-årig forældelsesfrist for den pågældende fordring.

3.3 Beregning af forældelsesdato

Forældelseslovens § 27 har følgende ordlyd:

”Til frister efter denne lov medregnes den månedsdag, der svarer til den dag, hvorfra fristen regnes. I mangel af tilsvarende dag udløber fristen på den sidste dag i måneden.

Stk. 2. Udløber en frist i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, den 24. eller den 31. december, udstrækkes fristen til den førstkommende hverdag.”

I medfør af forældelseslovens § 27, stk. 1, 1. pkt., regnes der kun med hele dage, og begyndelsesdagen medregnes ikke. Hvis eksempelvis fordringen forfalder til betaling den 11. oktober 2017, beregnes forældelsesfristen først fra den 12. oktober 2017. Den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig er den 11. oktober 2020. Fordringen vil således være forældet den 12. oktober 2020.

Efter forældelseslovens § 27, stk. 2, udskydes forældelsesfristen til den førstkommende hverdag, hvis fristen udløber i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag eller den 24. eller 31. december. Reglen har kun betydning, hvis fristen udløber på en af de nævnte dage. Det er uden betydning, at begyndelsestidspunktet for fristen er en sådan dag.

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for fordringstypen angives i det følgende Fordringshavers og Gældsstyrelsens fælles forståelse af, hvad Fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

4.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb på tidspunktet, hvor fordringen oversendes til inddrivelse.

Beløbet er ikke nødvendigvis det samme som hovedstolen, idet beløbet kan være lavere end hovedstolen.

Beløbet må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse ved stiftelse er 10.000 kr. Der er afdraget 5.000 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Restbeløbet som skal angives i feltet ”beløb” er 5.000 kr.

4.2 Hovedstol

Fordringshaver skal i feltet hovedstol anføre fordringens oprindelige pålydende.

Det er aftalt, at hovedstolens øvre grænse fastsættes til 35.000 kr.

Hovedstolen er ikke nødvendigvis det samme som beløbet, idet hovedstolen kan være højere end beløbet.

Hovedstolen må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse ved stiftelse er 10.000 kr. Der er afdraget 5.000 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. I feltet ”hovedstol” skal angives 10.000 kr.

4.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status Fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos Gældsstyrelsen. Dette angives ved oversendelse.

Feltet skal således angive, at fordringen oversendes med henblik på inddrivelse.

4.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For fordringen skal Fordringshaver således angive fordringstypekoden KTCIVIL.

4.5 Beskrivelse

Feltet er et fritekstfelt, som anvendes til at beskrive relevante aspekter af fordringen, som ikke er omfattet af øvrige stamdatafelter.

Af hensyn til kravet om, at skyldner skal kunne identificere fordringen, er det aftalt, at feltet er obligatorisk for denne fordringstype. Indholdet af dette felt vil blive brugt i de breve, Gældsstyrelsen sender til skyldner.

Det er aftalt, at Fordringshaver i fordringens beskrivelsesfelt altid skal angive en entydig identifikation, eksempelvis ved angivelse af fakturanummer, dokumentnummer, afgørelse eller lignende. I den entydige identifikation har Fordringshaver pligt til at angive specifikke oplysninger om ydelsen, der gør skyldner i stand til at kunne identificere, hvilken ydelse der er tale om. For denne fordringstype indebærer dette, at Fordringshaver skal angive, hvilken ydelse der skal tilbagebetales samt den paragraf, som ydelsen er udbetalt efter. Dette skal enten angives direkte i beskrivelsesfeltet eller i det dokument, der henvises til i beskrivelsesfeltet.

Det skal understreges, at beskrivelsesfeltet bør indeholde et minimum af personoplysninger af hensyn til reglerne om databeskyttelse.

4.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter ”periode start” og ”periode slut”), og perioden imellem er den periode, som fordringen dækker over (herefter ”periodens længde”).

Fordringstypen indeholder fordringer, der kan relatere sig til en enkelt dato ("punkt i tid") og fordringer, der kan strække sig over flere datoer (periode). En fordring, der kun kan relatere sig til en bestemt dag, vil ofte være en engangsydelse, eksempelvis et enkeltstående tilskud.

Periode start angives som den første dag i perioden, og periode slut angives som den sidste dag i perioden. Hvis der er tale om en fordring, der kun kan henføres til en bestemt dag eller et bestemt tidspunkt, udfyldes periode start og periode slut med den samme dato.

Fordringshaver har oplyst, at perioden maksimalt kan udgøre en måned.

4.7 Stiftelsesdato

Stamdatafeltet "stiftelsesdato" anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet, der generelt defineres som tidspunktet for den retsstiftende begivenhed, det vil sige det tidspunkt, hvor fordringen opstår. Gomard, Bernhard: Obligationsret del 1, 5. udg., 2016, Jurist-, og Økonomforbundets Forlag, s. 109, definerer stiftelsestidspunktet således:

"En fordring anses i almindelighed for stiftet, når den eller de retsstiftende kendsgerninger er indtruffet, dvs. når kontrakten er indgået, når skaden er sket eller når berigelsen er indtruffet."

Stiftelsestidspunktet for tilbagebetalingskrav er datoen for udbetalingen, jf. U.1992.967H, U2008.1635H og U. 2002.1464/2 H.D.

Feltet stiftelsesdato udfyldes med udbetalingsdatoen. Det er aftalt, at udbetalingsdatoen er sammenfaldende med dispositionsdatoen, dvs. datoen hvor pengene er til rådighed for skyldner.

4.8 Forfaldsdato

Forfaldsdagen er lig med det tidligste tidspunkt, hvor fordringshaveren kan kræve fordringen betalt. Det følger af den almindelige obligationsret, at et krav forfaldstidspunkt er straks, medmindre andet følger af lovgivningen, aftalen eller omstændigheder i øvrigt, jf. Gomard, Bernhard: Obligationsret, 1. del, 5. udgave, 2016, side 113ff.

Fordringens forfaldsdato ses ikke at være nærmere reguleret i lovgivningen. Tilbagebetalingskrav forfalder som udgangspunkt ved udbetalingen, jf. UfR 1992.619 H og U. 2002.1464/2 H.D.

Feltet forfaldsdato skal udfyldes med stiftelsesdatoen.

4.9 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet "sidste rettidige betalingsdato" defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, da skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Feltet skal derfor angive det seneste tidspunkt, som skyldner kan betale fordringen, uden at skyldner anses for at være i misligholdelse. Hvis skyldner er indrømmet løbedage, vil sidste rettidige betalingsdato være en senere dato end forfaldsdagen.

Sidste rettidig betalingsdato kan være fastsat efter lov, men kan også være aftalt individuelt mellem fordringshaver og skyldner eller fastsat ensidigt af fordringshaver. I feltet skal der angives den juridisk korrekte sidste rettidige betalingsdato. Hvis der foreligger en særlig situation, fx hvis der er givet henstand

eller aftalt betalingsordning, er det den sidste rettidige betalingsdato, der følger af henstanden eller betalingsordningen, der skal angives i feltet. Det bemærkes, at rykkerskrivelser ikke udskyder sidste rettidige betalingsdato. Sidste rettidige betalingsdato i rykkerskrivelsen skal dog være overskredet, før fordringen må sendes til inddrivelse.

Feltet udfyldes med den dato, der svarer til den sidste dag, hvorpå betaling anses for rettidig. Sidste rettidig betalingsdato kan tidligst være sammenfaldende med forfaldsdatoen.

4.10 Identifikation af skyldner

Feltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved CPR-nr. eller CVR/SE-nr. for den eller de fysiske og/eller juridiske personer, som hæfter for fordringen

Feltet identifikation af skyldner udfyldes med CPR eller CVR/SE-nr.

4.11 Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt anføre den dato, hvor fordringen forældes, hvilket er den dato, hvor forældelsesfristen udløber, det vil sige den sidste dato, hvor fordringen er retskraftig. Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som skal være indeholdt i feltet, men den forældelsesdato, der er gældende på tidspunktet, hvor fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Forældelsesfristen for fordringer omfattet af denne fordringstype ses ikke at være reguleret i lovgivningen, hvorfor forældelseslovens regler finder anvendelse. Det fremgår af forældelseslovens § 3, stk. 1, at forældelsesfristen er 3 år. Se hertil afsnit 3 om forældelsesregler.

Forældelsesfristen beregnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket kommunen kunne kræve at få fordringen opfyldt, jf. forældelseslovens § 2, stk. 1. Dette tidspunkt svarer til forfaldstidspunktet. Der henvises til afsnit 4.8 om forfaldsdatoen.

Fordringshaver skal selv beregne og indsætte en anden forældelsesdato, hvis fordringshaver i sin opkrævning har foretaget forældelsesafbrydende skridt m.v., eller hvis fristen i en periode har været suspenderet.

Fordringshaver har oplyst, at der gennemføres forældelsesafbrydende skridt i opkrævningen, eksempelvis ved indgåelse af afdragsordninger. For at tage højde herfor er det aftalt, at indgangsfileret indstilles således, at fordringer med en registeret forældelsesdato, som ligger senere end 4 år efter forfaldsdato, sendes i høring. Indgangsfileret ændrer ikke på, at fordringerne forældes efter forældelseslovens regler.

Forældelsesdatoen udfyldes således med den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig.

4.12 Domsdato og forligsdato

Felterne ”domsdato” og ”forligsdato” anvendes, såfremt der for fordringen er afsagt dom eller indgået forlig, og i felterne registreres datoen for henholdsvis dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Stamdatafelternes primære funktion er at videregive oplysninger til Gældsstyrelsen om opkrævningsmæssige skridt i form af dom eller forlig, som har forældelsesafbrydende virkning, og som kan medføre en længere forældelsesfrist for fordringer af denne fordringstype, der er under inddrivelse. Dom og forlig må

kun udfyldes i de tilfælde, hvor hele fordringens eksistens og størrelse udtrykkeligt er fastslået ved dom/afgørelse eller skriftligt fastslået og anerkendt ved forliget, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3.

Fordringshaver må kun registrere en domsdato eller en forligsdato, hvis:

- 7) dommen/forliget fastslår fordringens eksistens, og
- 8) dommen/forliget fastslår fordringens beløbsmæssige størrelse.

Hvis ikke der er opnået dom eller forlig, skal felterne være tomme ved oversendelsen af fordringen.

I de tilfælde, hvor forliget er underskrevet, men ikke dateret, skal feltet udfyldes med den dato, som fordringshaver har påført forliget ved udsendelse af forliget til skyldner.

Såfremt der er afsagt dom i forbindelse behandling af en straffesag om socialt bedrageri, skal fordringen oversendes i fordringstypen KTSTRAF.

I tvivlstilfælde skal Gældsstyrelsen kontaktes.

5. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

I NyMF er et indgangsfiler med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til efter en fælles proces mellem Fordringshaver og Gældsstyrelsen, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Filterreglerne består af nogle indholdsbaseerede og referencebaseerede regler. De indholdsbaseerede adgangsregler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebaseerede adgangsregler vedrører relationen mellem stamdatafelter. Indgangsfileret vil give Fordringshaver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbaseeret eller referencebaseeret regel ikke er overholdt.

Regel	Filterregler for KTCIVIL (Øvrige tilskud – Fejludbetaling)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_1_1	Fordringsartkoden skal være "INDR"	Fordringen afvises
R_1_2	Fordringen skal altid være en hovedfordring	Fordringen afvises
R_2_1a	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge tidligst 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen afvises
R_2_1b	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge senest 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen sendes i høring
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_2_3a	Forældelsesdato skal tidligst ligge 3 år efter Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_2_3	Forældelsesdato skal senest ligge 4 år efter Forfaldsdato	Fordringen sendes i høring

Regel	Filterregler for KTCIVIL (Øvrige tilskud – Fejludbetaling)	Konsekvens hvis reg- len ikke overholdes
R_3_1	Forældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelsesdato hos Gældsstyrelsen	Fordringen afvises
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-forordringer)	Fordringen afvises
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 35.000 kr.	Fordringen sendes i høring
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til indrivelse	Fordringen afvises
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge samtidig med Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_6_3 R_6_4	Forfaldsdato skal ligge samtidig med Stiftelsesdato	Fordringen afvises
R_6_19	Periode slut skal tidligst ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises
R_6_20	Periode slut skal senest ligge 1 måned minus 1 dag efter Periode start	Fordringen sendes i høring
R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_4	Periode start skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_5	Periode slut skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_11	Beskrivelsesfelt skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_12a	Domsdato og forligsdato må ikke være udfyldt samtidigt	Fordringen afvises

Bilag 4.9 – Kontantydelse (KTBRKYD).

1. FORDRINGSTYPEN

1.1 Beskrivelse af fordringstypen

Fordringstypen KTBRKYD omfatter fordringer på tilbagebetaling af kontantydelse ydet efter § 18 i lov nr. 174 af 24. februar 2015 om kontantydelse (herefter ”kontantydelsesloven”), og som skal tilbagebetales efter kontantydelseslovens § 19, stk. 1 eller stk. 2 som følge af, at kommunen har truffet afgørelse om tilbagebetaling. Tilbagebetalingskravet opkræves af kommunen, jf. kontantydelseslovens § 19, stk. 3.

Reglerne i kontantydelsesloven er nærmere beskrevet under det retlige grundlag, i afsnit 2 om opkrævnings- og inddrivelsesregler.

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

Af kontantydelseslovens § 4 fremgår:

”Kontantydelsen for personer, som er fyldt 30 år, udgør et månedligt beløb (2015-niveau) på

- 1) 14.416 kr. for personer, som har forsørgelsespligt over for børn, og*
- 2) 10.849 kr. for andre personer.*

Stk. 2. (...).”

Af kontantydelseslovens § 5 fremgår:

”Kontantydelsen til personer under 30 år, som har en erhvervskompetencegivende uddannelse, udgør et månedligt beløb (2015-niveau) på

- 1) 13.779 kr. for personer, der forsørger eget barn i hjemmet og har erhvervet ret til ekstra børnetilskud efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, jf. dog stk. 4,*
- 2) 9.640 kr. for personer, der forsørger eget barn i hjemmet og ikke har erhvervet ret til ekstra børnetilskud efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag,*
- 3) 10.849 kr. for kvinder, der er gravide og har passeret 12. svangerskabsuge,*

- 4) 14.416 kr. for personer, der har en dokumenteret psykisk lidelse, der er diagnosticeret som skizofreni, skizotypisk sindslidelse, vedvarende psykotisk tilstand, korterevarende psykotisk tilstand, skizoaffektiv lidelse, uspecificeret ikke organisk betinget psykose og emotionelt ustabil personlighedsstruktur af borderlinetype, og har forsørgelsespligt over for børn,
- 5) 10.849 kr. for personer, der ikke bor hos en eller begge forældre og har en dokumenteret psykisk lidelse som anført i nr. 4,
- 6) 6.992 kr. for personer, der er fyldt 25 år og ikke bor hos en eller begge forældre,
- 7) 3.374 kr. for personer, der er fyldt 25 år og bor hos en eller begge forældre,
- 8) 6.992 kr. for personer under 25 år, der ikke bor hos en eller begge forældre, og
- 9) 3.374 kr. for personer under 25 år, der bor hos en eller begge forældre.

Stk. 2. En person, der har en dokumenteret bidragspligt over for et barn, og som modtager kontantydelse efter stk. 1, nr. 6, 7, 8 eller 9, får et månedligt tillæg, der svarer til det fastsatte bidrag, dog højst normalbidraget. Er bidraget forskudsvis udlagt på tidspunktet for udbetaling af ydelsen, benyttes tillægget til afdrag på bidragsgælden. Kontantydelse, barselstillæg, jf. stk. 5, og månedligt tillæg til børnebidrag kan samlet højst udgøre 14.416 kr. (2015-niveau).

Stk. 3-5. (...).

Stk. 6. Barselstillægget udgør et månedligt beløb (2015-niveau) på

- 1) 637 kr. for personer, der modtager kontantydelse efter stk. 1, nr. 1,
- 2) 4.776 kr. for personer, der modtager kontantydelse efter stk. 1, nr. 2,
- 3) 3.857 kr. for personer, der modtager kontantydelse efter stk. 1, nr. 6, og
- 4) 7.475 kr. for personer, der modtager kontantydelse efter stk. 1, nr. 7.

Stk. 7(...).”

Af kontantydelseslovens § 6 fremgår:

”Kontantydelsen til personer under 30 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, udgør et månedligt beløb (2015-niveau) på

- 1) 11.888 kr. for personer, der forsørger eget barn i hjemmet og har erhvervet ret til ekstra børnetilskud efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, jf. dog stk. 4,
- 2) 8.319 kr. for personer, der forsørger eget barn i hjemmet og ikke har erhvervet ret til ekstra børnetilskud efter lov om børnetilskud 21 og forskudsvis udbetaling af børnebidrag,
- 3) 10.849 kr. for kvinder, der er gravide og har passeret 12. svangerskabsuge,
- 4) 14.416 kr. for personer, der har en dokumenteret psykisk lidelse, der er diagnosticeret som skizofreni, skizotypisk sindslidelse, vedvarende psykotisk tilstand, korterevarende psykotisk tilstand, skizoaffektiv lidelse, uspecificeret ikke organisk betinget psykose og emotionelt ustabil personlighedsstruktur af borderlinetype, og har forsørgelsespligt over for børn,
- 5) 10.849 kr. for personer, der ikke bor hos en eller begge forældre og har en dokumenteret psykisk lidelse som anført i nr. 4,
- 6) 5.945 kr. for personer, der er fyldt 25 år og ikke bor hos en eller begge forældre,

- 7) 2.562 kr. for personer, der er fyldt 25 år og bor hos en eller begge forældre,
- 8) 5.945 kr. for personer under 25 år, der ikke bor hos en eller begge forældre, og
- 9) 2.562 kr. for personer under 25 år, der bor hos en eller begge forældre.

Stk. 2. En person, der har en dokumenteret bidragspligt over for et barn, og som modtager kontantydelse efter stk. 1, nr. 6, 7, 8 eller 9, får et månedligt tillæg, der svarer til det fastsatte bidrag, dog højst normalbidraget. Er bidraget forskudsvis udlagt på tidspunktet for udbetaling af ydelsen, benyttes tillægget til afdrag på bidragsgælden. Kontantydelse, barselstillæg, jf. stk. 5, og månedligt tillæg til børnebidrag kan samlet højst udgøre 14.416 kr. (2015-niveau).

Stk. 3-5. (...).

Stk. 6. Barselstillægget udgør et månedligt beløb (2015-niveau) på

- 1) 2.528 kr. for personer, der modtager kontantydelse efter stk. 1, nr. 1,
- 2) 6.097 kr. for personer, der modtager kontantydelse efter stk. 1, nr. 2,
- 3) 4.904 kr. for personer, der modtager kontantydelse efter stk. 1, nr. 6,
- 4) 8.287 kr. for personer, der modtager kontantydelse efter stk. 1, nr. 7,
- 5) 1.047 kr. for personer, der modtager kontantydelse efter stk. 1, nr. 8, og
- 6) 812 kr. for personer, der modtager kontantydelse efter stk. 1, nr. 9.

Stk. 7. (...).”

Af kontantydelseslovens § 18 fremgår:

”Kontantydelse kan tidligst udbetales med virkning fra det tidspunkt, hvor personen har henvendt sig til jobcenteret om, at personen ønsker at benytte sig af retten til tilbud om virksomhedspraktik eller nytteindsats efter kapitel 13 e i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Retter personen henvendelse til jobcenteret, når personen har afsluttet et tilbud m.v. efter kapitel 13 e i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, udbetaler kommunen kontantydelse fra det tidspunkt, hvor personen har henvendt sig til jobcenteret om, at personen på ny ønsker at benytte sig af retten til tilbud om virksomhedspraktik eller nytteindsats efter kapitel 13 e i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Stk. 2. Kontantydelse udbetales som et månedligt beløb. Udbetalingen sker bagud for 1 måned.”

2.1 Kontantydelseslovens tilbagebetalingsbestemmelser

Af kontantydelseslovens § 19 fremgår:

”Kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling,

- 1) når en person mod bedre vidende har undladt at give kommunen oplysninger som krævet efter § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, eller
- 2) når en person mod bedre vidende uberettiget har modtaget kontantydelse.

Stk. 2. Kommunen kan endvidere træffe afgørelse om tilbagebetaling, når en person, der har modtaget kontantydelse, senere har fået udbetalt en erstatning, et underholdsbidrag el.lign., der dækker samme tidsrum og samme formål som den udbetalte ydelse.

Stk. 3. Tilbagebetalingskravet opkræves af kommunen efter regler fastsat af beskæftigelsesministeren i samråd med skatteministeren. Det kan herunder fastsættes, at en betalingsaftale bortfalder, hvis skyldneren trods påkrav udebliver med ydelser.”

Stk. 4. Tilbagebetalingskravet bortfalder, når der er gået 3 år efter ydelsens ophør, uden at der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet. Overdrages tilbagebetalingskravet til restanceinddrivelsesmyndigheden, finder 1. pkt. ikke anvendelse fra restanceinddrivelsesmyndighedens modtagelse af kravet. Fra modtagelsen finder forældelsesloven anvendelse, idet forældelse dog tidligst indtræder 3 år efter tilbagebetalingskravets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 18 a, stk. 2, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Tilbagesendes tilbagebetalingskravet til kommunen, finder 1. pkt. på ny anvendelse.”

2.1.1 Tilbagebetalingsbekendtgørelsens opkrævningsregler

Tilbagebetalingskrav efter kontantydelsesloven opkræves efter reglerne i bekendtgørelse nr. 1617 af 27. december 2019 om kommunernes opkrævning af tilbagebetalingskrav efter lov om aktiv socialpolitik, lov om kontantydelse, § 125 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om en midlertidig jobpræmie til langtidsledige m.v., lov om skattefri seniorpræmie og lov om midlertidigt børnetilskud til visse forsørgere (herefter ”tilbagebetalingsbekendtgørelsen”). For så vidt angår bortfaldsreglerne henvises særligt til afsnit 3.2.

Af tilbagebetalingsbekendtgørelsens § 1 fremgår:

”Kommunen og Udbetaling Danmark opkræver tilbagebetalingspligtige ydelser på egne sagsområder i henhold til lov om aktiv socialpolitik, lov om kontantydelse, § 125 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om en midlertidig jobpræmie til langtidsledige m.v., repatrieringsloven, integrationsloven, lov om en skattefri seniorpræmie og lov om et midlertidigt børnetilskud til visse forsørgere efter reglerne i denne bekendtgørelse.”

Af tilbagebetalingsbekendtgørelsens § 2 fremgår:

”Ved skyldneren forstås den person, til hvem den tilbagebetalingspligtige ydelse er udbetalt, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Ægtefæller hæfter solidarisk for udbetalt særlig støtte efter § 34 i lov om aktiv socialpolitik til dækning af udgifter til renter og afdrag vedrørende ejerboliger og andelsboliger, uanset om støtten er ydet til den ene eller begge ægtefæller, og uanset om boligen er ejet af den ene eller begge ægtefæller, jf. lovens § 92.”

Af tilbagebetalingsbekendtgørelsens § 4 fremgår:

”Fordringshaveren fastsætter en ordning om afdragsvis betaling eller yder henstand med betalingen, jf. §§ 5-7.

Stk. 2. Når en person, der fraflytter et lejemål, hvortil der er ydet hjælp til boligindskud eller hvad der kan ligestilles hermed, efter § 92, stk. 1, 2. pkt., i lov om aktiv socialpolitik, modtager tilbagebetaling af indskudsbeløb, skal dette beløb dog tilbagebetales straks.”

Af tilbagebetalingsbekendtgørelsens § 5 fremgår:

”For alle andre skyldnere end dem, der er nævnt i § 6, fastsætter fordringshaveren afdragsordningen med udgangspunkt i den tabel og den beregningsmåde af det månedlige afdrag, der fremgår af § 10, stk. 1, 2. og 7. pkt., og stk. 2, i Skatteministeriets bekendtgørelse om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Stk. 2. Foreligger der ikke aktuelle indkomstoplysninger for de i stk. 1 nævnte skyldnere, fastsættes det månedlige afdrag til 350 kr.”

Af tilbagebetalingsbekendtgørelsens § 6 fremgår:

”Fordringshaveren yder henstand til skyldnere, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp, ressourceforløbsydelse efter lov om aktiv socialpolitik eller kontantydelse efter lov om kontantydelse, som ikke har andre indtægter end førtidspension eller ikke har en årlig nettoindkomst, der overstiger de minimumsgrænser for fastsættelse af afdragsordninger for henholdsvis personer med forsørgerpligt over for børn og personer uden forsørgerpligt over for børn, der er fastsat i § 10, stk. 1, 2. og 7. pkt., i Skatteministeriets bekendtgørelse om inddrivelse af gæld til det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Hvis en af de i stk. 1 nævnte skyldnere har meget beskedne udgifter til f.eks. bolig eller særligt høje skattefradrag, kan der opkræves et månedligt beløb, der fastsættes under hensyn til disse særlige omstændigheder.”

Af tilbagebetalingsbekendtgørelsens § 7 fremgår:

”Er der fastsat en afdragsordning efter § 5 eller § 6, stk. 2, og kommer skyldneren senere i en situation som nævnt i § 6, stk. 1, stiller kommunen afdragsordningen i bero.”

Af tilbagebetalingsbekendtgørelsens § 9 fremgår:

”Et tilbagebetalingskrav bortfalder, når der er gået 3 år efter hjælpens ophør, uden at der efter reglerne i § 5 eller § 6, stk. 2, har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet.

Stk. 2. Har der i perioder været betalt af på gælden efter reglerne i § 5 eller § 6, stk. 2, men har fordringshaveren på et tidspunkt, hvor der er gået mindst 3 år efter hjælpens ophør, ydet henstand efter reglen i § 7, jf. § 6, stk. 1, bortfalder restkravet.”

Af tilbagebetalingsbekendtgørelsens § 10 fremgår:

”Overholder en skyldner trods påkrav ikke en afdragsordning, anses afdragsordningen for bortfaldet og hele gælden for forfalden. Fordringshaveren træffer afgørelse om, at kravet overdrages til restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, med henblik på inddrivelse. Inden overdragelsen skal fordringshaveren skriftligt underrette skyldneren om overdragelsen.”

2.2 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Lovbekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesloven”) gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Det er restanceinddrivelsesmyndigheden, der forestår inddrivelse af fordringer, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1 og 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesbekendtgørelsen”). Det er i dag Gældsstyrelsen, som er det offentliges restanceinddrivelsesmyndighed, og som har ansvaret for samt varetager inddrivelsen af gæld til det offentlige.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2. Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forestås af Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

For nærværende fordringstype finder bortfaldsreglerne anvendelse i opkrævningen, jf. kontantydelseslovens § 19, stk. 4. Bortfaldsreglerne indebærer, at et krav kun kan oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen, såfremt kravet ikke er bortfaldet. Herudover indebærer bortfaldsreglerne, at krav kun kan oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen, såfremt en af kommunen fastsat tilbagebetalingsordning er misligholdt. En misligholdelse skyldes manglende betaling, trods mulighed for at betale, jf. Forslag til Lov om inddrivelse af gæld til det offentlige og forskellige andre love og om ophævelse af lov om forsøg med eftergivelse af gæld til det offentlige for socialt udsatte grupper (LSF nr. 226 2017/1).

Det følger hertil af § 10 i tilbagebetalingsbekendtgørelsen, at fordringshaveren træffer afgørelse om, at kravet overdrages til restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. gældsinddrivelsesloven, med henblik på inddrivelse. Fordringer overdrages til Gældsstyrelsen, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos Gældsstyrelsen skal Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, skriftligt underrette skyldneren om overdragelsen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 4, 1. pkt. samt tilbagebetalingsbekendtgørelsens § 10, stk. 1, sidste pkt.

3. FORÆLDELSES- OG BORTFALDSREGLER

Forældelse er en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen.

Bortfaldsregler er ligeledes at betragte som en ophørsgrund, idet fordringen ophører (bortfalder) under visse betingelser, jf. nærmere nedenfor, og fordringen kan, såfremt den er bortfaldet, ikke sendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Både forældelsesreglerne og bortfaldsreglerne medfører således, at fordringen ikke længere kan gøres gældende overfor skyldner. Samspillet mellem de to regelsæt er ligeledes nærmere beskrevet nedenfor.

Lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 om forældelse af fordringer (herefter ”forældelsesloven”) foreskriver, at loven finder anvendelse på fordringer på penge eller andre ydelser, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov, jf. lovens § 1.

Det følger af kontantydelseslovens § 19, stk. 4, at tilbagebetalingskravet bortfalder, når der er gået 3 år efter hjælpens ophør, uden at der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet. Bestemmelsen indeholder således både en tidsmæssig betingelse og en materiel betingelse. Den tidsmæssige betingelse for, at et krav er bortfaldet, er, at der er gået 3 år efter hjælpens ophør, og den materielle betingelse er, at der ikke må have været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet.

Bortfaldsreglerne finder anvendelse, indtil fordringen modtages til inddrivelse hos Gældsstyrelsen. Fra modtagelsen af fordringen til inddrivelse hos Gældsstyrelsen finder forældelsesloven anvendelse. Tilbageendes tilbagebetalingskravet til kommunen, finder bortfaldsreglerne anvendelse på ny.

Af forslag til lov nr. 226 af 25. april 2018 om ændring af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige og forskellige andre love og om ophævelse af lov om forsøg med eftergivelse af gæld til det offentlige for socialt udsatte grupper, til § 4 fremgår:

”Ingen af de tilbagebetalingskrav, der modtages til inddrivelse, er før modtagelsen omfattet af forældelsesloven, og den 3-årige bortfaldsfrist i § 19, stk. 4, 1. pkt., i lov om kontantydelse er derfor ikke en sådan forældelsesfrist, der via forslaget om den foreløbige afbrydelse kan få en allerede påbegyndt forældelsesfrist foreløbigt afbrudt”

3.1 Bortfaldsfristens længde og begyndelsestidspunkt - tidspunktet for ”ydelsens ophør”

Tilbagebetalingskrav bortfalder 3 år efter ydelsens ophør, såfremt der ikke har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet.

Efter kontantydelseslovens § 19, stk. 4, og tilbagebetalingsbekendtgørelsens § 9 anses bortfaldstidspunktet for at være tidspunktet for hjælpens ophør.

Det følger ikke af kontantydelsesloven eller tilbagebetalingsbekendtgørelsen, hvad der regnes for tidspunktet for ydelsens ophør. Af Ankestyrelsens artikel ”Når borgeren skal betale penge tilbage” (Nyt fra Ankestyrelsen 2, 2018) fremgår:

”De tre år begynder, når den hjælp, som kravet handler om, stopper. Det gælder både for engangsydelser og løbende ydelser. Ved løbende ydelser begynder tre-årsperioden, når den sidste af de løbende ydelser er udbetalt. Kommunen skal regne med nøjagtige datoer.”

Ankestyrelsen har derudover ved e-mail af 26. september 2019 anført følgende:

”Når der er tale om løbende ydelser efter lov om aktiv socialpolitik, bortfalder kravet 3 år efter, at borgeren ikke længere modtager hjælp i henhold til bevillingen. Bortfaldet må efter Ankestyrelsens opfattelse for hele ydelsesperioden beregnes fra ydelsesperiodens ophør.”

Det bemærkes, at såvel ovenstående artikel og e-mail vedrører de bortfaldsregler, der gælder i henhold til lov om aktiv socialpolitik. Det vurderes, at samme principper finder anvendelse for tilsvarende bortfaldsregler i kontantydelsesloven.

Som følge heraf antages nedenstående tidspunkter at udgøre beregningsgrundlaget for den objektive bortfaldsdato:

- For tilbagebetaling af enkeltstående ydelser, der kun relaterer sig til en bestemt dato, skal bortfaldsfristen beregnes fra udbetalingsdatoen.
- For tilbagebetaling af enkeltstående ydelser, der vedrører en periode, skal bortfaldsfristen beregnes fra datoen for ydelsens ophør, dvs. ”periode slut.”
- For løbende ydelser, der udbetales flere gange i en sammenhængende periode, skal bortfaldsfristen beregnes fra den sidste dag i perioden, dvs. ”periode slut”, for den sammenhængende ydelsesperiode.

3.2 Bortfaldsreglerne - ”økonomisk mulighed for at gennemføre kravet”

I Ankestyrelsens artikel, ”Når borgeren skal betale penge tilbage til kommunen” (Nyt fra Ankestyrelsen nr. 2, 2018), fremgår bl.a., at kommunen i forbindelse med afgørelse om tilbagebetaling af en modtaget ydelse har to muligheder - enten at fastsætte en afdragsordning, hvis der er økonomisk mulighed for dette, eller at yde henstand med betalingen.

Hvorvidt der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet er reguleret af § 10 i gældsinddrivelsesbekendtgørelsen. Det følger af bestemmelsen, at fastsættelsen af den obligatoriske afdragsordning skal ske i overensstemmelse med det i bestemmelsen oplyste tabeltræk, således at kommunerne ikke skal foretage en beregning af skyldnerens betalingsevne.

Dog skal skyldner indrømmes henstand med betalingen og er som altovervejende hovedregel ikke at betragte som værende i stand til at afdrage på fordringen, såfremt den pågældende skyldner enten

- modtager selvforsørgelses- og hjemsendelsesydelse, overgangsydelse (tidligere integrationsydelse), uddannelseshjælp, kontanthjælp, ressourceforløbsydelse eller kontantydelse,
- ikke har andre indtægter end førtidspension (boligstøtte, børne- og ungeydelse og fripladstilskud til daginstitution er ikke en sådan ”anden indtægt”),
- har en årlig nettoindkomst, der er mindre end tabellens minimumsgrænser. Beløbsgrænserne varierer afhængigt af, om borgeren har forsørgerpligt over for børn.

Der skal ligeledes indrømmes henstand i de tilfælde, hvor kommunerne tidligere har fastsat en afdragsordning, som skyldner afdrager på, men hvor skyldner efterfølgende bliver omfattet af en af ovenstående situationer. Når kommunen yder en sådan henstand, anses der derfor ikke for at være ”økonomisk mulighed” for at gennemføre kravet.

Den forældelse, der omfattes af forældelsesloven, kan afbrydes efter reglerne i forældelseslovens §§ 15-18, mens den forældelse, som bortfaldsreglerne indeholder, ikke har tilsvarende afbrydelsesmuligheder. Alene skyldners betalingsevne kan således hindre bortfald.

Såfremt skyldner mister betalingsevnen, jf. ovenfor, er kommunen forpligtet til at yde henstand. Når skyldner mister betalingsevnen, finder bortfaldsreglerne på ny anvendelse, og bortfaldsfristen løber fortsat fra hjælpens ophør. Et eventuelt restkrav bortfalder, såfremt kommunen yder henstand mere end 3 år efter hjælpens ophør, jf. tilbagebetalingsbekendtgørelsens § 9, stk. 2. Dette gælder uanset, at der tidligere har været en betalingsevne og med en deraf følgende fastsat afdragsordning.

3.3 Forældelseslovens anvendelse ved kravet modtagelse til inddrivelse hos Gældsstyrelsen

Når en fordring modtages til inddrivelse hos Gældsstyrelsen, finder forældelsesloven anvendelse, idet forældelse dog tidligst indtræder 3 år efter tilbagebetalingskravets modtagelse hos Gældsstyrelsen, jf. gældsinddrivelseslovens § 18 a, stk. 4, 1. pkt. Starttidspunktet for den forældelsesfrist, der løber efter forældelsesloven, når tilbagebetalingskravet kommer under inddrivelse hos Gældsstyrelsen, vil være det anførte forfaldstidspunkt i § 10 i tilbagebetalingsbekendtgørelsen.

Tilbagesendes tilbagebetalingskravet til kommunen, finder bortfaldsreglerne anvendelse på ny, jf. kontantydelseslovens § 19, stk. 4, sidste pkt. Dette betyder, at hvis der er forløbet 3 år efter hjælpens ophør, uden at der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet, bortfalder kravet. Der henvises til pkt. 2.4 præcisering af bortfaldsregler, Forslag til Lov om inddrivelse af gæld til det offentlige og forskellige andre love og om ophævelse af lov om forsøg med eftergivelse af gæld til det offentlige for socialt udsatte grupper (LSF nr. 226 2017/1).

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for fordringstypen angives i det følgende Fordringshavers og Gældsstyrelsens fælles forståelse af, hvad Fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

4.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb på tidspunktet, hvor fordringen oversendes til inddrivelse.

Beløbet er ikke nødvendigvis det samme som hovedstolen, idet beløbet kan være lavere end hovedstolen.

Beløbet må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse ved stiftelse er 10.000 kr. Der er afdraget 5.000 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Restbeløbet som skal angives i feltet ”beløb” er 5.000 kr.

4.2 Hovedstol

Fordringshaver skal i feltet hovedstol anføre fordringens oprindelige pålydende.

Af det retlige grundlag fremgår det, at der foreligger forskellige satser for kontantydelse. Satserne kan variere som følge af forskellige omstændigheder for udbetaling af kontantydelse. Af bestemmelserne fremgår det dog, at den højeste sats for kontantydelse er 14.993 kr. pr. måned (2019-niveau), jf. kontantydelseslovens § 4, stk. 1, nr. 1 og § 5, stk. 1, nr. 4 og stk. 2.

Det er aftalt, at den øvre grænse for hovedstolen fastsættes til 15.000 kr.

Hovedstolen er ikke nødvendigvis det samme som beløbet, idet hovedstolen kan være højere end beløbet.

Hovedstolen må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse ved stiftelse er 10.000 kr. Der er afdraget 5.000 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. I feltet ”hovedstol” skal angives 10.000 kr.

4.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status Fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos Gældsstyrelsen. Dette angives ved oversendelse.

Feltet skal således angive, at fordringen oversendes med henblik på inddrivelse.

4.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For fordringen skal Fordringshaver således angive fordringstypekoden KTBRKYD.

4.5 Beskrivelse

Feltet er et fritekstfelt, som anvendes til at beskrive relevante aspekter af fordringen, som ikke er omfattet af øvrige stamdatafelter.

Af hensyn til kravet om, at skyldner skal kunne identificere fordringen, er det aftalt, at feltet er obligatorisk for denne fordringstype. Indholdet af dette felt vil blive brugt i de breve, Gældsstyrelsen sender til skyldner.

Det er aftalt, at Fordringshaver i beskrivelsesfeltet altid skal angive en entydig identifikation af fordringen, eksempelvis ved angivelse af fakturanummer, dokumentnummer, afgørelse eller lignende.

4.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter ”periode start” og ”periode slut”), og perioden imellem er den periode, som fordringen dækker over (herefter ”periodens længde”).

Det følger af kontantydelseslovens § 18, stk. 2, at kontantydelse udbetales som et månedligt beløb, og at udbetalingen sker bagud for 1 måned.

Feltet fordringsperiode skal således som udgangspunkt udfyldes med periode start som den 1. i en måned og periode slut som den sidste dag i samme måned. Perioden kan ikke krydse en kalendermåned, men perioden kan dog i visse tilfælde være kortere end én kalendermåned.

4.7 Stiftelsesdato

Stamdatafeltet ”stiftelsesdato” anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet, der generelt defineres som tidspunktet for den retsstiftende begivenhed, det vil sige det tidspunkt, hvor fordringen opstår. Gomard, Bernhard: Obligationsret del 1, 5. udg., 2016, Jurist-, og Økonomforbundets Forlag, s. 109, definerer stiftelsestidspunktet således:

”En fordring anses i almindelighed for stiftet, når den eller de retsstiftende kendsgerninger er indtruffet, dvs. når kontrakten er indgået, når skaden er sket eller når berigelsen er indtruffet.”

Fordringens stiftelsesdato afhænger af, hvorvidt udbetalingen aldrig har været berettiget eller, hvorvidt fordringen opstår som følge af, at der er tale om dobbeltforsørgelse, jf. nedenfor.

Udbetalingen har aldrig været berettiget

Hvis udbetalingen aldrig har været berettiget, er stiftelsestidspunktet datoen for udbetalingen, jf. U.1992.967H, U2008.1635H og U. 2002.1464/2 H.D.

Feltet stiftelsesdato udfyldes med udbetalingsdatoen. Det er aftalt, at udbetalingsdatoen er sammenfaldende med dispositionsdatoen, dvs. datoen hvor pengene er til rådighed for skyldner.

Som følge af, at kontantydelse udbetales bagudrettet, fastsættes stiftelsestidspunktet til tidligst at være 20 dage før periode slut.

Udbetalingen skal tilbagebetales som følge af dobbeltforsørgelse

Dobbeltforsørgelse foreligger, når en ydelse, der er udbetalt af det offentlige, er berettiget på udbetalings-tidspunktet, men senere bliver uberettiget, når borgeren modtager en anden ydelse med tilbagevirkende kraft, som har samme formål og dækker samme periode, som den tidligere udbetalte ydelse.

I dette tilfælde er stiftelsesdatoen den dato, hvor borgeren får udbetalt ydelsen med tilbagevirkende kraft, dvs. dispositionsdatoen for denne ydelse.

Såfremt der er tale om flere udbetalinger, der skal tilbagebetales som følge af dobbeltforsørgelse, skal fordringerne oversendes til inddrivelse særskilt. Stiftelsesdatoen vil dog være den samme for alle fordringerne.

4.8 Forfaldsdato

Forfaldsdatoen er det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kan kræve fordringen betalt. Det følger af den almindelige obligationsret, at et krav forfaldstidspunkt er straks, medmindre andet følger af lovgivningen, aftalen eller omstændigheder i øvrigt, jf. Gomard, Bernhard: Obligationsret del 1, 5. udg., 2016, Jurist-, og Økonomforbundets Forlag, s. 113ff.

Tilbagebetalingskravet opkræves af Fordringshaver efter reglerne i tilbagebetalingsbekendtgørelsen. Det følger af bekendtgørelsens § 4, at Fordringshaver fastsætter en ordning om afdragsvis betaling eller yder henstand med betalingen.

Det fremgår af tilbagebetalingsbekendtgørelsen, at såfremt en skyldner trods påkrav ikke overholder en afdragsordning anses afdragsordningen for bortfaldet og hele gælden for forfalden, jf. § 10, 1. pkt.

Det er aftalt, at feltet forfaldsdato skal udfyldes med den dato, der ligger dagen efter betalingsfristen i påkravsskrivelsen.

Forfaldsdatoen skal ligge efter stiftelsesdatoen.

4.9 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet ”sidste rettidige betalingsdato” defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, da skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Feltet skal derfor angive det seneste tidspunkt, som skyldner kan betale fordringen, uden at skyldner anses for at være i misligholdelse. Hvis skyldner er indrømmet løbedage, vil sidste rettidige betalingsdato være en senere dato end forfaldsdagen.

Sidste rettidig betalingsdato kan være fastsat efter lov, men kan også være aftalt individuelt mellem fordringshaver og skyldner eller fastsat ensidigt af fordringshaver. I feltet skal der angives den juridisk korrekte sidste rettidige betalingsdato. Rykkerskrivelser udskyder ikke sidste rettidige betalingsdato. Sidste rettidige betalingsdato i rykkerskrivelsen skal dog være overskredet, før fordringen må sendes til inddrivelse.

Feltet udfyldes dog altid med den dato, der svarer til den sidste dag, hvorpå betaling anses for rettidig. Sidste rettidige betalingsdato kan tidligst være sammenfaldende med forfaldsdatoen.

4.10 Identifikation af skyldner

Feltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved CPR nr. eller CVR/SE nr. for den eller de fysiske og/eller juridiske personer, som hæfter for fordringen.

Det følger af tilbagebetalingsbekendtgørelsen § 2, at ved skyldneren forstås den person, til hvem den tilbagebetalingspligtige ydelse er udbetalt.

Fordringshaver har oplyst, at der alene sker udbetaling af kontantydelse efter kontantydelsesloven, der danner grundlag for et evt. tilbagebetalingskrav, såfremt modtager af ydelsen er entydigt identificeret ved CPR-nr.

Feltet identifikation af skyldner skal udfyldes med CPR-nr.

4.11 Bortfaldsdato

Fordringshaver skal i dette felt anføre den dato, hvor fordringen bortfalder.

Det er aftalt, at stamdatafeltet for ”bortfaldsdato” skal udfyldes med fordringens objektive bortfaldsfrist.

Fordringen må ikke være bortfaldet ved overdragelse til inddrivelse hos Gældsstyrelsen. Såfremt fordringens objektive bortfaldsfrist er overskredet, sendes fordringen i høringen.

4.12 Domsdato og forligsdato

Felterne ”domsdato” og ”forligsdato” anvendes, såfremt der for fordringen er afsagt dom eller indgået forlig, og i felterne registreres datoen for henholdsvis dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Feltet domsdato og forligsdato skal **ikke** udfyldes for denne fordringstype.

Såfremt der er afsagt dom i forbindelse behandling af en straffesag om socialt bedrageri, skal fordringen oversendes i fordringstypen KTSTRAF.

I tvivlstilfælde skal Gældsstyrelsen kontaktes.

5. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

I NyMF er et indgangsfiler med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til efter en fælles proces mellem Fordringshaver og Gældsstyrelsen, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Filterreglerne består af nogle indholdsbaseerede og referencebaseerede regler. De indholdsbaseerede adgangsregler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebaseerede adgangsregler vedrører relationen mellem stamdatafelter. Indgangsfileret vil give Fordringshaver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbaseeret eller referencebaseeret regel ikke er overholdt.

Som følge af, at forældelsesloven ikke finder anvendelse, vil opsætningen af indgangsfileret i NyMF ikke kunne anvendes i samme omfang som ved fordringstyper, hvor denne finder anvendelse. Hvor der gælder bortfaldsregler for fordringstypen, vil indgangsfileret derfor blive suppleret af særlige tiltag i Gældsstyrelsen, eksempelvis i form af stikprøvekontrol eller lignende.

Særligt vedrørende fordringstyper omfattet af bortfaldsregler

Det bemærkes, at **bortfaldsfristen** indsættes i samme felt **som normalt** anvendes til udfyldelse af **forældelsesdatoen**. Dette medfører, at såfremt fordringen afvises efter R_2_1 eller sendes i høring efter R_2_2a vil fejlmeddelelsen være angivet som anført nedenfor i filterskemaet.

Regel	Filterregler for KTBRKYD (Kontantydelse)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_1_1	Fordringsartkoden skal være "INDR"	Fordringen afvises
R_1_2	Fordringen skal altid være en hovedfordring	Fordringen afvises
R_2_1a	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge tidligst 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen afvises
R_2_1b	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge senest 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen sendes i høring
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_2_2a	Forældelsesdato skal tidligst ligge samtidig med Modtagelsesdato	Fordringen sendes i høring
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-fordringer)	Fordringen afvises
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 15.000 kr.	Fordringen sendes i høring
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til indrivelse	Fordringen afvises
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge samtidig med Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_6_3	Forfaldsdato skal ligge efter Stiftelsesdato	Fordringen afvises
R_6_17	Stiftelsesdato skal tidligst ligge 20 dage før Periode slut	Fordringen sendes i høring
R_6_19	Periode slut skal tidligst ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises
R_6_20	Periode slut skal senest ligge 1 måned minus 1 dag efter Periode start	Fordringen afvises
R_6_21	Periode start og periode slut er indeholdt i samme måned	Fordringen afvises
R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_4	Periode start skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_5	Periode slut skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_11	Beskrivelsesfelt skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_12a	Domsdato og forligsdato må ikke være udfyldt samtidigt	Fordringen afvises
R_7_12	Hverken domsdato eller forligsdato må være udfyldt	Fordringen afvises

Bilag 4.10 – Mikrolån, tilbagebetaling (KFMILÅN)

1. FORDRINGSTYPEN

1.1 Beskrivelse af fordringstypen

Fordringstypen omfatter fordringer, der opstår i situationer, hvor kommunen har givet en person, der er i revalidering, støtte i form af et rentefrit lån til at etablere selvstændig virksomhed – og personen herefter misligholder lånet. Fordringstypen omfatter **ikke tilskud** til at etablere selvstændig virksomhed.

Fordringstypen omfatter de krav, der af Fordringshaver betegnes som ”mikrolån”.

Reglerne for støtte i form af mikrolån følger i dag af lov nr. 548 af 7. maj 2019 om en aktiv beskæftigelsesindsats (herefter ”beskæftigelsesindsatsloven”). Reglerne har dog tidligere fremgået af bekendtgørelse om lov nr. 709 af 13. august 2013 om aktiv socialpolitik (herefter ”aktivloven”). Denne fordringstype omfatter både mikrolån ydet i medfør af aktivlovens regler samt mikrolån ydet i medfør af beskæftigelsesindsatsloven.

Fordringstypen omfatter kun tilfælde, hvor Fordringshaver oversender hele lånet (restgælden) til inddrivelse hos Gældsstyrelsen. Det er aftalt, at enkelte afdrag ikke kan oversendes.

Det retlige grundlag er nærmere beskrevet under afsnit 2.

1.2 Afgrænsning af fordringstypen

Fordringstypen KFMILÅN omfatter ikke:

- tilfælde, hvor misligholdelsen skyldes, at lånets udbetaling oprindeligt har været uberettiget, dvs. at låntager (skyldner) aldrig har opfyldt betingelserne for at modtage lånet samt modtaget lånet mod bedre vidende. Disse fordringer skal såfremt, der eksisterer et tilbagebetalingskrav, oversendes i fordringstypen KTTIBAK (aktivloven) eller KTCIVIL (beskæftigelsesindsatsloven).
- lån til bil efter § 114 i lovbekendtgørelse nr. 798 af 7. august 2019 om social service (herefter ”serviceloven”). Disse fordringer skal oversendes i fordringstypen KFBILØK.

I tvivlstilfælde skal Gældsstyrelsen kontaktes med henblik på at afklare, i hvilken fordringstype, fordringer skal oversendes.

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

2.1 Beskæftigelsesindsatsloven

Af beskæftigelsesindsatslovens § 147 fremgår:

”Kommunen kan give en person, der er i revalidering, støtte i form af tilskud eller rentefrit lån til at etablere selvstændig virksomhed, når personen har faglige og forretningsmæssige forudsætninger for at drive virksomheden og denne støtte frem for anden revalidering skønnes at kunne bringe personen i stand til at forsørge sig selv og sin familie.

Stk. 2. Kommunen giver støtten som rentefrit lån, når kommunen skønner, at dette er rimeligt under hensyn til personens fremtidige beskæftigelsesmuligheder.

Stk. 3. Lånet efter stk. 2 sikres ved tinglyst pant, når dette er muligt.

Stk. 4. (...).”

2.2 Forarbejder til beskæftigelsesindsatsloven

Af forslag til lov nr. 209 af 27. marts 2019 om en aktiv beskæftigelsesindsat, til § 147, fremgår:

”Efter den gældende regel i § 65, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, kan kommunen give en revaliderend støtte i form af tilskud eller rentefrit lån til at etablere selvstændig virksomhed, når den pågældende har faglige og forretningsmæssige forudsætninger for at drive virksomheden og denne støtte frem for anden revalidering skønnes at kunne bringe den pågældende i stand til at forsørge sig selv og sin familie.

Det foreslås i § 147, stk. 1, at kommunen kan give en person, der er i revalidering og modtager revalideringsydelse, støtte i form af tilskud eller rentefrit lån til at etablere selvstændig virksomhed, når personen har faglige og forretningsmæssige forudsætninger for at drive virksomheden og denne støtte frem for anden revalidering skønnes at kunne bringe personen i stand til at forsørge sig selv og sin familie.

Med forslaget vil kommunen kunne give personen støtte i form af tilskud eller rentefrit lån til at etablere selvstændig virksomhed. Støtten til etablering af selvstændig virksomhed forudsætter, at det ud fra en samlet vurdering af personens situation skønnes, at det vil være den mest velegnede form for revalidering til at bringe personen til selvforsørgelse. Der vil således ikke kunne ydes støtte til etablering af selvstændig virksomhed, alene fordi personen ikke er interesseret i fx at tage en uddannelse. Den selvstændige virksomhed vil skulle bringe den pågældende i stand til at forsørge sig selv og sin familie.

Efter den gældende regel i § 65, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik, giver kommunen støtten som rentefrit lån, når kommunen skønner, at dette er rimeligt under hensyn til modtagerens fremtidige erhvervs muligheder.

Det foreslås i stk. 2, at kommunen giver støtten som rentefrit lån, når kommunen skønner, at dette er rimeligt under hensyn til personens fremtidige beskæftigelsesmuligheder.

Støtteværdien af rentefrit lån samt eventuelt tilskud til forsørgelse skal opgøres efter retningslinjerne for beregning af bløde lån i henhold til den EU-retlige de minimis-regel, jf. Europa-Kommissionens forordning om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte.

Efter EU's de minimis-regel kan der ydes statsstøtte til virksomheder inden for et mindre maksimumsbeløb pr. virksomhed på 200.000 EUR over en tre-årig periode. Når der ydes støtte, herunder støtte til etablering af selvstændig virksomhed som led i revalidering, må den samlede støtte ikke overstige EU's de minimis-regel. Virksomheden har pligt til selv at påse, at de minimis-reglen overholdes.

Det følger af den gældende § 65, stk. 4, i lov om aktiv socialpolitik, at lånet efter stk. 2 sikres ved tinglyst pant, når dette er muligt.

Det foreslås i stk. 3, at lånet efter stk. 2 sikres ved tinglyst pant, når dette er muligt.

Hvis hjælpen ydes som et rentefrit lån, må lånet sikres ved tinglyst pant i den genstand, hvortil lånet er ydet, fx i form af underpant eller virksomhedspant.

efter gældende § 67 i lov om aktiv socialpolitik, kan kommunen eftergive et lån, hvis revalidenden ikke har økonomisk mulighed for at betale det tilbage.

Det foreslås i stk. 4, at kommunen kan eftergive et lån, hvis personen ikke har økonomisk mulighed for at betale det tilbage.

Hvis personer ikke kan tilbagebetale lånet, kan den resterende del af lånet eftergives. Sker dette, må genstanden, der er ydet lån til, så vidt muligt tilbageleveres.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende regel i § 65, i lov om aktiv socialpolitik med sproglige justeringer."

2.3 Aktivloven

Af tidligere gældende § 65 (nu ophævet) i bekendtgørelse om lov nr. 709 af 13. august 2013 om aktiv socialpolitik fremgår:

"Kommunen kan give en revalidend støtte i form af tilskud eller rentefrit lån til at etablere selvstændig virksomhed, når den pågældende har faglige og forretningsmæssige forudsætninger for at drive virksomheden og denne støtte frem for anden revalidering skønnes at kunne bringe den pågældende i stand til at forsørge sig selv og sin familie.

Stk. 2. Kommunen giver støtten som rentefrit lån, når kommunen skønner, at dette er rimeligt under hensyn til modtagerens fremtidige erhvervsmuligheder.

Stk. 3. Kommunen kan endvidere give tilskud til forsørgelse i en kortere periode, normalt ikke mere end 6 måneder.

Stk. 4. Lånet efter stk. 2 sikres ved tinglyst pant, når dette er muligt.”

2.4 Forarbejder til ændring af aktivloven

Af forslag til lov nr. 210 af 27. marts 2019 om ændring af lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge, integrationsloven og forskellige andre love (konsekvenser af aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats m.v.) fremgår det, til § 2, pkt. 50:

”Kapitel 6 ophæves.”

Af forslag til lov nr. 210 af 27. marts 2019 om ændring af lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge, integrationsloven og forskellige andre love (konsekvenser af aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats m.v.) fremgår det, til nr. 50:

”De gældende regler om revalidering og de forsørgelsesydelse og særlig støtte, der kan ydes under revalidering, fremgår af kapitel 6 i lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås i det samtidigt fremsatte forslag til lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at alle tilbud og aktiviteter fremover skal fremgå af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats med henblik på at gøre lov om en aktiv beskæftigelsesindsats lettere at læse og forstå. En flytning af reglerne om tilbud og aktiviteter i form af revalidering vil bidrage hertil.

Reglerne om visitation til revalidering og de overordnede regler for hvilke indsatser, som kan gives i forbindelse med revalideringen, herunder varighed og selvstændig virksomhed, foreslås derfor flyttet til et særskilt kapitel i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats i det samtidigt fremsatte forslag til lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Reglerne om ydelser m.v., som kan modtages, når en person er visiteret til revalidering, vil efter forslaget fortsat fremgå af lov om aktiv socialpolitik. Således vil indsatsen fremover fremgå af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats i lighed med de øvrige indsatser, mens reglerne om ydelser under revalidering forbliver i ydelseslovgivningen i form af lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås, at det gældende kapitel 6 om revalidering m.v. i lov om aktiv socialpolitik ophæves, og reglerne om ydelser m.v. flyttes efter forslaget indhold til et nyt kapitel 6 c i loven. Den foreslåede nyaffattelse af reglerne medfører ikke indholdsmæssige ændringer af reglerne om ydelser m.v. under revalidering.

Der henvises til punkt 2.4.6 i de almindelige bemærkninger, samt lovforslagets § 2, nr. 70 og bemærkningerne hertil.”

2.5 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Lovbekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesloven”) gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Det er restanceinddrivelsesmyndigheden, der forestår inddrivelse af fordringer, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1 og 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesbekendtgørelsen”). Det er i dag Gældsstyrelsen, som er det offentliges restanceinddrivelsesmyndighed, og som har ansvaret for samt varetager inddrivelsen af gæld til det offentlige.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2. Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forestås af Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

Fordringer overdrages til Gældsstyrelsen, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos Gældsstyrelsen skal Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, skriftligt underrette skyldneren om overdragelsen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 4, 1. pkt.

3. FORÆLDELSESREGLER

Forældelse er en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen.

Lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 om forældelse af fordringer som ændret ved lov nr. 140 af 28. februar 2018 (herefter ”forældelsesloven”) foreskriver, at loven finder anvendelse på fordringer på penge eller andre ydelser, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov, jf. lovens § 1.

Der gælder ikke særskilte forældelsesregler for krav omfattet af denne fordringstype, hvorfor fordringer under denne fordringstype forældes efter forældelseslovens regler.

3.1 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

Forældelseslovens § 2, stk. 1 og 2, har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristerne regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser.

Stk. 2. Er der indrømmet skyldneren løbedage eller i øvrigt en frist, inden for hvilken betaling anses for rettidig, regnes forældelsesfristen først fra betalingsfristens udløb.”

Forældelseslovens § 2, stk. 1, bruger ikke begrebet ”forfaldstid”, men det tidspunkt, som reglen angiver, betegnes normalt som forfaldstiden.

I det tilfælde, hvor der er indrømmet skyldneren løbedage eller anden frist, jf. forældelseslovens § 2, stk. 2, er det en betingelse, for at forældelsesfristen først løber fra betalingsfristens udløb, at skyldneren har haft krav på fristen enten i kraft af den konkrete aftale eller i kraft af lovgivningens regler. Dette er f.eks. tilfældet, hvis der er en lovhjemlet sidste rettidig betalingsdag.

Hvis der er indrømmet skyldneren løbedage eller i øvrigt en frist, inden for hvilken betaling anses for rettidig, regnes forældelsesfristen først fra betalingsfristens udløb, jf. forældelsesloven § 2, stk. 2.

Der gælder ikke lovhjemlede løbedage for fordringer omfattet af denne fordringstype.

Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt for fordringer omfattet af denne fordringstype er derfor som udgangspunkt forfaldsdatoen. Det retlige grundlag tager ikke eksplicit stilling til forfaldsdatoen for fordringer omfattet af denne fordringstype, hvorfor forfaldsdagen anses for at være den dag, hvor Fordringshaver tidligst kunne kræve fordringen betalt.

3.2 Forældelsesfristens længde

Der gælder som udgangspunkt en ordinær forældelsesfrist på 3 år, medmindre andet følger af andre bestemmelser, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1.

For fordringer, der hviler på et særligt retsgrundlag, jf. forældelseslovens § 5, gælder der dog en 10-årig forældelsesfrist. Af forældelseslovens § 5 fremgår:

”Forældelsesfristen er 10 år,

- 1) når der er udstedt gældsbrief for fordringen,*
- 2) når fordringen er registreret i en værdipapircentral, eller*
- 3) når fordringens eksistens og størrelse er anerkendt skriftligt eller fastslået ved forlig, dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten eller anden bindende afgørelse.*

Stk. 2. Fordring på senere forfaldne renter, gebyrer og lignende forældes dog efter § 3.”

Fordringshaver har oplyst, at der altid vil foreligge en låneaftale i form af et gældsbrief, der kan tjene som grundlag for tvangsfuldbyrdelse, jf. § 478 i lovbekendtgørelse nr. 938 af 10. september 2019 Retsplejeloven (herefter ”retsplejeloven”). Fordringer omfattet af denne fordringstype hviler således på et særligt retsgrundlag.

3.3 Beregning af forældelsesdato

Forældelseslovens § 27 har følgende ordlyd:

”Til frister efter denne lov medregnes den månedsdag, der svarer til den dag, hvorfra fristen regnes. I mangel af tilsvarende dag udløber fristen på den sidste dag i måneden.

Stk. 2. Udløber en frist i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, den 24. eller den 31. december, udstrækkes fristen til den førstkommende hverdag.”

I medfør af forældelseslovens § 27, stk. 1, 1. pkt., regnes der kun med hele dage, og begyndelsesdagen medregnes ikke. Hvis eksempelvis fordringen forfalder til betaling den 11. oktober 2017, beregnes forældelsesfristen først fra den 12. oktober 2017. Den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig er den 11. oktober 2027. Fordringen vil således være forældet den 12. oktober 2027.

Efter forældelseslovens § 27, stk. 2, udskydes forældelsesfristen til den førstkommende hverdag, hvis fristen udløber i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag eller den 24. eller 31. december. Reglen har kun betydning, hvis fristen udløber på en af de nævnte dage. Det er uden betydning, at begyndelsestidspunktet for fristen er en sådan dag.

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for fordringstypen angives i det følgende Fordringshavers og Gældsstyrelsens fælles forståelse af, hvad Fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

4.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb (restgæld) på tidspunktet, hvor fordringen overdrages til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Beløbet er ikke nødvendigvis det samme som hovedstolen, idet beløbet kan være lavere end hovedstolen.

Beløbet må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse ved stiftelse er 30.000 kr. Der er afdraget 5.000 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Restbeløbet som skal angives i feltet ”beløb” er 25.000 kr.

4.2 Hovedstol

Fordringshaver skal i feltet hovedstol anføre fordringens oprindelige pålydende. Hovedstolen fremgår ikke eksplicit af det retlige grundlag. Det følger dog forarbejderne til beskæftigelsesindsatsloven, at hovedstolen ikke må overstige 200.000 EUR over en tre-årig periode. Se hertil afsnit 2.2.

Fordringshaver har oplyst, at hovedstolen almindeligvis ikke overstiger 60.000 kr.

Feltet hovedstol udfyldes med maksimalt 60.000 kr.

Hovedstolen er ikke nødvendigvis det samme som beløbet, idet hovedstolen kan være højere end beløbet.

Hovedstolen må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse ved stiftelse er 30.000 kr. Der er afdraget 5.000 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. I feltet ”hovedstol” skal angives 30.000 kr.

4.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status Fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos Gældsstyrelsen. Dette angives ved oversendelse.

Feltet skal således angive, at fordringen oversendes med henblik på inddrivelse.

4.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For fordringen skal Fordringshaver således angive fordringstypekoden KFMILÅN.

4.5 Beskrivelse

Feltet er et fritekstfelt, som anvendes til at beskrive relevante aspekter af fordringen, som ikke er omfattet af øvrige stamdatafelter.

Af hensyn til kravet om, at skyldner skal kunne identificere fordringen, er det aftalt, at feltet er obligatorisk for denne fordringstype. Indholdet af dette felt vil blive brugt i de breve, Gældsstyrelsen sender til skyldner.

Fordringshaver skal i fordringens beskrivelsesfelt altid angive en entydig identifikation. Det er aftalt, at fordringshaver altid angiver en reference til låneaftalen i form af et gældsbrief.

4.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter ”periode start” og ”periode slut”), og perioden imellem er den periode, som fordringen dækker over (herefter ”periodens længde”).

Fordringshaver har oplyst, at låneaftalen kun relaterer sig til én bestemt dag, dvs. der er tale om ”punkt i tid” fordringer. Fordringshavers IT-system kan imidlertid, efter det oplyste, ikke understøtte, at fordringer omfattet af denne fordringstype oversendes til inddrivelse uden en angivelse af perioden. Parterne har derfor aftalt, at periode start og periode slut skal udfyldes med stiftelsesdatoen, se afsnit 4.7.

4.7 Stiftelsesdato

Stamdatafeltet ”stiftelsesdato” anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet, der generelt defineres som tidspunktet for den retsstiftende begivenhed, det vil sige det tidspunkt, hvor fordringen opstår. Gomard, Bernhard: Obligationsret del 1, 5. udg., 2016, Jurist-, og Økonomforbundets Forlag, s. 109, definerer stiftelsestidspunktet således:

”En fordring anses i almindelighed for stiftet, når den eller de retsstiftende kendsgerninger er indtruffet, dvs. når kontrakten er indgået, når skaden er sket eller når berigelsen er indtruffet.”

Det følger af betænkning nr. 1460 af 2005 – om revision af forældelseslovgivningen, kapitel VII, pkt. 3.1., at pengelån stiftes på tidspunktet for låneaftalens indgåelse.

Det er aftalt, at feltet stiftelsesdato udfyldes med datoen for aftaleindgåelsen. Dette antages at være datoen for, hvornår skyldner har underskrevet låneaftalen.

4.8 Forfaldsdato

Forfaldsdagen er lig med det tidligste tidspunkt, hvor fordringshaveren kan kræve fordringen betalt. Det følger af den almindelige obligationsret, at et krav forfaldstidspunkt er straks, medmindre andet følger af lovgivningen, aftalen eller omstændigheder i øvrigt, Bernhard Gomard, Obligationsret, 1. del, 5. udgave, 2016, side 113ff.

Såfremt låneaftalen angiver, hvornår gælden forfalder til betaling ved misligholdelse af låneaftalens vilkår, er det denne forfaldsdato, der skal angives i feltet forfaldsdato.

Såfremt låneaftalen **ikke** angiver, hvornår lånet forfalder ved misligholdelse af låneaftalens vilkår, følger det af de almindelige obligationsretlige principper, at Fordringshaver kan ophæve en låneaftale, hvis aftalen misligholdes væsentligt. Hvis Fordringshaver ophæver aftalen, forfalder hele gælden til betaling.

4.9 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet ”sidste rettidige betalingsdato” defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, da skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Feltet skal derfor angive det seneste tidspunkt, som skyldner kan betale fordringen, uden at skyldner anses for at være i misligholdelse. Hvis skyldner er indrømmet løbedage, vil sidste rettidige betalingsdato være en senere dato end forfaldsdagen.

Sidste rettidig betalingsdato kan være fastsat efter lov, men kan også være aftalt individuelt mellem fordringshaver og skyldner eller fastsat ensidigt af fordringshaver. I feltet skal der angives den juridisk korrekte sidste rettidige betalingsdato. Hvis der foreligger en særlig situation, f.eks. hvis der er givet henstand eller aftalt betalingsordning, er det den sidste rettidige betalingsdato, der følger af henstanden eller betalingsordningen, der skal angives i feltet. Det bemærkes, at rykkerskrivelser ikke udskyder sidste rettidige betalingsdato. Sidste rettidige betalingsdato i rykkerskrivelsen skal dog være overskredet, før fordringen må sendes til inddrivelse.

Feltet udfyldes med den dato, der svarer til den sidste dag, hvorpå betaling anses for rettidig. Sidste rettidige betalingsdato kan dog tidligst være sammenfaldende med forfaldsdatoen.

4.10 Identifikation af skyldner

Feltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved CPR- nr. eller CVR/SE nr. for den eller de fysiske og/eller juridiske personer, som hæfter for fordringen.

Skyldner kan identificeres ved den fysiske person, som kommunen har ydet lånet til. Feltet identifikation af skyldner skal udfyldes med CPR-nr.

4.11 Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt normalt anføre den dato, hvor fordringen forældes. Forældelsesdatoen er udtryk for den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig. Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som skal anføres, men den forældelsesdato, der gælder på det tidspunkt, hvor fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Forældelsesfristen for fordringer omfattet af denne fordringstype ses ikke at være reguleret i lovgivningen, hvorfor forældelseslovens regler finder anvendelse. Fordringshaver har oplyst, at der altid foreligger en låneaftale i form af et gældsbrief, der kan tjene som grundlag for tvangsfuldbyrdelse, jf. retsplejelovens § 478. Det fremgår af forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 1, at forældelsesfristen er 10 år, når der er udstedt gældsbrief for fordringen. Forældelsesfristens længde for denne fordringstype vil derfor være 10 år.

Forældelsesfristen beregnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, jf. forældelseslovens § 2, stk. 1. Af forældelseslovens § 2, stk. 3 er det præciseret, at ved fordringer, som opstår ved misligholdelse af kontrakt, regnes forældelsesfristen fra tidspunktet for misligholdelsen. Dette tidspunkt svarer til forfaldstidspunktet. Der henvises til afsnit 4.8 om forfaldsdatoen.

Fordringshaver skal selv beregne og indsætte en anden forældelsesdato, hvis Fordringshaver i sin opkrævning har foretaget forældelsesafbrydende skridt m.v., eller hvis fristen i en periode har været suspenderet.

Fordringshaver har oplyst, at der gennemføres forældelsesafbrydende skridt i opkrævningen, eksempelvis ved indgåelse af afdragsordninger. For at tage højde herfor er det aftalt, at indgangsfilteret indstilles således, at fordringer med en registeret forældelsesdato, som ligger senere end 11 år efter forfaldsdato, sendes i høring. Indgangsfilteret ændrer ikke på, at fordringerne forældes efter forældelseslovens regler.

Forældelsesdatoen udfyldes således med den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig.

4.12 Domsdato og forligsdato

Felterne ”domsdato” og ”forligsdato” anvendes, såfremt der for fordringen er afsagt dom eller indgået forlig, og i felterne registreres datoen for henholdsvis dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Stamdatafelternes primære funktion er at videregive oplysninger til Gældsstyrelsen om opkrævningsmæssige skridt i form af dom eller forlig, som har forældelsesafbrydende virkning. Dom og forlig må kun udfyldes i de tilfælde, hvor hele fordringens eksistens og størrelse udtrykkeligt er fastslået ved dom/afgørelse eller skriftligt fastslået og anerkendt ved forliget, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3.

Fordringshaver må kun registrere en domsdato eller en forligsdato, hvis:

- 9) dommen/forliget fastslår fordringens eksistens, og
- 10) dommen/forliget fastslår fordringens beløbsmæssige størrelse.

Hvis ikke der er opnået dom eller forlig, skal felterne være tomme ved oversendelsen af fordringen. I de tilfælde, hvor forliget er underskrevet, men ikke dateret, skal feltet udfyldes med den dato, som fordringshaver har påført forliget ved udsendelse af forliget til skyldner.

I tvivlstilfælde skal Gældsstyrelsen kontaktes.

5. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

INyMF er et indgangsfiler med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til efter en fælles proces mellem Fordringshaver og Gældsstyrelsen, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Filterreglerne består af nogle indholdsbaseerede og referencebaseerede regler. De indholdsbaseerede adgangsregler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebaseerede adgangregler vedrører relationen mellem stamdatafelter. Indgangsfileret vil give Fordringshaver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbaseeret eller referencebaseeret regel ikke er overholdt.

Regel	Filterregler for KFMILÅN (Mikrolån, tilbagebetaling)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_1_1	Forandringsartkoden skal være "INDR"	Fordringen afvises
R_1_2	Fordringen skal altid være en hovedfordring	Fordringen afvises
R_2_1a	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge tidligst 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen afvises
R_2_1b	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge senest 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen sendes i høring
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_2_3a	Forældelsesdato skal tidligst ligge 10 år efter Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_2_3	Forældelsesdato skal senest ligge 11 år efter Forfaldsdato	Fordringen sendes i høring
R_3_1	Forældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelsesdato hos Gældsstyrelsen	Fordringen afvises
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-fordringer)	Fordringen afvises
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 60.000 kr.	Fordringen sendes i høring
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til inddrivelse	Fordringen afvises
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge samtidig med Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_6_3	Forfaldsdato skal tidligst ligge samtidig med Stiftelsesdato	Fordringen afvises

Regel	Filterregler for KFMILÅN (Mikrolån, tilbagebetaling)	Konsekvens hvis reg- len ikke overholdes
R_6_15 R_6_16	Stiftelsesdato skal ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises
R_6_19 R_6_20	Periode slut skal ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises
R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_4	Periode start skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_5	Periode slut skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_11	Beskrivelsesfelt skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_12a	Domsdato og forligsdato må ikke være udfyldt samtidigt	Fordringen afvises

